

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 335.43 Acc. No. 11143

Author. ലോറേറ്റോ മാക്നോൾ

Title. സോളിഡിസം എന്ന പേരിൽ

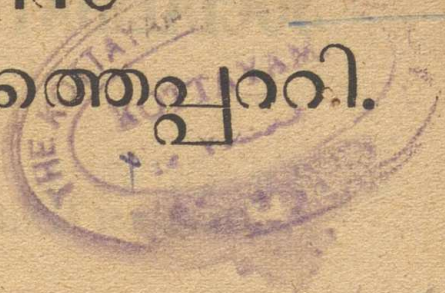


VO 27



സോഷ്യലിസം No. 11143

തെളിപ്പിക്കുക.



റാം മനോഹർ ലോഹ്യ.

SOCIALISATHEPPATTY.

Dr. RAM MANOHAR LOHIA.

TRANSLATED

by

P. V. KURIEN.

First Impression June 1957.

PUBLISHED

by

JAI HIND PUBLISHERS,

KOTTAYAM, KERALA.

Re. 1. N. P. 50.

സോഷ്യലിസം ത്തെപ്പറ്റി

റാം മനോഹർ ലോഹ്യ.

വിവർത്തകൻ:

പി. വി. കുര്യൻ.

ജയ് ഹിന്ദ് പബ്ലിഷേഴ്സ്

കോട്ടയം.



വില 1 രൂപാ 50 ന. പ.

ഒന്നാം പതിപ്പ്.

കോപ്പി-1000.

335.43
Loh-53

വില

1 രൂപ 50 നൂറായെ.

അച്ചടി:—

വാൻസാർഡ് പ്രസ്സ്,

കോട്ടയം.

ഡോ: റാം മനോഹർ ലോഹ്യാ—ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തു ഇത്രയധികം തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റാരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും കേരളക്കരയിൽ. തിരുക്കൊച്ചിയിലെ പ്രജാസോഷ്യലിസ്റ്റ് സർക്കാർ നിരായുധരായ ജനതയുടെ നേരെ നിറത്തോക്കു ഒഴിച്ചപ്പോൾ നയിനി ജയിലിലെ കനത്ത ഭിത്തികളെയും കവച്ചുവെച്ചു ആ മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ ശബ്ദം ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലത്തിൽ അലയടിച്ചു. “നിരായുധരായ ജനതയുടെ നേരെ വെടിവെച്ച സർക്കാർ രാജിവയ്ക്കണം” തങ്ങൾ പ്രതിപക്ഷത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ ധാർമികമൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ജനാധിപത്യ മൗലികങ്ങളെപ്പറ്റിയും പലതും പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ അധികാരത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിൽ അവരോഹിതരാകുമ്പോൾ മാനദണ്ഡം മറ്റൊന്നായി മാറുകയാണ്. തിരുക്കൊച്ചിയിലെ പ്രജാസോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് രാജി വെച്ചില്ല. എന്നാൽ ആ ആദർശവാദി തന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനം രാജിവെച്ചു തന്റെ അഭിപ്രായം പാർട്ടിയെക്കൊണ്ടു അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ പാർട്ടിയുടെ പരമാധികാരസഭയിൽ ശ്രമിച്ചു ; പരാജിതനായി. മണിപ്പൂർ മലകളിലെ ജനതയുടെ ജനാധിപത്യ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആ തളരാത്ത പടയാളി

അങ്ങോട്ടുപോയി. മണിപ്പൂർ ജയിലിൽനിന്നും വിമോചിതനായപ്പോൾ പ്രജാസോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതൃത്വത്തിന്റെ ശിക്ഷണനടപടികളാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്. എന്തിന്?...

അതിനത്തരം ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രമാണ് 1947 ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ചിനുശേഷം ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസത്തിൽ ഗംഭീരമായ ചെപ്പാടും അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അഭാവവുമാണ് നിഴലിച്ചിരുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിലുണ്ടായ ഭീമമായ പരാജയത്തോടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതൃത്വത്തിന്റെ ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടു. തളർവാദം പിടിപെട്ടു. അതു കൂട്ടുപേരലിന്റെയും സഹകരണത്തിന്റെയും ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ദേവാലയത്തിന്റെ വാതായനങ്ങളിൽ മുട്ടിത്തുറന്നു അകത്തു കയറുവാൻ അതുപദേശിച്ചു. ലോഹ്യാ ഇതിനെ എത്രത്തു. ഇത് അവസരവാദിത്തവും ഭീരുത്വവുമായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി അദ്ദേഹം പ്രജാസോഷ്യലിസത്തിൽനിന്നും നിഷ്കാസിതനായി. ഇരുപതുവർഷം മററാരെക്കാളും കൂടുതലായി പണിയെടുത്ത ആ മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ നിന്നും പുറംതള്ളപ്പെട്ടു.

എങ്കിലും ലോഹ്യാ അതു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അടങ്ങാത്ത സമരത്തിന്റെ ആത്മവിദ്യയും സോഷ്യലി

സത്തിന്റെ ആത്മസത്തയിലുള്ള വിശ്വാസവും അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് സോഷ്യലിസം ഒരു പുതിയ മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ പിറവിയെടുക്കലാണ്. സോഷ്യലിസം സാധാരണയായി മുതലാളിത്തത്തിലെ ജനാധിപത്യവും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസംവിധാനവും തമ്മിലുള്ള ഒരു ഒട്ടിച്ചേർക്കലായിട്ടു കരുതപ്പെടുമ്പോൾ റാം മനോഹർ മുതലാളിത്തത്തെയും കമ്മ്യൂണിസത്തെയും അകലികവും അപ്രസക്തവും ആയി പിൻതള്ളിക്കൊണ്ടു ഒരു പുതിയ നാഗരികതയുടെ ഉന്നതവേദിയിലേക്കുതിന്നെ ഉയർത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും പരാജയത്തെയും പരിമിതികളെയും പഠറിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ വിശ്വാസം ഇന്നും ഇന്നലെയും ഉണ്ടായതല്ല 1934-ൽ കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ അതിനെ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം എതുത്തു. മാർക്സിന്റെയും ഹിഗേലിയൻ തത്വസംഹിതയുടെയും അപര്യാപ്തകളെപ്പറ്റി മാർക്സിന്റെയും ഹിഗേലിയന്റെയും ജന്മദേശത്തുവച്ചുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയത്. ദസ്ക്രാപ്പിററൽ തുടങ്ങിയ മാർക്സിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ മാർക്സ് എഴുതിയ ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽതന്നെ വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്

യു ഇന്ത്യയിലെ ഏക രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ
 ലോഹ്യ മാത്രമാണ്. ലോകതൊഴിലാളിവർഗ്ഗ
 ത്തോടു മാർക്സ് "നിങ്ങൾ ഒരുമിക്കുക. നഷ്ടപ്പെ
 ടുവാൻ കൈവിലങ്ങുകൾമാത്രമേയുള്ളൂ" എന്നു പറ
 ഞ്ഞതിനു വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 1914-ൽ
 ലോക തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളി
 ലെ യുദ്ധകാല ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുവേണ്ടി പണി
 യെടുക്കുന്ന പാദസേവകരായിട്ടാണ് ലോഹ്യർ കാ
 ണുവാൻ കഴിഞ്ഞതു. ഒന്നാമത്തെ ലോക മഹായുദ്ധ
 ത്തിനുശേഷം യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിനുള്ള
 യ മുന്നേറ്റത്തിനും പിന്നീടുണ്ടായ പരാജയത്തിനും
 അദ്ദേഹം സാക്ഷിയാണ്. ഫസീസം അതിവേഗം
 വളർന്നുവന്നു. ആ ചീത്തമനുഷ്യന്റെ, ഹിറാൾറി
 ന്റെ, കൈകളിൽ ജർമ്മനിയും പിന്നീട് യൂറോപ്പും
 അകപ്പെട്ടു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകൾ നാസികൾക്കു കൂട്ട
 നിന്നു. സകലതും സന്തുഷ്ടിച്ച ആയുധമേന്തി ജീവ
 ന്മാണപോരാട്ടം നടത്തേണ്ടിയിരുന്ന ആ കാലഘട്ട
 ത്തിൽ ജർമ്മനിയിലെ സോഷ്യൽ ഡിമോക്രാറ്റി
 കൾ തളർവാദം പിടിപെട്ടു തളസ്സുവീണു. ലോക
 ഫസീസത്തിന്റെ വളർച്ചയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ
 വഞ്ചനയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ദുർബ്ബലവും
 ആ ഘട്ടത്തിൽ മായാത്ത മുദ്രകൾപതിച്ചു. ഇ
 ന്ത്യയുടെയും ഏഷ്യയുടെയും ഭാവി സമരത്തിന്റെ
 ആത്മവിശ്വാസം തുളപ്പുന്ന ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാ
 നം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നതു

അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യ
 ലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു രൂപം കൊടുത്തു. ലോകത്തിൽ
 എങ്ങുമുള്ള സമരസംഘടനകളുമായി അതിനെ
 ബന്ധപ്പെടുത്തി. 1942-ലെ പരസ്യവിപ്ലവത്തി
 ൽ അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിനെതിരായി
 ആസാദ് ഹിന്ദ് പ്രക്ഷേപണകേന്ദ്രം ഏർപ്പെടു
 ത്തി സമരസഖാക്കൾക്കു ആവേശം നൽകിക്കൊ
 ണ്ടിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂ
 ണിസ്റ്റുകളും അദ്ദേഹത്തെ വേട്ടയാടി. മലക
 ക്കിലും താഴ്വരകളിലും പട്ടണങ്ങളിലും മരുഭൂമിക
 ക്കിലും അദ്ദേഹം ഓടിനടന്നു. മാതൃരാ
 ജ്യത്തിന്റെ സാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമ
രത്തെ ഇൻഡ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ ഒറ്റക്കൊടു
ത്തപ്പോൾ ആ ഘടനം വേദനിച്ചു. മാർക്സിസ
 ത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും അപഗ്രഥനം ചെയ്തു, "മാർക്
 സിനുശേഷമുള്ള സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം" ഇക്കാലത്തു
 എഴുതിയതാണ്. ലാഹോറിലെ ഉരുക്കുകോട്ടയി
 ൽ അദ്ദേഹം ബന്ധിതനായി. വിമോചനത്തിനു
 ശേഷം സമരാത്മകമായ സോഷ്യലിസം വളർത്തി
 കൊണ്ടുവരുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. 47 ആഗ
 സ്റ്റ് പതിനഞ്ചിനുശേഷം ഒൻപതു പ്രാവശ്യം
 ഇന്ത്യയിലെ ദേശീയ സർക്കാർ ആ സാതന്ത്ര്യപ്രേ
 മിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പി
 ൽ പരാജയപ്പെട്ടു; സമപ്രവർത്തകർ പലരും

വേർപിരിഞ്ഞു, നിഷ്ഠൂരമായ വിധി മെഹറാലിയെയും നരേന്ദ്രദേവിനേയും അകറ്റി. ജയപ്രകാശം കമലയും അച്ഛനും മിത്രയും സജീവ രാഷ്ട്രീയത്തിൽനിന്നു പിൻമാറി, അശോകമായി അഭിപ്രായാന്തരമൂലം അകന്നു, എങ്കിലും ഉറച്ച ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ മുന്നോട്ടുപോവുകയാണ്. ആ വിപ്ലവകാരി.

സോഷ്യലിസത്തിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ആത്മയൈശ്വര്യവും പ്രചോദനവും നൽകുന്നത്. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പഴയകാലചാലുകളിൽനിന്നും അകന്നു മാറിക്കൊണ്ടു സ്വതന്ത്രമായ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു, സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ മാർക്സും എംഗൽസും ലനിന്നും മാത്രമല്ല, ടോട്സ്കിയും എയിൻസ്റ്റീനും ഗാന്ധിജിയും അദ്ദേഹത്തിനു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പ്രമുഖരും സോക്രട്ടീസും തോറെയും ഗാന്ധിജിയുമാണ് മറ്റാരെയുംകാർക്കുടതലായി ആ ജീവിതത്തെയും ചിന്താഗതിയേയും സ്വാധീനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ലോകം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം പലവുരു ചുറ്റിക്കറങ്ങി. സമ്പത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും നാടായ അമേരിക്കയും റഷ്യയുടെയും യൂറോപ്പും കൊടും പട്ടിണിയും നിത്യദാരിദ്ര്യവും നൃത്തംചെയ്യുന്ന ഏഷ്യയും ആഫ്രിക്കയും

യും തമ്മിലുള്ള വസ്തിവിദ്യ അന്തരം ആ ലോകമൃദ
 യത്തെ വേദനിപ്പിച്ചു. വെളുത്തവരും കറുത്തവരും
 ആയുള്ള ഈ അന്തരം അവസാനിക്കണമെന്ന
 അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥവും ശാശ്വ
 തവുമായ ലോകസമാധാനം ഈ ഇരുണ്ടവർണ്ണങ്ങളു
 ടെ ജീവിതത്തോടു ഉയരുന്നതിലും യൂറോപ്യൻ
 ജനതയോടൊപ്പമുള്ള അവരുടെ സമത്വത്തിലുമാ
 ണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.
 ഏഷ്യൻ ആഫ്രിക്കൻ ജനതയുടെ ഈ
 പിന്നണി സമ്പത്ത്വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പശ്ചാത്തല
 ത്തിലാണ് അദ്ദേഹം സോഷ്യലിസത്തെ സമീപി
 ക്കുന്നത്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും സമത്വം അംഗീ
കരിക്കുന്ന, യാതൊരു രാജ്യത്തിനും പ്രത്യേകമായ
യാതൊരു പദവിയും ഇല്ലാത്ത, ഒരു ലോക പാർ
ലിന്റെയും ഓരോ രാജ്യവും അവരുടെ കഴിവനുസരി
ച്ചു നൽകുന്നതും ആവശ്യം അനുസരിച്ചു വാങ്ങുന്ന
തുമായ ഒരു ലോകപുനരുദ്ധാരണസമിതിയും അദ്ദേ
ഹം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം മൃതപ്രാ
 യരായ ജനതയെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും അ
 വർഷ ആവേശം നൽകുന്നതിനും സോഷ്യലിസത്തി
 നു കഴിവുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവർ മൻകൈയെടു
 ത്തു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യതകൾ നൽകത്തക്കവ
 ണ് അധികാരം പൂർണ്ണമായും വികേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെ
 ടണമെന്നും അങ്ങനെ കമ്മ്യൂണുകളുടെ (ഗ്രാമങ്ങളു
 ടെ) ഗവണ്മെൻറ് ഉണ്ടാകണമെന്നും അദ്ദേഹം കരു

തന്നു. ഒരു വശത്തു ലോകപാർവ്വിയെന്റും ലോക
ഗവണ്മെന്റും മറുവശത്തു കമ്മ്യൂണിക്സന്റെ ഗവ
ണ്മെന്റുമുഖം മനുഷ്യസമുദായത്തിനു മനുഷ്യസമുദാ
യത്തിന്റേതായ ഗവണ്മെന്റുണ്ടാകുമെന്നു അദ്ദേ
ഹം ആശിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസം റാം മനോഹർ ലോഹ്യക്കു
ഒരു സാമ്പത്തികശാസ്ത്രമല്ല. എന്നാൽ ഒരു പുതി
യ സംസ്കാരമാണ് ഭൗതികമായ പുരോഗതി
യിലും സംസ്കാരത്തിലൂടെയും മാത്രം അതു സാ
ദ്ധ്യമാണെന്നു അദ്ദേഹം കരുതുന്നില്ല. യൂറോപ്യൻ
ഭൗതികസംസ്കാരം നമുക്കു നൽകിയ ഏറ്റവും
വലിയ സംഭാവന ആറാം ബോംബാണ്. അതി
ന്റെ സ്പഷ്ടാവിനെ എയിൻസ്റ്റൈനെ അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ഏകാന്തതയിൽ ലോഹ്യ സന്ദർശിച്ച ഇന്ത്യ
യിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു എയൻസ്റ്റൈനിൽ മൃാനത
യാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടതു്. യൂറോപ്യൻ ഭൗതിക
സംസ്കാരത്തിന്റെ പരാജയത്തിലുള്ള മൃാന
ത—മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുമോ—ഈ അണു
വായുധങ്ങളെ അതിജീവിക്കുമോ—യൂറോപ്യൻ
ഭൗതികസംസ്കാരത്തിനു മനുഷ്യരാശിക്കു ശാശ്വ
തമായ സമാധാനം നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ
ഭൗതികസംസ്കാരം അതിനു മുൻപുണ്ടായ മറ്റൊ
രല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളെപ്പോലെയും ഇന്ന്
തകർച്ചയുടെ വക്കിലാണ്. മറുവശത്തു ഗാന്ധി
ജി—ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ മഹാത്മാ

വ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തം
 അത് ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന അനുവിധായിത്ത്
 രമോ? ആത്മീയസമതപത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കഴി
 ണ്തകാലപരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു—ഉപനി
 ഷത്തുകളും ഗീതയും ബൈബിളും. വിശക്കുന്ന
വയറുകളോടു ധാർമികമൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള
ദിവ്യോപദേശം പാപമാണെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വ
സിക്കുന്നു. ശങ്കരാചാര്യൻ ആത്മീയസമതപത്തെ
 ഉപദേശിച്ചു; ജാതിസമ്പ്രദായത്തെ നിലനിർത്തുക
 യും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞകാല ഭാരതീയസംസ്കാരം
 ഭൗതികസംസ്കാരത്തിൽനിന്നു കുന്ന ആത്മീയസ
 മതപത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. ആധുനിക യൂറോ
 പ്യൻ സംസ്കാരം ആത്മീയസമതപത്തിൽനി
 ന്നകുന്ന ഭൗതികസംസ്കാരത്തിന്റെ അന്വേഷണ
 ത്തിൽ പരാജയമടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
 പുതിയ മനുഷ്യസംസ്കാരം, സോഷ്യലിസം, ആ
ത്മീയവും ഭൗതികവും ആയ സമതപത്തിന്റെ
സംയോജിത പ്രകാശനമായിരിക്കണമെന്നു ലോ
ഹ്യ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അതിനു അദ്ദേഹം കാണു
 ന്ന ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം നമ്മുടെ കുടും
 ബമാണ്. ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ത
 മിൽ ഭൗതികമായ സമതപമുണ്ട്. വേലയെടുക്കു
 വാൻപാടില്ലാത്ത പ്രായംചെന്ന മാതാപിതാക്കൾ
 ക്കും കുട്ടികൾക്കും വേലയെടുക്കുന്നവരോടൊപ്പം
 തന്നെ ആവശ്യമായതെല്ലാം നൽകുന്നു. എല്ലാവരും

രും അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചു പ്രയത്നിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഒരു കുടുംബത്തിൽ ആത്മീയമായ സമത്വവുമുണ്ട്. ഈ തരത്തിൽ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ വിശാലമായ കൂട്ടുകുടുംബത്തിനുവേണ്ടി, സമന്മാരുടേതായ സ്വതന്ത്രലോകത്തിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം നിലകൊള്ളുന്നു.

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ വിശാലമായ കൂട്ടുകുടുംബം—അത് ആ തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ലോകമനസ്സുകളുടെ സംഘടിതയത്നത്തിലൂടെ സാല്യമാവൂ. അക്രമത്തെ എതിർക്കുക; ആരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നായാലും എതിർക്കുക. ഇന്ന് രാജ്യങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ അക്രമത്തിനു പ്രസക്തിയില്ല. അതുപോലെതന്നെ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും അക്രമത്തിനു സ്ഥാനമില്ലാതെയാകണം—അക്രമം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നായാലും ജനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായാലും എതുക്കപ്പെടണം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽപ്പേണം തിരികെച്ചിയിലെ വെടിവെപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ലോക്സഭയുടെ നിലപാടിനെ കാണേണ്ടത്. അതോടൊപ്പം അനീതിയ്ക്കെതിരായി അന്തമറ സമരത്തിനു, അക്രമരഹിതമായ സമരത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നിലകൊള്ളുന്നു. ഭീരുക്കളുടെ നാട്ടിൽമാത്രമേ സേപഹാധിപതികൾ വാഴുകയുള്ളൂ എന്നദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. സേപഹാധിപതിയുടെ മനംമാറാത്തതിനല്ല, സേപഹാധി

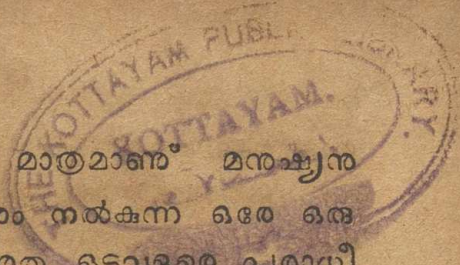
പത്രത്തെ ചെറുക്കുവാനുള്ള ജനതയുടെ കരുത്തു സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതാണ് ആവശ്യമെന്നദ്ദേഹം കരുതുന്നു. അനീതി നിറഞ്ഞിട്ടത് ഒരു സപാതന്ത്ര്യപ്രേമിയുടെ സ്ഥാനം കാരാഗൃഹം മാത്രമാണെന്നുള്ള തോരയുടെ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം കൂടെക്കൂടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം കഷ്ടപ്പാടിലുള്ള സഹാനുഭൂതികൊണ്ടു നാം നിറഞ്ഞുകവിയണമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സോഷ്യലിസം അനീതിക്കെതിരായുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത സമരത്തിന്റെയും കഷ്ടപ്പാടിലുള്ള സഹാനുഭൂതിയുടെയും ഒരു സമാസമായി രൂപാന്തരപ്പെടണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനത്തെപ്പറ്റി പ്രധാനമായും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് Fragments of a World Mind, Aspects of Socialist Policy, Wheel of History എന്നീ പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയാണ്. അതിൽ Aspects of Socialist Policy യിലെ രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങളാണ് വിവർത്തനം ചെയ്ത ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേത് ഒന്നാമത്തെ പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം നിരാശ നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാശ്ചാത്യ ഹിയിൽവുഡ് കൂടിയ പി. എസ്. പി സ്പെഷ്യൽ കൺവൻഷനിൽവെച്ചു ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം ആണ്. രണ്ടാമത്തേത് യു. പി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത അ

ലുപ്തപ്രസംഗമാണ്. അത് ഒരു മാലയുടെ പെൻഡന്റുപോലെ ആദ്യത്തേതിനോടു ചേർന്നുപോകുന്നു.

ലോഹ്യാ ഇന്ന് ആദർശങ്ങളുടെയും സ്വപ്നങ്ങളുടെയും ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാളെ ആ ആദർശങ്ങളുടേതല്ലയോ? മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും പുരോഗതിക്കും ശാശ്വത സമാധാനത്തിനും മറേറതാണ് ഒരു മാറ്റം. ചിന്തിക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ജനതയുടെ അവഗാഹമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്തകരിൽ മുന്നണിയിൽനിൽക്കുന്ന ഡോ: ലോഹ്യായുടെ അത്യാഗാധമായ ഈ ലേഖനങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കോട്ടയം, }
11—5—1957. }

പി. വി. കുര്യൻ.



സോഷ്യലിസം മാത്രമാണ് മനുഷ്യന

ഇന്ന് ആശയക്കുരുതി അവകാശം നൽകുന്ന ഒരു ഒരു
 സിദ്ധാന്തം. എന്നാൽ അത് ഒട്ടുവളരെ പരായീ
 നതകളിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ബർമ്മാ
 ഒഴിച്ചുള്ള വിശാലമായ ഏഷ്യയും സ്കാൻഡിനേ
 വിനായും യൂറോപ്യേനിയയും ഏറ്റമിറക്കത്തിൽ
 കിടക്കുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടും പൂർണ്ണമായി തീരുമാനിക്ക
 പ്പെടാത്ത ഓസ്ട്രിയയും ഒഴിച്ചുള്ള യൂറോപ്പും മറ്റു
 മൂന്നു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളും ഇന്നേവരെ സോഷ്യലിസ
 ത്തിന്റെ ശക്തി അറിയുകയോ അതിന്റെ വൈ
 ശ്വപ്പാത്രങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ശക്തി
 യുടെ അഭാവം മനസ്സിന്റെ അഭാവത്തോടൊരുമി
 ച്ചുപോകുന്നു മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണി
 സത്തിന്റെയുമായി പങ്കുവെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു
 ലോകത്തിൽ സോഷ്യലിസത്തിന് സുശക്തമായ
 ഒരു സിദ്ധാന്തമായി വളരുവാൻ കഴിയാതെയാണി
 രിക്കുന്നത്. ഉറപ്പിന്റെയും മാറ്റത്തിന്റെ
 യും പ്രവണതകളെ സംയോജിപ്പിക്ക
 ന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമായി, ഇന്ന് നിലവിലിരിക്ക
 ന്ന സ്ഥിതിഗതികൾക്ക് ശക്തികൂട്ടാതെത്തന്നെ ഉറ
 പ്പും, തകർച്ചക്കു മുൻപുകൂട്ടാതെത്തന്നെ മാറ്റവും,
 കൈവരുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമായി വളരുവാൻ
 സോഷ്യലിസത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ
 സോഷ്യലിസ്റ്റ് മനസ്സിന്റെ അഭാവം പലപ്രകാരം

ത്തിലൂടെയും പ്രകടമാകുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ അതു പലപ്പോഴും പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള സംശയവും തന്മൂലം മുതലാളിത്തത്തിന്റെയോ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയോ പിന്നണിഗായകരാകുവാനും ഇടയാക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അതു വർദ്ധമാനമായ സമൂഹീയതയുടെ ലക്ഷ്യവും ചെലവുകൾ മുരുകങ്ങളാക്കിയതിന്റെ ആവശ്യകതയുമായി അപരിഹാര്യമായ മത്സരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു അമേരിക്കയിൽ സാമ്പത്തികാധിപത്യം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുവാനും അന്നു വിഷമതകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു ജനതയോടു സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കാമെന്നു ആശിക്കുന്നതിനും അമേരിക്കൻസോഷ്യലിസ്റ്റുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സാർവദേശീയമായിട്ടു വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകളെ വിഭിന്ന മാതൃങ്ങളിലൂടെ പോകുന്നതിന്നു ഇതു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്നുദാഹരണമാണ് യൂറോപ്യൻ സൈന്യത്തെപ്പറ്റിയും ഉരക്കിന്റെയും കൽക്കരിയുടെയും കാര്യത്തിലും ജർമ്മനിയിലെയും ഫ്രാൻസിലെയും സോഷ്യലിസറ്റുകൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾ.

അടിസ്ഥാനപരമായ അനേചഷണം

സോഷ്യലിസം മുതലാളിത്തമോ കമ്മ്യൂണിസമോ ആയി തുലണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പുതുതായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണ്. കുറേയൊക്കെ അതായി

രിക്കാം അതിന്റെ ഘർബ്ബങ്ങളുടെ കാരണം. അതോടൊപ്പംതന്നെ അതു നമുക്കു ആശയും നൽകുന്നു. തെറ്റായരീതികളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ് മറ്റൊരു കാരണം എന്നാൽ സിദ്ധാന്തപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭാവമാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വളർച്ചക്കു ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിബന്ധമായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. ജീവിക്കുന്നതും സ്വന്ദിക്കുന്നതുമായ ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം എന്നേക്കുമായി പൂർണ്ണമായിട്ടു അടക്കുകയോ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല ആശയപരമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന ആ ദിവസം സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനു വിനാശകരമായിരിക്കും എന്നാൽ സോഷ്യലിസത്തിനു യുക്തിപൂർവകമായ വേണ്ടത്ര അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതു ചിന്തയിലും പ്രവൃത്തിയിലും സ്വതന്ത്രമായ മർദ്ദം നൽകുകയും ഭിന്നിക്കലിൽനിന്നും ശിഥിലീകരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. സോഷ്യലിസം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമായിരിക്കണം അതോടൊപ്പംതന്നെ അതിന്റെ വിവിധാവയവങ്ങളെ കൂട്ടി ഇണക്കി നിലനിർത്തുന്ന തത്വസംഹിതയെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുകയും വേണം. കടംവാങ്ങിയ ശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കുകയെന്ന സമ്പ്രദായം സോഷ്യലിസം എന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കണം.

കമ്മ്യൂണിസത്തിൽനിന്നു അതിന്റെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളും മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നു അതിന്റെ സാമ്പത്തികമൊഴിച്ചുള്ളതും പൊതുവായുള്ളതും ആയ ലക്ഷ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസം വളരെ നാളുകളായി കടമെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. തീവ്രമായ പൊരുത്തമില്ലായ്മയാണ് അതിന്റെ അനന്തരഫലം. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഒരിക്കൽക്കൂടി അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുവാനും അവയെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് സോഷ്യലിസം പരിശ്രമിക്കേണ്ടത്.

നിലവിലുള്ള ഉൽപ്പാദനോപാധികളുടെമേൽ സാമൂഹ്യ ഉടമ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അവയെ പുരോഗമനപരമായി വികസിപ്പിക്കുകയും വൻ തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനവും പ്ലാനിംഗിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥിതിയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളായി ഏറ്റെക്കറെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ദേശീയസ്വതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സംക്ഷരണവും ജനാധിപത്യവും മാനുഷികാവകാശങ്ങളും സമാധാനത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനവും മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങൾ എന്നിവ നേടുന്നതും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നു. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒട്ടിച്ചേർക്കൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഭാവിക്കു അപകടകരമായിരിക്കും. അതു സാമ്പത്തിക ജനാധിപത്യം കമ്മ്യൂണിസത്തിലും രാഷ്ട്രീയ ജനാ

ധിപത്വം മുതലാളിത്തത്തിലും ഉണ്ടെന്നും അവതമ്മി
ൽ സംയോജിപ്പിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്നും ഉള്ള അ
പകടകരമായ ധാരണയ്ക്കു ശക്തികൂട്ടം. അല്ലാതെ
തന്നെ ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള
ധാരണ പലപ്പോഴും അതിന്റെ ഒരു തുണ മുതലാ
ളിത്ത ജനാധിപത്യത്തിലും മറ്റൊരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
സോഷ്യലിപത്യത്തിലും അന്വേഷിച്ചാൽ ആളുക
ളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ചിന്ത
യിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഉള്ള പൊതുവായ തളർച്ച
യാണു്. മുതലാളിത്തത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും
യുക്തിപൂർവ്വങ്ങളായ സമുച്ചയങ്ങളുണ്ടു്. മനുഷ്യ
സമുദായത്തിനു എന്തെല്ലാം വിനാശങ്ങൾ അവ
ഇനിയും കെട്ടിയേൽപ്പിച്ചാലും അവ യുക്തിരാക്ഷ
സന്മാർ എങ്കിലുമാണു് മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂ
സവും പണിതിരിക്കുന്ന അസ്ഥിവാദങ്ങളെ ഇളക്കി
മാറ്റുന്നതിനും അവയുടെ സ്ഥാനത്തു സാമ്പത്തിക
വും പൊതുവായും ഉള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ പൊരുത്ത
പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു നൂതന ആശയസമുച്ചയം
പണിയുവാനും സോഷ്യലിസത്തിനു കഴിവുണ്ടാക
ുന്നില്ലെങ്കിൽ കാലത്തിനൊപ്പം വളരുവാൻ കഴി
വില്ലാത്ത യുക്തിവിരുദ്ധമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമായി
അതു തുടരും.

മുതലാളിത്തത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ.

മുതലാളിത്തം വ്യക്തിയുടെയും സ്വകാര്യ ഉടമ
യുടെയും സിദ്ധാന്തമാണു്. അനന്യതം വളർന്നു

കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനം കൃഷിയിലും വ്യവസായത്തിലും പ്രയോഗിക്കുവാൻ അതു ശ്രമിക്കുന്നു. അതിന്റെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ വൻ തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനവും കുറഞ്ഞ ചെലവും ഉടമസ്ഥൻ ലഭവും ആണ്. അതിന്റെ പൊതു ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവിധതാൽപ്പര്യങ്ങളെ കോർത്തിണക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ജനാധിപത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ശക്തിസമീകരണമൂലമുള്ള സമാധാനവും ആണ്. ഈ മുതലാളിത്തസമുച്ചയം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ മുന്നിലൊരു ഭാഗത്തിന് തരക്കേടില്ലായിരുന്നു സാങ്കേതിക ജ്ഞാനത്തിലുണ്ടായ വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ അവർക്കുമാത്രം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നാൽ അവർക്കുപോലും ഇതിന്റെ ഫലം കാലാനുകാലിക പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും ആയിരുന്നു ഇത് കേന്ദ്രീകൃതമായ മൂലധന ഉടമകളും അവരുടെ ശവക്കുഴിതോണ്ടുന്നവരായ തൊഴിലാളിവൃദ്ധുമായും ഉൽപ്പാദനശക്തികളും ഉൽപ്പാദനബന്ധങ്ങളുമായും ഉള്ള സംഘട്ടനങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല വഴിതെളിച്ചത്. എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ മുന്നിലൊരുഭാഗത്തെ ഭീമാകാരമായ ഉൽപ്പാദനരീതികളും ബാക്കിയുള്ളിടത്തെ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉൽപ്പാദനസംവിധാനവും തമ്മിലുള്ള ഗൗരവതരമായ വൈരുദ്ധ്യത്തിനും ഇതു വഴിതെളിച്ചു ഈ വൈരുദ്ധ്യം ഒരു കത്തികൊണ്ടെന്നപോലെ ലോകത്തെ രണ്ടായി

കീറിമുറിച്ചു. മദ്ധ്യരേഖക്കു നാല്പതു ഡിഗ്രി വടക്കു താമസിക്കുന്നവർക്കു ശാരീരികമായ സൗഭാഗ്യം എങ്കിലും ലഭിച്ചു. ഭൂമിയുടെ ശേഷിച്ച ഭാഗത്തുള്ള ബഹുഭൂരിവർക്കും ജനങ്ങൾ പട്ടിണിയിലും അമന്തം. എന്നാൽ ആ മുറിവിൽനിന്നും ലോകം ഒട്ടാകെ രക്തം ഇന്നും വാർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുതലാളിത്തം ഏഷ്യയിലും മറ്റുള്ളയിടങ്ങളിലും മരണത്തിന്റെ സമാധാനം കെട്ടിയേൽപ്പിച്ചു. അവരുടെ ജനസംഖ്യ പെരുകുവാനും ഉൽപ്പാദനസംവിധാനം തകരുവാനും ഇടയാക്കി. ജനസംഖ്യയും ഉൽപ്പാദനോപാധികളും വെള്ള വസ്തുക്കൾക്കു ഒരേ തോതിനു വളർന്നപ്പോൾ കടുത്തവസ്തുക്കൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന തൊഴിലുകളും പഴയ ഉൽപ്പാദന സംവിധാനവും കൈത്തൊഴിലുകളും നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

അമേരിക്കയിലെയും റഷ്യയിലെയും വെള്ള വസ്തുക്കൾക്കും ചതുരന്മാരെമലിന ജനസംഖ്യ അൻപതിൽകൂടാതെ എന്നു കണക്കിനു ജീവിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ജനപ്പെരുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ അവർക്കു വളരെയധികം വളർന്നിട്ടുള്ള വൻപിച്ച ഉൽപ്പാദനസംവിധാനം ഉണ്ട്. പോരെങ്കിൽ വിസ്തൃതമായ ആഫ്രിക്കൻ കോളനികളും അവർക്കുണ്ട്. എന്നാൽ കടുത്തവസ്തുക്കാർ വഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ജനസംഖ്യയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ മുന്തറും ജാവായി

ൽ അറുന്നൂറുമാണ് ജനസംഖ്യ. അവരുടെ ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങൾ മറെറാന്നുമായി തുലനം ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം താഴ്ന്നതുമാണ്. വെള്ളവസ്ത്രത്തിലുള്ള വഷ് ഓളംപ്രതി അയ്യായിരവും എണ്ണായിരവും രൂപയ്ക്ക് പണിയായുധങ്ങളുള്ളപ്പോൾ നിറം കറഞ്ഞ ഏഷ്യക്കാരന് ഞാറിഅൻപതു രൂപയുടെ പണിയായുധങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. ഇത്ര വൻപിച്ച ഒരു ജനതയ്ക്കു യൂറോപ്പിലെയും അമേരിക്കയിലെയും നിലവാരത്തോടൊപ്പം ഉയരത്തക്കവണ്ണം ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങൾ നൽകുവാൻ മുതലാളിത്ത സംവിധാനത്തിനും അതിലെ സ്വകാര്യ ഉടമയ്ക്കും വൻകിട ഉൽപ്പാദനസമ്പ്രദായത്തിനും കഴിവില്ല. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ആലിംഗനം അതു എത്രമാത്രം സ്റ്റേറ്റ്പരസ്സരമായിരുന്നാൽപ്പോലും അതിനു വ്യാപകമാകുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അതു ഏഷ്യൻ ജനതയെ കൊള്ളച്ചെയ്യും. ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തെ മൂലധനരൂപീകരണം മുതലാളിത്തത്തിനു നിറവേറുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവണ്ണം അത്രയ്ക്കു ഭീമമാണ്. മനുഷ്യസമുദായത്തിനാവശ്യമായ മൂലധനം നൽകുക എന്ന പ്രാഥമികമായ ചുമതല പോലും നിറവേറുവാനുള്ള കഴിവു മുതലാളിത്തത്തിനില്ല. അങ്ങനെ വെള്ളവസ്ത്രക്കാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമുള്ള മുതലാളിത്ത സംവിധാനം മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ ആകമാനം വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും

അതിനെ സാർവദേശീയമാക്കുവാനുള്ള ചരിത്ര
 മം പരാജയപ്പെടാതെ നിർവാഹമില്ല. മുതലാളി
 ത്ത്തത്തിന്റെ ഇരട്ടചിഹ്ന സന്താനങ്ങളാണ് ദാരി
 ദ്ര്യവും യുദ്ധവും. മനുഷ്യരിൽ മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തി
 ന്ന ദാരിദ്ര്യവും ബാക്കിയുള്ളവർക്കു യുദ്ധവും. മുത
 ലാളിത്തത്തിനു അതിന്റെ സ്വന്തം സന്താനങ്ങളെ
 തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു ഇല്ലാതെയാ
 ണിരിക്കുന്നത്. ഭയാനകമായ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ
 മദ്ധ്യത്തിൽ കഴിയുന്ന ഇരുണ്ട വർഗ്ഗക്കാർക്കു സ്വകാ
 ര്യ ഉടമയുടെ സന്മാർഗ്ഗവും വിഭിന്നങ്ങളും വിരുദ്ധ
 ങ്ങളുമായ താൽപര്യങ്ങളുടെ ഒത്തുതീർപ്പിലൂടെയു
 ള്ള ജനാധിപത്യവും നേടുക അസാധ്യമാണ്.
 എത്രമാത്രം ത്യാഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു സമ്പാദിച്ച
 താണെങ്കിൽപ്പോലും ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം വഴുതി
 പ്പോകാവുന്ന ഒരു നിയമമാണ്. ഇന്നും യുദ്ധമാ
 ണ് വെള്ളവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഏറ്റവും നല്ല അഭി
 സാരിക

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പരിമിതികൾ.

കമ്മ്യൂണിസം സാമൂഹ്യ ഉടമയുടെയും സ്വകാ
 ര്യസ്വത്തിന്റെ ഖണ്ഡനങ്ങളിൽനിന്നു ഉൽപ്പാദ
 നോപാധികളുടെ വിമോചനത്തിന്റെയും തത്വ
 സംഹിതയാണ്. മറെറല്ലാ തത്വസംഹിതകളേ
 പോലെ അതും ഉന്നതമായ ഒരു സംസ്കാരമാണ്
 പൊതുലക്ഷ്യമായി വിഭാവനമെന്നത്. മനു

ചൂന്ന ഗവണ്മെൻറ് ആവശ്യമില്ലാതെ വരികയും
 ഗവണ്മെൻറ് കൂടാതെ തന്നെ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹി
 ക്കുകയും ചെയ്യാവുന്ന ഉന്നതമായ ഒരു സംസ്കാര
 മാണു് പൊതുലക്ഷ്യമെങ്കിൽ തന്നെയും അതിൽ എ
 ത്തിച്ചേരുന്നതിന്നു ആദ്യം കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു പാ
 ര്ട്വിയും പിന്നീട് കേന്ദ്രീകൃതമായ രാഷ്ട്രവും അതു
 സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഉൽപ്പാദനോ
 പാധികൾക്കു മോചനം നൽകുന്നതിന്നും അവയെ
 വികസിപ്പിക്കുന്നതിന്നുമാണു്. രാഷ്ട്രമില്ലാത്ത ഒരു
 സ്റ്റേറ്റിന്റെ സമ്പാദ്യവും ഒരു സേമോധിപത്യ
 പാർട്ടിയുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും അസമ്പാർദ്യവു
 ആയി ഒരു പൊരുത്തക്കേടും അതു കാണുന്നില്ല.
 അതിന്റെ സാമ്പത്തികവും പൊതുവായും ഉള്ള
 ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഒന്നായി വാർത്തെടുക്കുവാൻ അതിന്നു
 കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്ന അരുവി
 കൾ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്ന ഉറവിടങ്ങളി
 ൽനിന്നും ഒഴുകുക മാത്രമാണു്. സാമ്പത്തിക
 ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ മുഴുമിപ്പിക്കൽ പൊതുവായുള്ള ലക്ഷ്യ
 പ്രാപ്തിയിൽ താനേ എത്തിക്കുമെന്നുള്ള
 അതിന്റെ വാദത്തിൽനിന്നുമാണു് ഈ അസമ്പാ
 ങ്ഗീകൃതയെ ത്രാധീകരിക്കുന്നതു് സർവാധിപ
 ത്യരീതിയിലുള്ള പാർട്ടിയും രാഷ്ട്രവും വിജയത്തിന്നു
 അനുപേക്ഷണീയമായ ചുവസ്ഥ ആയതുകൊണ്ടു്
 ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിലെ അസമ്പാദ്യക
 രതം ആത്യന്തികമായ സമ്പാദ്യകരതയിലെ ഒരു

End Justifies the means

ചവിട്ടുപടി മാത്രമായിത്തീരുന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം മുഴുവനായും മനുഷ്യസംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അതിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം പ്രത്യേകമായും തെറ്റുകൾ നിറഞ്ഞതാണെന്നു തെളിഞ്ഞുവരികയാണ് അതിന്റെ കാരണം മുതലാളിത്ത ഉൽപ്പാദനബന്ധങ്ങൾ ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ ഒട്ടും വളർച്ച പ്രാപിക്കാത്തരാജ്യങ്ങളിൽ തകരുകയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ പരാജയത്തെ ചിട്ടകളഞ്ഞാൽതന്നെയും വൻപിച്ച ജനപ്പെരുപ്പവും താണനിലയിലുള്ള സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായവും നിലവിലിരിക്കുന്നിടങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയങ്ങളുടെ പ്രായോഗികവിനാശങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസം മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നും അതിന്റെ ഉൽപ്പാദനരീതിയുടെ സാങ്കേതികവശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിലെ ഉൽപ്പാദനബന്ധങ്ങൾമാത്രം തകർക്കാനാണ് അതു ശ്രമിക്കുന്നത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സാങ്കേതികവശത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ച കമ്മ്യൂണിസം അവകാശപ്പെടുന്നു. ആ സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു മുതലാളിത്തത്തിനു കഴിവില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അതു വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു കമ്മ്യൂണിസം നിലകൊള്ളുന്നു. മുതലാളിത്തസാങ്കേതികസമ്പ്രദായം ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം ജനങ്ങൾ

കുറേ എന്താണ് നൽകിയതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് കഴിയാതെ പോയി വൻപിച്ച ജനസഞ്ചയങ്ങളും വളരെയധികം പിന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഉൽപ്പാദനബന്ധങ്ങളുമാണുള്ളത്. ഈ പിന്നണി സമ്പത്വവ്യവസ്ഥിതിയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രനവീകരണസേന ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ കൃത്രിമ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ വളരെ ദുരന്തത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നുവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കൂട്ടക്കൊലയിലൂടെയല്ലാതെ സാധ്യമല്ല. കൂട്ടക്കൊല നടത്തിയാൽപ്പോലും സാധ്യമാണോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെയോ ജാപാനിലെയോ ചൈനയിലെയോ ഒരു കർഷകനെ ഒരു വ്യവസായ തൊഴിലാളിയായി മാറ്റുക, ഒരു കൃഷിക്കാരനെ ട്രാക്ടർ ഡ്രൈവറാക്കി മാറ്റുക, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഒരു ഫാക്ടറി തൊഴിലാളിക്ക് ആധുനിക സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള കേന്ദ്രീകൃതമൂലധനം നൽകുക, എന്നിവ ഉന്നതമായ ഒരു ശ്രമം ആകാം; ആകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ അതു നേടുക എന്നത് അസാധ്യമാണ്. അതു നിഷ്പരവും നിഷ്പഫലവും ആയ ഒരു ശ്രമമായിരിക്കും. റഷ്യയിൽ കൂട്ടുകൃഷി ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കൃഷിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും ശരാശരി പതിനഞ്ച്

ഏകർ ഭൂമിയോളം വരുമായിരുന്നു. റഷ്യയിലെ കൃഷിസമ്പ്രദായത്തെ ഏതാണ്ടു അമേരിക്കയോടൊപ്പം എത്തിക്കുന്നതിനു ടാക്റ്റററിനു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലെയും ചൈനയിലേയും പോലെയെ കൃഷിക്കാരനു ശരാശരി ഒരേക്കൂറും ഒന്നരയേക്കൂറും മാത്രമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ കൃഷിസമ്പ്രദായം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിസിസ്ഥാനത്തിൽ യന്ത്രസാൽക്കരിക്കുകയും നവീകരിക്കുകയും ആണെങ്കിൽ കോടിക്കണക്കിനു കർഷകരെ ജോലിയില്ലാത്തവരാക്കിത്തീർക്കും പതിയെ വ്യവസായങ്ങളിൽ അവർക്ക് പണി നൽകുന്നതിനും സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനു അത്രമാത്രം, നേട്ടവാൻ കഴിവില്ലാത്ത, മൂലധനം ആവശ്യമാണ്. ആരു വർഷംകൊണ്ടോ അൻപതു വർഷംകൊണ്ടോ ഈ യന്ത്രസാൽക്കരണം മുഴുമാക്കിപ്പിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ, റാഷനലൈസേഷനിലൂടെ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളും അപരിഷ്കൃതവും വിനോദം നിൽക്കുന്നതുമായ സാമ്പത്തികഘടകങ്ങളും ആയുള്ള സംഘർഷങ്ങൾക്കു, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യന്ത്രസാൽക്കരണത്തിന്റെയും സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ബഹുലക്ഷം സാധാരണ ജനങ്ങളുമായുള്ള സംഘട്ടനങ്ങൾക്കു, അതു വഴിതെളിക്കും. ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

മുൻപുള്ളി

ഭൂതഗതിയിലുള്ള രാജനലൈസേഷന്റെ

നിഷ്പ്രയോജനത്വം.

അമേരിക്കയിലെയോ യൂറോപ്പിലെയോ തൊഴിലിന്റെ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചു ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തു പക്ഷതിയിലധികംപേക്കും തൊഴിലില്ല. എന്നാൽ ഈ തൊഴിലില്ലായ്മ ഏറെക്കുറെ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മിക്കവാറും എല്ലാവർക്കും തൊഴിലുള്ളതായി പുറമേ തോന്നും. എന്നാൽ അവർക്ക് ശരിയായി മുഴുവൻ സമയവും തൊഴിലില്ല. ഇത്രമാത്രം വൻപിച്ച ജനതയ്ക്കു തൊഴിൽ നൽകുന്നതിന്നു, ആധുനിക അമേരിക്കൻ രീതിയിലല്ല, കുറെക്കൂടി നാണ്യ യൂറോപ്യൻ രീതിയിലാണെങ്കിൽ പോലും, ഇന്ത്യക്കുതന്നെ അൻപതിനായിരം കോടി രൂപയുടെ മൂലധനം ആവശ്യമാണ്. ഇതിന്റെ അഞ്ചിരട്ടിയോളമെങ്കിലും മറ്റൊല്ലാ അവികസിതപ്രദേശങ്ങൾക്കുംകൂടി ആവശ്യമാണ്. ഈ സംഖ്യകൾ കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ അതു മുഴുമിപ്പിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലായെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയുടെ കണക്കനുസരിച്ചു, കൂടുതൽകൂടുതൽ മൂലധനം സ്വരൂപിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ തന്നെയും, പതിനഞ്ച് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ, അല്ലെങ്കിൽ എഴുപത്തിയഞ്ചു വർഷം ഇതിനാവശ്യമായി വരും. കമ്മ്യൂണിസ

ത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള നിഷ്ഠൂര മർദ്ദനത്തിലൂടെ സാ
ധ്യമാകുന്ന കൂടുതൽ മൂലധനമുടക്കിനു ഈ കാലയള
വിനെ അങ്ങേയറ്റം അൻപതു വർഷമായി കുറ
യ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. ഈ കാലയളവിൽ
ക്ഷാമവും മറ്റു സംഘർഷങ്ങളും അനേക ലക്ഷങ്ങ
ളുടെ ജീവനെ അകാലികമായി അപഹരിക്കും, ഇന്നു
വരെ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാത്ത മൃഗീയ മർദ്ദനം
അഴിച്ചുവിടപ്പെടും. ആക്ഷേപങ്ങളുള്ള തകർച്ചയാ
യിരിക്കും അതിന്റെ അനന്തരഫലം.

തുണിയും റെയിൽവേയും അതുപോലുള്ള
മറ്റു വ്യവസായങ്ങളുമൊഴിച്ചാൽ നമ്മുടെ സാമ്പ
ത്തിക ഘടനയുടെ മറ്റൊല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളും ഒന്നുമില്ലാ
യ്ക്കുമയിൽനിന്നും കെട്ടി ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടിവരും.
റെയിൽവേയും അതുപോലുള്ള മറ്റു വ്യവസായങ്ങ
ൾപോലും ആധുനിക രീതികളനുസരിച്ചു പരി
ഷ്കരിച്ചു കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിനു ഇനിയും ഒട്ടുവ
ളരെ മൂലധനമുടക്കു് ആവശ്യമായിത്തീരും. കമ്മ്യൂ
ണിസ്റ്റിന്ത്യാക്കു ആദ്യത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കു
അത്തുറകോടി രൂപയുടെ മൂലധനമുടക്കു് പ്രതിവ
ർഷം സാധ്യമാണെന്നു കരുതുകയാണെങ്കിൽ
പോലും തൊഴിലാളിക്കു അയ്യായിരം രൂപയുടെ മൂല
ധനമുടക്കു് എന്നു കണക്കിനു പത്തുലക്ഷം പേക്കു
മാത്രം തൊഴിനൽകുന്നതിനു കഴിയും. വളരെകുറച്ചു
പ്രദേശങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തികഘടനയുടെ പുരക്കു
ചില അംശങ്ങൾക്കും മാത്രമേ ഇതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോ

ജനം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു. തൊഴിലില്ലായ്മയെ ഭാഗികമായി മാത്രം ഉള്ള തൊഴിൽകൊണ്ടു മറക്കുന്നതിന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തിന്നു കഴിഞ്ഞേക്കാം. യൂറോപ്പിൽ കമ്മ്യൂണിസം ഇതാണ് അനുവർത്തിച്ചത്. ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടു അവികസിതപ്രദേശങ്ങളിൽ ഭാഗികമായി മാത്രം ഉള്ള ഈ തൊഴിൽസമ്പ്രദായം സ്വപരിചിതവുമാണ്. അതിന്നു കറേ കൽക്കട്ടാകളും കോൺപ്യൂരുകളും കൂടി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഈ കൽക്കട്ടാകളും കോൺപ്യൂരുകളും രാജ്യമൊട്ടാകെയുള്ള നൂറു കണക്കിനു ചെറു നഗരങ്ങളിലെയും അനേകായിരം ഗ്രാമങ്ങളിലെയും ലക്ഷക്കണക്കിനു മരിച്ചുവീഴുന്ന സാധാരണജനതയുടെ അസ്ഥിമാടങ്ങളിലാണ് അവയെ താങ്ങിനിർത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു മറച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇതിൽനിന്നും ഒരു വിമോചനമാർഗ്ഗവും ഇല്ലേ? മതലാളിത്തത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും പൊതുവായിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രസേവയ്ക്കുവേണ്ടി അംഗീകൃതരീതികൾ പിൻതുടരുകയും മനസ്സു സ്വതന്ത്രമാകുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ല.

വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ രീതികൾ.

Centralisation

രാഷ്ട്രസേവയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗവും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ ഉടമസ്ഥതയും കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വൈദ്യുത

(Diesel oil)

ശക്തികൊണ്ടോ ഡീസൽ എണ്ണകൊണ്ടോ ഓടുന്ന ചെറുകിട യന്ത്രമാണു ഇതിനുള്ള ഉത്തരം ഇന്നു ആ തരത്തിലുള്ള വളരെ കുറച്ച യന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. വളരെകൂടുതൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആധുനികകാലത്തു സാങ്കേതികസമ്പ്രദായം അനേകം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തേതിൽനിന്നും വിപ്ലവകരമായ ഒരു വേർപിരിയൽ സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആധുനിക പരിഷ്കാരം പിൻതള്ളിയിരിക്കുന്ന പഴയകാലയന്ത്രങ്ങളിലേക്ക് പിൻവാങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നാൽ വ്യക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തോടും സിദ്ധാന്തത്തോടുംകൂടി പുതിയ യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുക മാത്രമാണ് ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ പരിഹാരം. ഗ്രാമത്തിനും ചെറിയ പട്ടണത്തിനും വൻനഗരത്തിനെന്നപോലെ ഇതു ലഭ്യമാകണം ഇത് എല്ലാ ജോലിക്കും ഒരുപോലെ പറ്റിയതോ, അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ ജോലിക്കുതന്നതോ, ആയിരിക്കണം. പ്രവർത്തനത്തിലും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും അത്യാവശ്യകതയുടെ സിദ്ധാന്തത്തിലായിരിക്കണം അത് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കേണ്ടത്. അതിന് വളരെയധികം മൂലധനമുണ്ട് ആവശ്യമായി വരുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ ആധുനികപരിഷ്കാരം ഇന്നു യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉൽപ്പോഷിക്കുന്ന വികേന്ദ്രീകരണസമ്പ്രദായം

Centralisation

ദായം, അതായത് ഇന്നത്തെ യാത്രികസാങ്കേതിക സമ്പ്രദായത്തെ ഇന്നത്തേതുപോലെ തന്നെ നില നിർത്തിക്കൊണ്ടു വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വികേന്ദ്രീകരണമായിട്ടല്ല നേരെമറിച്ചു സമയത്തിന്റെയും സ്ഥലത്തിന്റെയും ആകെ കൂടിയുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ സങ്കീർണ്ണതകൾ ഒഴിച്ചുനിർത്തുകയും “അത്യാവശ്യകത” നേടുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം പൂർണ്ണമായും വികേന്ദ്രീകരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് അത് ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഈ യന്ത്രം അവികസിത ലോകത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നം മാത്രമല്ല പരിഹരിക്കുന്നത്. സമുദായത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളെ നേതനമായി ആരായുന്നതിനും നേടുന്നതിനും അതു നമ്മെ സഹായിക്കും. ഉരുക്കുവുവസായങ്ങളിലും നദീതടപദ്ധതികളിലും വൻകിട യന്ത്രസങ്കേതത്തിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ലെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്നാൽ ചെറുകിട യന്ത്രത്തിനാശിരിക്കണം പ്രാധാന്യം. മുൻപ് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളുപരി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോഴത്തെ മൂലധനമുടക്കിന്റെ കണക്കനുസരിച്ചു ഈ തരം ചെറുകിട യന്ത്രങ്ങളിലൂടെയുള്ള യന്ത്രസാൽക്കരണം പത്തുലക്ഷത്തിനുപകരം ഒരുക്കോടി ആളുകൾക്കു പ്രതിവർഷം തൊഴിൽ നൽകും.

ശാസ്ത്രത്തിലെയും പ്ലാനിംഗിലെയും അത്യാവശ്യകതകൾ ഉടമയിലെയും രാഷ്ട്രീയനിയന്ത്രണ

ത്തിലെയും അത്യാവശ്യകതയുമായി കൈകോർത്തു
 വിടിച്ചു ഒരുമിച്ചു പോകണം ഒരാളെക്കൊണ്ട്
 മറ്റൊരാൾ വേലയെടുപ്പിക്കുവാൻ ഇടംകൊടുക്കാ
 ത്തതൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ സ്വകാര്യ സ്വത്തുക്കളും
 അവസാനിച്ചു മതിയാകൂ. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ, പ്രത്യേ
 കിച്ചു, കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ സ്വത്തിന്റെ ഉടമ
 വന്തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനവുമായി ഒരുമിച്ചു
 പോകുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും
 ഒരുപോലെ വിനാശകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.
 സ്വത്തുക്കൾ ഗ്രാമങ്ങൾക്കും സ്റ്റോറുകൾക്കും അവക
 ൾക്കു അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ കേന്ദ്രസർക്കാരി
 നോട് സഹകരണസംഘങ്ങളോടും ഒപ്പം ഉണ്ടായി
 രിക്കണം. സോഷ്യലിസം ഏറ്റവും വ്യക്തമായ
 ഭാഷയിലും രീതിയിലും നിയന്ത്രിതമുതലാളിത്ത
 ത്തിന്റെയും സമീപ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി
 യുടെയും എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളെയും എന്നേക്കുമായി
 പരിത്യജിക്കണം. *Mixed economy*

ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

കമ്മ്യൂണിസറ്റ് സിദ്ധാന്തം അനുശാസിക്ക
 ന്നതുപോലെ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങൾ
 സാമ്പത്തികലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു അത്രമാത്രം അനി
 ര്വാര്യമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഇതിലുമപ്പുറ
 മായി കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങ
 ൾയുടെ അന്വേഷണം ജനപ്പെരുപ്പവും താഴ്ന്ന സാ

കേരളസമ്പ്രദായവും നിലവിലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു വ്യാപാരവും നാശവും മാത്രമായിരിക്കും കമ്മ്യൂണിസറ്റ് വാദഗതിയനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത അപ്പത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽനിന്നു, സാമ്പത്തികപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നു, ആണുണ്ടാകേണ്ടതു് എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസം അവികസിത സമ്പത്പ്രവസ്ഥകളെ യന്ത്രസാൽക്കരിച്ചു പരോഗതി നൽകുന്നതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ കാണിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവ അല്ല, നേരെ മറിച്ചു ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണു് ശാശ്വതമായിത്തീരുന്നതു്. കമ്മ്യൂണിസത്തിനു നേടുവാൻ കഴിയുന്ന പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളായി (കാണപ്പെടുന്നതു സർവ്വാധിപത്യപാർട്ടിയും സർവ്വാധിപത്യ രാഷ്ട്രവും അതിന്റെ അനന്തര ഫലങ്ങളും മാത്രമാണു് കമ്മ്യൂണിസത്തിനു ലോകത്തിലെ മുന്നിൽ രണ്ടുദാഹത്തിനു അപ്പമോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ നൽകുവാനുള്ള കഴിവില്ല.

Setbaeks കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ സാംസ്കാരികമായ കുറവുകൾ റഷ്യൻ ജനതയുടെ സാംസ്കാരികമായ പിന്നോക്കനിലയുടെ ഫലമാണെന്നു ഒരു ധാരണ പൊതുവെയുണ്ടു്. ഇന്ത്യയിലെയും ചീനയിലെയും പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയുടെ ജനാധിപത്യമനസ്ഥിതിയും കമ്മ്യൂണിസത്തെ മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുമെന്നു അവർ വാദിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ

നേരെ എതിരായുള്ള വാദഗതിയും ശരിയാകാം. റഷ്യൻ കൃഷിസമ്പ്രദായത്തിനുമായിരുന്ന മെച്ചങ്ങളും വികസനസാധ്യതകളും ഇല്ലാത്ത ഇന്ത്യൻകൃഷി സമ്പ്രദായം യന്ത്രസാൽക്കരിക്കുന്നതിനും നവീകരിക്കുന്നതിനും കമ്മ്യൂണിസം ആരംഭിക്കുന്ന ആദ്യനിമിഷത്തിൽതന്നെ ഇന്ത്യ നൂറാണ്ടുകളായി പാടി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗീതയും മറ്റു തത്വസംഹിതകളും നശിച്ചു എന്നു വരാം. ഇപ്പോൾ തന്നെ നിഷ്ഠൂരമായ മർദ്ദനത്തിൽ ചൈന റഷ്യയെ പിന്നിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്നോ ഒന്നരയോ ഏക്കർ മാത്രം സ്ഥലമുള്ള ഇന്ത്യൻ കർഷകനെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വൻകിട യന്ത്രസാൽക്കരണമാകുന്ന ഉരുക്കുമുശയിലൂടെ വാങ്ങെടുക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവും സ്വാതന്ത്ര്യാഭിവാഞ്ഛകളും ഏതു അതിരുകൾവരെ മർദ്ദിക്കപ്പെടുമെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ സോവ്യറ്റ് റഷ്യാ അതിന്റെ മർദ്ദനത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ പരിഷ്കൃതമെന്നുപോലും തോന്നിപ്പോകാം. ഗീതയുടെയും പുരാതനസംസ്കാരങ്ങളുടെയും അനശ്വരമായ മഹത്വത്തെ നിഷേധിക്കുകയും എന്നാൽ തികച്ചും വിരുദ്ധമായ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ നയിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ നിഷ്ഠൂരതയെപ്പറ്റി ഉണിപ്പറയുകയാണു്. കിരാതതത്വത്തിന്റേതായ ഒരു സിദ്ധാന്തം അധികാരത്തിൽ വരാതിരിക്കുന്നതിനും അധിക

രത്തിലേറിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിനോടുള്ള എതിർപ്പിനെ സഹായിക്കുന്നിടത്തോളവും മാത്രമേ ഗീതയും പുരാതന സംസ്കാരവും പ്രയോജനകരമാകുള്ളൂ. ഈ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും മനുഷ്യന്റെ പ്രേരകാശക്തികൾക്കും ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്. ആദരവോടുകൂടി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ ഫലം നൽകുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക് സാമ്പത്തിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ മാറ്റുന്നതിന് കഴിവില്ല. അങ്ങേയറ്റം യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാതെ അവയോടു എതിർപ്പുണ്ടാക്കാതെ കപടമായി മാത്രം നിലനിൽക്കുവാൻ കഴിയും.

ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളും ഉല്പാദനശക്തികളും.

മുതലാളിത്തത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും അവയുടെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ പൊതുവായി ചിലതെല്ലാം ഉണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനശീതികളും ശക്തികളും സ്വീകരിക്കുകയും ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങൾ മാത്രം മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വൻതോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനത്തെപ്പറ്റിയും കാര്യക്ഷമതയെപ്പറ്റിയും കൂലികൂട്ടതലിനെപ്പറ്റിയും സ്റ്റാലിനും ഫോർഡും ഒരേ അഭിപ്രായഗതിക്കാരായിരുന്നു അദ്ദേഹങ്ങൾ അവരുടെ ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായങ്ങളും റഷ്യക്കാർ അവരുടെ സാമൂഹ്യ ഉടമസ്ഥതയും

Social ownership

പ്രത്യേകമായി എടുത്ത കാണിക്കുമെങ്കിലും അവരുടെ മനോഭാവത്തിലുള്ള ^{unity} ഐക്യമാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. പുതിയ ലോകം ഇവരണ്ടും, മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂണിസവും പിന്നിട്ട മുന്പോട്ട് ലോകം വന്തോതിലുള്ള ഉല്പാദനത്തിന്റെ രീതികൾ ലോകത്തിലെ ^{inadequate} മൂന്നിൽ രണ്ടഭാഗത്തിനും അപര്യാപ്തമാണെന്നുള്ള ഒരൊറ്റക്കാരണംകൊണ്ടുമാത്രം ഇവരണ്ടും പിൻതള്ളപ്പെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസം മുതലാളിത്ത ഉല്പാദനത്തിലെ ബന്ധങ്ങൾ മാത്രം മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉല്പാദനശക്തികളെ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സോഷ്യലിസം ഇവരണ്ടിനേയും മാറ്റണം ഇതു യന്ത്രത്തെ നിരാകരിക്കുകയല്ല; എന്നാൽ വൻകിട യന്ത്രവും അതിന്റെ സഹചാരിയായ ബീഭത്സ രാഷ്ട്രവും ഉടലെടുക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികളുടെ നിരാകരണമാണ്. മുതലാളിത്തത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും പൊതുവായുള്ള ആശ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ജനത തങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ വളരണമെന്നാണ്. പിന്നോക്ക സമ്പദ്വ്യവസ്ഥിതിയുടെ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇന്നത്തെ പുരോഗമന രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിഛായയായി റളരുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിർദ്വയമായ മർദ്ദനത്തിന്റെയും വേദനയുടെയും നീണ്ട യാത്രയുടെ അന്ത്യം ദയനീയമായ പരാജയമായിരിക്കും. ചിലർ ഈ കിരാതപത്തിന്റെയും നിഷ്ഠൂര മർദ്ദനത്തി

ന്റെയും എല്ലാം അവസാനം വിജയം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ അതുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയാണ്. എന്നാൽ അവരെ പരാജയത്തിന്റെ നിരാശയും നിഷ്ഠൂരതയുടെ മനോവേദനയുമാണ് കാത്തുനിൽക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസം ചരിത്രത്തെ പിന്നോട്ടു വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുവാനും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കെടുതികളെ അതിന്റെ വൻകിട ഉൽപ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ തിരുത്തുവാനും ശ്രമിക്കുന്നു. അതു സാധ്യമല്ല സോഷ്യലിസം ചരിത്രത്തെ മുന്നോട്ടു നീക്കുവാൻ പഠിക്കണം.

ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും ഹ്യൂഡലിസത്തിന്റെയും നിർമ്മാജനത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു സന്ദേഹമോ, ചഞ്ചലിപ്പോ ഉണ്ടായിക്കൂടാ ലോകത്തിന്റെ ഈ ഭാഗത്തു മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അർത്ഥം ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദാരിദ്ര്യം മാത്രമെന്നാണ്. ലോകത്തിലെ മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിനുള്ള കഴിവുപോലും മുതലാളിത്തത്തിനില്ല അവർക്ക് ശരിയായ ഭക്ഷണം നൽകാതിരിക്കുകയും കൂടെക്കൂടെ ക്ഷാമത്തിനിരയാക്കുകയും ചെയ്യും. ലാഭത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാനേ അതിനു കഴിവുള്ളൂ. ലാഭത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ അവികസിത രാജ്യങ്ങളിലില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും

ഭക്ഷണത്തിലും പാർപ്പിടത്തിനുള്ള കെട്ടിടത്തിലും സാധാരണ മനുഷ്യനു സമ്പത്തു് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന തിനുവേണ്ടിയുള്ള പണി ആയുധങ്ങളിലും ലാഭത്തിനു മാർഗ്ഗങ്ങളില്ല. ഒരു പക്ഷേ മാർഗ്ഗരഹിതവും മരുന്നുകളിലും സിനിമകളിലും സാദാക്കച്ചവടത്തിലും ലാഭം കിട്ടുമായിരിക്കാം. മുതലാളിത്തം മനുഷ്യനെ അല്പമനുഷ്യനോ അർദ്ധക്കുതിരയോ ആയി അധഃപതിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഇന്ത്യയിലും മറ്റുള്ളിടങ്ങളിലും കുതിരവണ്ടികൾ ലാഭമില്ലാതിരിക്കുന്നതുമൂലം കുറഞ്ഞുവരികയും അവയ്ക്കു പകരം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യൻ വലിക്കുകയുമാണ് ഇന്നത്തെ ഏഷ്യയുടെ ഏറ്റവും യാഥാർത്ഥ്യമായ പ്രതീകം റിക്കായും മനുഷ്യക്കുതിരയുമാണ്. ജീവിക്കുന്നതിനു മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു മുതലാളിത്തത്തിനു കഴിവില്ല. തങ്ങളുടെ വെളുത്ത സഹോദരന്മാരെ അനുകരിച്ച അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ മുതലാളിത്തം നഗ്നമായ ഭാരിദ്യത്തിന്റെയും കഷ്ടപ്പാടിന്റെയും വിസ്തൃതമായ സമുദ്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെയും ആയ കൊച്ചു കൊച്ചു ലീപുകൾ കെട്ടി ഉയർത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിനുവേണ്ടി അതു കരിഞ്ചെന്തയിലും പൂഴ്ത്തിവയ്ക്കിപ്പിലും സാട്ടയിലും പ്രത്യേകം പരിശീലനം നടത്തുന്നു. അതു് ജനതയുടെ ഭക്ഷണത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും സാദാകരം നടത്താറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടും തൃപ്തിയാകാഞ്ഞിട്ടു

Capitalism in India, must be buried.

കുട്ടികളുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിലും ലാഭേച്ഛയടം ന
ടത്താറുണ്ട് ഭാഗ്യവാനായ പ്രസിദ്ധീകരണശാ
ലക്കാർക്കും എഴുത്തുകാർക്കും വേണ്ടി വർഷംതോറും
പാഠപുസ്തകങ്ങൾ മാറുകയാണല്ലോ. വികസിത
രാജ്യങ്ങളിൽ സത്യസന്ധത ഒരു നല്ല നയം ആയി
രിക്കാം. ഇന്ത്യയിലും മറ്റു അവികസിത രാജ്യ
ങ്ങളിലും സത്യസന്ധതകൊണ്ടു ജീവിക്കുവാൻ നിവൃ
ത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുകയാണ്. നാശത്തിന്റെ
യും മരണത്തിന്റെയും ഗന്ധം സകലത്തിന്റെയും
മേൽ ഉണ്ട്—ശരീരത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികല
ക്ഷ്യങ്ങളുടെയും നാശവും ആത്മാവിന്റെയും പൊ
തു ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും മരണവും—ഇത്തരത്തിലുള്ള
മുതലാളിത്തത്തെ അററുകുറപ്പണികൾ കൊണ്ടു
നന്നാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനെവേരോടെ
പിഴുതു നശിപ്പിക്കണം—അതിനുവേണ്ടി കാത്തിരി
ക്കുവാൻ ഇനി അധിക സമയവും ഇല്ല.

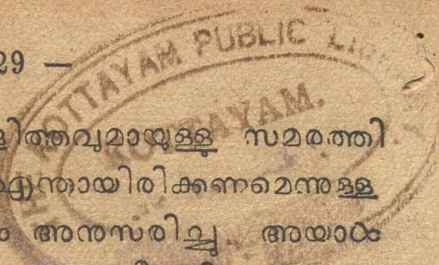
രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വസ്തുസമരങ്ങൾ.

യൂറോപ്പിലെ ചരിത്രപരമായ പ്രത്യേകതക
ൾ മൂലം സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനുള്ളായ പ്ര
ത്യേകതകൾ സാർവദേശീയമാക്കുവാനും ലോകത്തി
ന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തു അതു ആവർത്തിക്കുവാ
നും ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ വലിയ ഒരു
ആവത്തു സോഷ്യലിസത്തിനു ഉണ്ടാകുവാനില്ല.

സോഷ്യലിസം യൂറോപ്പിൽ ക്രമാനുഗതവും നിയമ വിധേയവും വിതരണപ്രധാനവും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനിമേലിലും ലോകത്തിന്റെ മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങളിലും സോഷ്യലിസം വിപ്ലവാത്മകവും ആവശ്യമായ അവസരങ്ങളിൽ നിയമവിരുദ്ധവും ഉൽപ്പാദനപ്രധാനമായതും ആയിരിക്കണം. യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിലെ മഹത്തായ നേട്ടങ്ങൾ എന്നും ഒരു മാതൃകയും പ്രചോദനവും ആയിരിക്കും. യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിനു വിതരണം ചെയ്യുവാൻ മുതലാളിത്തം സൃഷ്ടിച്ചതും സ്വരൂപിച്ചതുമായ ഉൽപ്പാദനശക്തികളുടെ ഒരു ഭണ്ഡാഗാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസം ഈ ഭണ്ഡാഗാരം സൃഷ്ടിക്കുകയും അതിലുള്ളതു നീതിപൂർവ്വകം വിതരണം ചെയ്യുകയും വേണം. ക്ഷേമരാഷ്ട്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മൂലധനം മുടക്കുകയും സ്വരൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതായുള്ളിടത്തു സോഷ്യലിസം തീവ്രതരമായിരിക്കണം അതുകൊണ്ട് നിയമവിധേയത്വത്തിന്റെ സാധ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകാര്യമല്ല യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസം റൂറുകൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് അധികാരം തങ്ങളുടെ എതിരാളികളെ അന്യായമായി പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഭരണപരമായ പെരുമാറ്റത്തെതിനാലും സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിലൂടെ

യുള്ള വിജയത്തെക്കാൾ ജനാധിപത്യ മാതൃത്തിലൂടെയുള്ള പരാജയമാണ് നല്ലതെന്നുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായം വിശ്വാസത്താലും ശാശ്വതമായ പ്രശംസ നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റിലായിരിക്കുമ്പോൾ നിയമവിധേയ പ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു മാതൃക സൃഷ്ടിക്കുവാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സോഷ്യലിസം പ്രതിപക്ഷത്തായിരിക്കുമ്പോൾ സമരത്തിന്റെ മാതൃം സ്വീകരിക്കണം. നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെയും വാദപ്രതിവാദത്തിലൂടെയുള്ള ബോധ്യപ്പെടുത്തലിന്റെയും നീണ്ട നടപടികൾക്കു എപ്പോഴും സമയം ലഭിച്ചു എന്നു വരികയില്ല അവയോടുകൂടി വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെതായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും അവികസിത പ്രദേശങ്ങളിൽ, സ്വീകരിക്കണം. വർഗ്ഗസമരം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വിനാശത്തിനു വേഗതകൂട്ടുകയും ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുതലാളിത്തത്തെ നിശ്ശേഷം നിമോജ്ജനം ചെയ്യാതെ ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തിന് ആദ്യത്തെ ചുവടുപോലും വയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായുള്ള വർഗ്ഗസമരം പ്രധാനമായും രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പ്രകടിതമാകുന്നു. അതിലൊന്നു മുതലാളിത്തത്തെ ഒരു വശത്തുകൂടി നശിപ്പിക്കുകയും മററൊരു വശത്തുകൂടി നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മററു മാർഗ്ഗം സോഷ്യലി



സം നേടുന്നു. മുതലാളിത്തവുമായുള്ള സമരത്തിന്റെ പരിണതഫലം എന്തായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരാളിന്റെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു. അയാൾ ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു. സ്വകാര്യസ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രം മുതലാളിത്തം നശിപ്പിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ മുതലാളിത്തത്തെ അതിന്റെ സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായത്തിലും ഉല്പാദനശക്തികളുടെ കാര്യത്തിലും നില്ക്കുന്നതുകയും നൈസർഗ്ഗികമായി വന്തോതിലുള്ളതും കേന്ദ്രീകൃതവും ആയ നിയന്ത്രണവും മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു വിദഗ്ദ്ധ പരിപാടിയനുസരിച്ചു വിശദാംശങ്ങൾപോലും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ഉപകരണവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സമീപനം തീർച്ചയായും മറ്റൊല്ലാം പരിത്യജിച്ചിട്ടു അധികാരസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും അധികാരത്തിലേറുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളും സംഘടനയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആ തരം സമരങ്ങളുടെയും സംഘടനയുടെയും പ്രധാന പ്രേരണാശക്തി വിദ്വേഷം മാത്രമായിത്തീരുന്നു. ഈ ശക്തിക്കു ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തു വൻകിട യന്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെ പോകുന്നതു

പോലെ, സമരകാലത്തു വെറും വിദ്വേഷത്തിൽ അടിസ്ഥിതമായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ, അധികാര സമ്പാദനത്തിനുശേഷവും വെറും നിഷ്ഠൂരതയിൽ അടിസ്ഥിതമായിരിക്കും. അത്തരത്തിലുള്ള വഴ്ഗ്വ സമരം എത്രമാത്രം വൈരാഗ്യത്തോടുകൂടിത്തന്നെ നടത്തിയാലും അത് പിൻതിരിപ്പനായിരിക്കും. അങ്ങേ അററം അതിനു മുതലാളിത്തത്തെ സ്വകാര്യ സ്വത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ മാത്രം നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായത്തിൽ അതു മുതലാളിത്തത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയാണ്. ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തിനു മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സാങ്കേതിക മണ്ഡലത്തിലുള്ള പുനഃസ്ഥാപനം സാമ്പത്തികമായ നിഷ്പ്രയോജനതയും മൃഗീയതയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ വിനാശവുമായിരിക്കും നൽകുന്ന സംഭാവന.

സമരത്തിലും സംഘടനയിലും അത്യാവശ്യകതയുടെ

സിലാന്തം

മുതലാളിത്തത്തെ അതിന്റെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലും സമ്പൂർണ്ണമായി നശിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള സമരത്തിന്റെയും സംഘടനയുടേയും മാർഗ്ഗങ്ങളെ സോഷ്യലിസം ആവിഷ്കരിക്കണം. അതിന്റെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായിരിക്കണം സമരവും സംഘടനയും. അതിന്റെ

സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഭാഗം ഭാഗം ആയിട്ടോ, ദേശം ദേശം ആയിട്ടോ, ആകാതെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും ഒരേ കാലത്തു സാമ്പത്തിക പുനരുദ്ധാരണവും കാര്യക്ഷമതയും പുരോഗമനവും സാദ്ധ്യമാകത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഒരു സാങ്കേതികവും സംവിധാനമായിരിക്കണം. അത്യാവശ്യകതയുടേതായ ഈ മാനദണ്ഡമാണ് അതിന്റെ സമരത്തിലും സംഘടനയിലും നിഴലിക്കേണ്ടതു്. വർഗ്ഗസമരങ്ങളിൽ വിഭൂതമായുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളല്ല, എന്നാൽ അത്യാവശ്യകതയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾതന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെടണം. അത്യാവശ്യകതയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ എപ്പോഴും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ മുന്നിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കും. “വിഭൂതയുടെ” മാനദണ്ഡങ്ങൾ ജനാധിപത്യവും സംസ്കാരവും അധികാരലാഭത്തിനുവേണ്ടി ബലികഴിക്കും. ശാസ്ത്രത്തിലും പ്ലാനിംഗിലും ഉള്ള അത്യാവശ്യകത. ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും അത്യാവശ്യകതയുമായി ഒരുമിച്ചു പോകണം. ഏറ്റവും ചെറിയ ഘടകത്തിനുപോലും അധികാരവും ജനാധിപത്യവും ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഉത്തരവാദിത്വവും ആരംഭത്തിനും നടത്തിപ്പിനും ഉള്ള അധികാരവും കഴിവും നൽകുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള സമരവും സംഘടനയും പ്രോ

സ്വാധീപിക്കപ്പെടണം. ഒരു സമരത്തിനുപോലും അതിന്റേതായ വ്യക്തമായ ന്യായീകരണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിഗതികളിലേക്ക് 'വിദൂരതയുടെ മാനദണ്ഡം' നമ്മെ നയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ പ്രവർത്തനവും അതിനടുത്ത പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലത്താലാണ് ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ട പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം നീളുകയാണ്. ഇതിന്റെയല്ലാം പരിണതഫലം ഭീകരതയും സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളുടെ മരണവുമാണ്. സമരത്തിനുള്ള ഓരോ പ്രവർത്തനവും അതിനുള്ള നീതീകരണം ഉൾക്കൊള്ളണം സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പരീക്ഷണങ്ങളെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളതരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം അതിന്റെ അടിയന്തരസ്വഭാവം. ഇന്നത്തെ അസത്യത്തെ നാളത്തെ സത്യംകൊണ്ട്, ഇന്നത്തെ അധികാരകേന്ദ്രീകരണത്തെ വിദൂരതയിലുള്ള ജനാധിപത്യംകൊണ്ട് ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ഒറ്റുകാടുകൾക്കെതിരെ വിദൂരതയിലെ ഏകലോകംകൊണ്ട്, ഇന്നത്തെ കൊലപാതകത്തെ നാളത്തെ ആരോഗ്യംകൊണ്ട് അതു ന്യായീകരിക്കരുത്. വിജയിക്കുന്നതിനു വിദൂരതയിൽ മാത്രം വിരളമായ സാധ്യതകളുള്ള ആദർശങ്ങൾക്കു മനുഷ്യൻ ഇന്നു അടിമയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ് അതിന്റെ ഫലം ഭീകരതയുടെയും നിഷ്ഠൂരതയുടെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ശൃംഖലകൾ നീളുക.

കയും ശ്രാവലയുടെ ഒടുവിലത്തെ കണ്ണിയിലുള്ള “നല്ല പ്രവൃത്തി” “നല്ല നാളെ” രിക്കലും ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയുമാണ്. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വക്തൃസമരങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡം അടിയന്തരമായ നല്ല പ്രവർത്തിയാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ മുതലാളിത്തത്തെ അതിന്റെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലും നശിപ്പിക്കുന്നതിനും സമുദായത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും പൊതുവായുമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനു ശക്തി സമാർജ്ജിക്കുന്നതിനു സോഷ്യലിസത്തിനു കഴിയൂ.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരുടെ പ്രവർത്തനരീതികളും വർഗ്ഗസമരവും അത്യാവശ്യകതയുടെ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചു പൂർണ്ണമായും പരാജയമടയുകയാണു്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ എല്ലാ ധാരണകളെയും നിരാകരിക്കുകയും അസന്മാർഗ്ഗിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ അതുവിപ്ലവത്തിനു സഹായകരമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം പുകഴ്ത്തുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റൂകർക്കു് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യം കൂടുതൽ കൂടുതൽ പരിചിതമായി വരികയാണു്. കമ്മ്യൂണിസം ഒരു നണയിൽനിന്നു മറ്റൊരു നണയിലേക്കു മാടിച്ചാടിപ്പോവുകയാണു് റഷ്യായിലും ചൈനായിലുംകൂടി പ്രകടിതമാകുന്ന അന്തർദേശീയ തൊഴിലാളിവക്തൃത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഒരുകൊടുക്കലും രാജ്യദ്രോഹവും

മഹത്തായ ത്യാഗവും സേവനവും ആയി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയാണ്. ജനാധിപത്യവും പാർലിമെന്റും അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. പൗരരാഹിത്യ മനുഷ്യമിതിയും പാർട്ടിയുടെ മുൻപിലുള്ള സാഷ്ടാംഗപ്രണാമവും എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും ജനാധിപത്യ മനുഷ്യമിതിയും ഉപേക്ഷിക്കുവാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വൻതോതിലുള്ള അക്രമവും ശുദ്ധീകരണവും അനിർവാര്യമായിത്തീരുന്നു അതിലും ഉപരിയായി കമ്മ്യൂണിസം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ നിഷേധിക്കുന്നു. ജനതക്കു ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിലൂടെയല്ലാതെ അവരുടെ വ്യക്തമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാനുള്ള കഴിവിൽ കമ്മ്യൂണിസം വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പ്രചരണോപാധികളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സൈന്യത്തിലും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കരേക്കൂടി സുശക്തമായി കമ്മ്യൂണിസം തുടരുകയാണ്. അങ്ങനെ ജനങ്ങൾക്കു കമ്മ്യൂണിസത്തിനു അനുകൂലമായിതന്നെ നിർണ്ണായകമായ ഒരു വിധി കൽപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം കമ്മ്യൂണിസം തടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനതയിൽ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിക്കാത്ത ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തത്തോടു ജനതയും വിശ്വാസം അർപ്പിക്കാറില്ല അതുകൊണ്ടു മുഴുവൻ ജനതയുടെയും സമ്മതിഭാഗത്തോടുകൂടിയ ഒരു ഗവണ്മെൻറ് ഒരു വൈരുദ്ധ്യമാണ്. കമ്മ്യൂണിസം സായുധവിപ്ലവത്തിലൂടെ

അധികാരത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെയും അതിന്റെ ജോലി സോഷ്യലിസ്റ്റ് വോട്ടുകളെ ഭിന്നിപ്പിച്ച യാഥാസ്ഥിതിക ഗവണ്മെന്റിനെ അധികാരത്തിൽ തുടരുവാൻ സഹായിക്കുകയാണ്

കമ്മ്യൂണിസത്തിനും യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനെതിരായി ഒട്ടുവളരെ പൊതുതാൽപ്പര്യങ്ങളുണ്ട്. യാഥാസ്ഥിതികത്വം സോഷ്യലിസത്തെ അതിന്റെ ജനാധിപത്യ ശത്രുവായി കരുതുന്നതോടൊപ്പം വിജയകരമായ ഒരു സായുധ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഭീഷണിയിലൂടെയല്ലാതെ കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അധികാരത്തിൽ വന്നാൽ സായുധ വിപ്ലവ ഉപത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ കുറയുമെന്നു അങ്ങേയറ്റം ഭയപ്പെടുന്നതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസം ഒരു യാഥാസ്ഥിതികഗവണ്മെന്റ് തുടരുന്നതു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിക്കുന്നതുവരെ അതു ബുർഷ്വാസിക്ക് പിൻതുണയും സഹായവും നൽകുന്ന ഒരു സിലാന്തമാണ്. വിജയകരമായ വിപ്ലവത്തിനുശേഷംപോലും അതു ഭീഷിച്ച പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഒരു സിലാന്തമായിത്തന്നെ തുടരുന്നു. അതിന്റെ കാരണം അതിന്റെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങളായ വൻ തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനവും സമൃദ്ധിയും ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തു നേടുക അസാധ്യമായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പാതുലക്ഷ്യമായ വിദ്വരതയിലുള്ള സംസ്

ക്കാരും എന്തെന്നും അകന്നകന്ന മാറിമാറി പോകുന്ന ഒരാൾശവും മാത്രമാണ് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ വർഗ്ഗസമരം പതിയുടെയും നണയുടെയും സേവയോപത്യത്തിന്റെയും സാംസ്കാരികമായ പതനത്തിന്റെയും വിജയകരമായ വിപ്ലവം വരെ മുതലാളിത്തത്തിന് പിൻതുണനൽകുന്നതിന്റെയും സിദ്ധാന്തമാണ്.

ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ

മൂന്നു സ്വഭാവങ്ങൾ.

മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും ഒരുപോലുള്ള പരാജയം ഭരവ രണ്ടും യാത്രയുടെ അന്ത്യത്തോട് സമീപിക്കാറായ ഒരേ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായിട്ട് കാണുകയാണെങ്കിൽ കേരളത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ് എല്ലാ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം സുഖവും സംസ്കാരവും സമാധാനവും ആദർശരാജ്യവും ആണ് എന്നാൽ ഒരു പരിഷ്ക്കാരത്തെ മറ്റെറാന്നിൽനിന്നും വേർതിരിക്കുന്നത് ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി സ്വീകരിച്ച ക്രമങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യത്തിലുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളുമാണ്. എല്ലാ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചില വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശങ്ങളാലും ചില പ്രത്യേക പ്രേരകാശക്തികളാലുമാണ് നയിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ മാനുഷിക ഉദ്ദേശങ്ങൾ

ഒരു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു അവയെ മതപരം അല്ലെങ്കിൽ മതേതരം, സേഹാധിപത്വ പരം അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രം, യുക്തിപൂർവ്വകം അല്ലെങ്കിൽ വൈകാരികം, ജന്മിതപരീതി, അല്ലെങ്കിൽ മുതലാളിത്തരീതി എന്നൊക്കെയുള്ള വേർതിരിവുകളിലൂടെ സമീപിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം മതിയാവുകയില്ല. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തെ ജനാധിപത്വം അല്ലെങ്കിൽ സർവാധിപത്വം, സ്വകാര്യ ഉടമ അല്ലെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റ് ഉടമ എന്നുമാത്രം വ്യവഹരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ പ്രേരകാശക്തികൾ സാമ്പത്തിക മണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ പ്രയോഗം, ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതനിലവാരം, വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യസമത്വം എന്നിവയാണ്. ആധുനികസമൂഹത്തെ ചലിപ്പിക്കുന്ന പ്രചോദനം കൂടുതലായ ഉൽപ്പാദനമാണെങ്കിൽ ആധുനികമനുഷ്യന്റെ പ്രേരണാശക്തി ഉയർന്ന ജീവിതത്തോളം നല്ല വിട്ടമാണ്. ഇതിനു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു പരിഷ്ക്കാരത്തിനും ഈ തരംപ്രേരകാശക്തികളില്ലായിരുന്നു അതിന്റെ കാരണം വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായം അവയ്ക്കൊന്നിനും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതല്ല അതുപോലെതന്നെ ഇതിനു മുൻപുള്ള യാതൊരു പരിഷ്ക്കാരവും സാമൂഹ്യസമത്വത്തിനുവേ

ണ്ടിയുള്ള ഇത്രമാത്രം ഒട്ടുമാത്ര ആവേശത്താൽ പ്രേരിതമായിരുന്നില്ല അതും ഇന്ന് സാമൂഹ്യമാകുന്നതു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായത്തിലൂടെയാണ്. ആധുനികമനുഷ്യൻ അമേരിക്കയിലായാലും റഷ്യയിലായാലും ഒരേ പ്രേരകാശക്തിയാണുള്ളതു്. വന്തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനസമ്പ്രദായത്താൽ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും അവൻ നല്ല ഒരു വീട്ടുണ്ടായിരിക്കുവാനും—അതോടൊപ്പം അവന്റെ രാജ്യാനുത്തികൾക്കുള്ളിലെങ്കിലും അതു് എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുവാനും അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയുടെ അവസാനത്തിലാണ് ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗം—സമത്വത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും പൂർണ്ണ ജീവിതത്തിന്റെയും ആദർശസുന്ദരമായ രാജ്യം. പക്ഷേ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള തടസ്സങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയാണ്.

ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ മൂന്നു സ്വഭാവങ്ങളും, വിപ്ലവാത്മകമായ സാങ്കേതികസമ്പ്രദായം, ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തോടു്, സാമൂഹ്യ സമത്വം എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ കഴിപ്പത്തിൽ ആയിരിക്കുകയാണ്. വിപ്ലവാത്മകമായ സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായം, അതിന് നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത അതിന്റെ സ്വന്തം സ്രഷ്ടിയെ, ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തെ ഭയാനകമായ പട്ടിണിയെ, നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലോ റഷ്യയി

ലോ, അതിനു എത്രമാത്രം ഭയന്നുതുത്തിലെത്തിച്ചേ
 രുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്നെയും അതിന്റെ മ
 ഹത്വത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഇരിപ്പിടമായ പടിഞ്ഞാ
 റൻ യൂറോപ്പിൽ അതിനു വികസിക്കുന്നതിനു കഴി
 വില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ
 മൂന്നു ദശവത്സരങ്ങളായിട്ടു അതു ഏതാണ്ടു ഒരേ
 നിലയിൽത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഉയർന്ന ജീവിത
 തോതിനുള്ള ആവേശം, ഒരേ നിലയിൽത്തന്നെ
 നിൽക്കുന്ന, കുറഞ്ഞുവരുന്ന, ഉൽപ്പാദനവുമായി
 ഏറ്റുമുട്ടി തകരുകയാണ്. ഉൽപ്പാദനകൂടുതലി
 നും ഉയർന്ന ജീവിതത്തോതിനും വേണ്ടിയുള്ള അട
 ങ്ങാത്ത വിശപ്പിൽനിന്നും ഉളവാകുന്ന ഉത്കണ്ഠ
 യും, മത്സരങ്ങളും ശൂന്യതയും അസ്സഹനീയമായി
 തീർന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനും സാധനങ്ങളും ആയുള്ള
 ബന്ധം കീഴ്മേൽ മറിച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവ
 ൻ അവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുപകരം അവ
 അവനെ ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. ആധുനികപരി
 ഷ്കാരത്തിന്റെ രാജകുമാരനായ പടിഞ്ഞാറൻ
 യൂറോപ്പ് അമേരിക്കയോട് ഇന്ത്യക്കുള്ളതുപോലെ
 തന്നെ ഒരുനീർസമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. പണ
 ക്കാരനോടു പാവപ്പെട്ട ബന്ധുവിനുള്ള നീർസം-അ
 പ്ലെകിൽ മത്സര ഓട്ടത്തിൽ ഒരു പുതിയ എതിരാ
 ളിയാൽ പരാജിതനാകുമ്പോൾ ഓട്ടത്തിൽ മത്സരി
 ക്കേണ്ടതായിട്ടു ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലാ എന്നുണ്ടാകുന്ന
 വിവേകം മുതലാളിത്തത്തിലും കമ്മ്യൂണിസത്തിലും

ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ മത്സരങ്ങളെയും ശൂന്യതയേയും അതിജീവിക്കുക വിഷമകരമായിരിക്കുന്നു. ഉയരുന്ന ജീവിതത്തോതിനുള്ള വെമ്പലാണ് അവരിരുവരുടെയും മാതാവു്. അവ രണ്ടിനും പൊതുവായിട്ടുള്ളതും ആണ്. മുതലാളിത്തം അവരുടെ സ്വപ്നസാമ്രാജ്യം ഓരോ വ്യക്തിയും സ്വന്തം താൽപ്പര്യത്തിനുവേണ്ടി സമ്പൂർണ്ണ മത്സരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഉടലെടുക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. സാമൂഹ്യഉടമയിൽനിന്നും ആദർശ സാമ്രാജ്യം ഉടലെടുക്കുമെന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കൾ ഇന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു രണ്ടും പൊതുവായുള്ള തെറ്റു് സമുദായത്തിന്റെ പൊതു ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും അപ്പാടെ നിർദ്ദിഷ്ടമായില്ല എന്നുള്ളതാണ്. മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു ഈ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളും തമ്മിൽ സംയോജിതമായ ഒരു ബന്ധം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു അതുപോലെതന്നെ ഇന്നേവരേ മറ്റൊരു പരിഷ്ക്കാരത്തിനും എന്തുവാൻ കഴിയാതിരുന്നിട്ടുള്ള സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും ആയ സമത്വം, പ്രഭുക്കുമാരിയേയും അലക്കുകാരിയേയും കാഴ്ചയിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഒരുപോലെ തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള ആധുനികപരിഷ്ക്കാരം ആത്മീയമായ സമത്വം അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുന്നതുമൂലം ഇന്നു തകരുകയാണ്. ഇതിനുമുമ്പുള്ള പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ

സാമൂഹ്യ അസമത്വത്തോടു ചേർന്നുള്ള ആത്മീയ സമത്വത്തിന്റെ ഭാരം കൊണ്ട് തകർന്നുകിട്ടി, ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരം ആത്മീയ അസമത്വത്തോടു ചേർന്നുള്ള സാമൂഹ്യസമത്വത്തിന്റെ ഭാരത്താൽ തകരുകയാണെന്നുതോന്നുന്നു. കൂട്ടായുള്ള ജീവിതം അത്രമാത്രം മരവിച്ചതും വഞ്ചനാത്മകവും ആയിരിക്കുകയാണ്.

മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും അപ്രസക്തത.

ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ മനസ്സ് കേവല ദശകങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ അതിന്റെ യാത്രയുടെ അന്ത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഈ നൂറ്റാണ്ടു സ്വന്തവും സ്വതന്ത്രവും ആയി ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരൊറ്റ ആളിനെ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ള മഹാത്മാ ഗാന്ധി—ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരൊറ്റ കണ്ടുപിടുത്തം മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അത് ആ റംബോംബുമാണ്. ഈ കണ്ടുപിടുത്തം ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പാരമ്യമാണ്. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരം അഭിപ്രായത്തെ ശക്തിയുടെ മുൻപിൽ ബലിയർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ മൂന്നു പ്രേരകശക്തികളും അനസ്തുതമായ പരിശോധനക്കു വിധേയമാകാതിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മറുതരത്തിൽ ആകുവാൻ നിർവാഹവുമില്ല. മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും

അമേരിക്കയുടെയും റഷ്യയുടെയും പരസ്പരാരോപണങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അവർക്കിരുവർക്കും ഭാരിദ്രവം യുദ്ധവും ആകുന്ന ഭീകരരാക്ഷസനാരെ വധിക്കുവാൻ കഴിവും ഇല്ല. നേരെമറിച്ചു അവർ പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഇവയുടെ രാക്ഷസീയത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമേ പര്യാപ്തമാകുന്നുള്ളൂ. യേശുതാലും വിദ്വേഷത്താലും അവർ ലോകത്തെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന അവനോടുതന്നെ സമാധാനമായിരിപ്പാൻ ഇനിമേൽ സാദ്ധ്യമല്ല. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളിൽനിന്നും, മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നും കമ്മ്യൂണിസത്തിൽനിന്നും അവൻ അകലെ അകന്നു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവയുടെ പരസ്പര ബന്ധിതങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങളും പ്രേരകശക്തികളും ഒരു പുതിയ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിന് തികച്ചും അപ്രസക്തമാണ്. തുല്യ അപ്രസക്തതയുടെ ഈ സിദ്ധാന്തം തുല്യദൃഷ്ടിങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തവുമായി ഞാറിലുരിക്കപ്പെടരുത്. അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാം ശിക്ഷണത്തിനായുള്ള പ്രായനയായിട്ടും പരിഗണിക്കപ്പെടരുത്. ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തം ഉന്നതമായ ഒരു നൂറാർഗ്ഗ സിദ്ധാന്തത്തിലേറിക്കൊണ്ടു വിധി പറയുവാനും അധിക്ഷേപിക്കുവാനും അല്ല പരിശ്രമിക്കുന്നത്. ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ അനശ്വരമായ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയും അതുപോലെതന്നെ ഇതിനുമുമ്പ്

ഒരു പരിഷ്കാരത്തിനും നേട്ടവാൻ കഴിയാതിരുന്ന സാമൂഹ്യ സമതപത്തിലുള്ള അതിന്റെ നേട്ടത്തെപ്പറ്റിയും ഈ സിദ്ധാന്തത്തിനു പൂർണ്ണമായ ബോദ്ധ്യം ഉണ്ട്. ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയിൽനിന്നും ഒട്ടുവളരെ പഠിക്കുവാനുണ്ട്. അതിന്റെപല പ്രധാന അംശങ്ങളും വേണ്ടത്ര കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളോടുകൂടി ഈ പുതിയ മനുഷ്യശ്രമത്തിൽ ചേരുകയെന്നുള്ളതു് അനിർവാര്യമത്രേ. തുല്യ അപ്രസക്തതയുടെ ഈ സിദ്ധാന്തം ഒരു പുതിയ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള യാത്രക്കാരന്റെ, കറങ്ങികറങ്ങി എങ്ങമെങ്ങും ചെന്നുചേരാത്ത, മറ്റേ രണ്ടുവഴികളാലും അകർഷിക്കപ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന യാത്രക്കാരന്റെ, തീരുമാനമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു യാത്രക്കാരനുമറ്റേ രണ്ടു വഴികളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സമയം പാഴാക്കുന്നതുപോലെ വിനാശകരമായി ഒന്നുതന്നെയില്ല. അവരണ്ടും അവനു ഒരു പോലെ അപ്രസക്തമാണ്. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അവ രണ്ടും ഒന്നുകിൽ ഒരുപോലെ നല്ലതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപോലെ ചീത്തയാണ്.

സമ്പ്രദായങ്ങളും, ജനങ്ങളും.

അറുലാൻറിക്കു ചേരിയുടെയും സോവിയറ്റു ചേരിയുടെയും അനുയായികൾ അപ്രസക്തതയുടെ

സിദ്ധാന്തത്താൽ വളരെയധികം ക്ഷതപ്പെടുന്നുണ്ട്. എതിരാളിയുടെ സുഖക്കേടിന്റെ അപഗ്രഥനത്തിൽ അവർ ശരിയാണ്; എന്നാൽ തങ്ങളുടെ സുഖക്കേടിനെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായും അന്ധരാണ്. ആതരം സുഖക്കേടിന്റെ മൂടിവയ്ക്കൽ മനുഷ്യസമുദായത്തിനു വൻപിച്ച ആപത്താണ്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നിഷ്ഠൂരവും ഭീകരവുമായ മർദ്ദനങ്ങളെയും അവികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഭീമമായ പരാജയത്തെയും അതു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മൃഗീയമായ നിഷ്ഠൂരതയുടെയും നേരെ മൗനമായിരുന്നിട്ടാവശ്യമില്ല. അതുപോലെതന്നെ വിനാശത്തിന്റെയും തകർച്ചയുടെയും യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിന്റെ പോലീസുകാരനും ഉപദേശകനും ആയിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അറുലാൻറിങ്ക് ചേരിയുടെ ശ്രമത്തിന്റെയും ലോകമൊട്ടാകെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്നതിനുള്ള അവരുടെ യത്നത്തിന്റെയും ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തെ ഭ്രാന്താലയമാക്കുവാനുള്ള അവരുടെ വെമ്പലിന്റെയും നേരെ ശാന്തമായിരിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ജനാധിപത്യത്തിൽ മാററത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ സേമൊധിപത്യത്തേക്കാൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അത് സ്വീകാര്യമാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ ആ തരത്തിലുള്ള സാധ്യതകൾ ഏറെക്കുറെ താത്വികമാത്രമാണ്. സ്വതന്ത്രമയിലുള്ള

ബന്ധങ്ങൾ പോലും മാറുക ഏറെക്കുറെ വിഷമമാണ്. എന്നാൽ ഒരു പരിഷ്കാരവും അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെയും വ്യക്തമായ പ്രേരകാശക്തികളെയും മാറുന്നതിനു അതിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടത്തിനും സ്വതഃ സ്വതന്ത്രമായിട്ടുള്ളതായി ഇന്നുവരെ അറിവില്ല. ജീവിക്കുന്ന ഒരു പരിഷ്കാരം ഒന്നുകിൽ വളരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ പിൻതള്ളപ്പെടുന്നു. ഭൂഷാക്കപ്പെടുത്തി അതു സ്വയം പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ അസാധാരണമായ ഈ പ്രകാശനം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും അതുനേടുന്നവർ അന്നുവരെ തുല്യ അപ്രസക്തതയുടെ സിദ്ധാന്തം ശരിയായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കും. വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരേതരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് സ്വതന്ത്രമായ സംഭാഷണവും വാദപ്രതിവാദവും പരസ്പരധാരണ പുലർത്താൻ സഹായിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് വാസ്തവവും സന്തോഷകരവും ആണ്. കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ ഒരു സായുധസൈന്യം നേടുന്നതു് ജനാധിപത്യത്തിൽ സംഭവങ്ങളുടെയും വഴികളുടെയും സമ്മർദ്ദംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു പലപ്പോഴും ഒരു സ്വതന്ത്രചിന്തകനെ അതു പിൻതള്ളിയേക്കാം. ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽതന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു മാറുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിന് ഒട്ടും ഇല്ലാതില്ല. മുന്നറിയിപ്പു ഇല്ലാതെയും വാദപ്രതിവാദങ്ങളില്ലാതെയും അപയുണ്ടാകുന്നു.

യൂഗോസ്ലേവിയ റെറതിരിഞ്ഞുള്ള ഒരു സംഭവമായിരിക്കാം. പക്ഷേ അത് ഒരിക്കൽ സംഭവിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ വെറുക്കുന്ന പല സോഷ്യലിസ്റ്റ്കൾക്കും പല രാജ്യങ്ങളിലേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ്പാർട്ടികളെക്കാരും യൂഗോസ്ലേവിയായോടു അടുപ്പവും ബന്ധവും അവപ്പെടുന്നു. അന്തർദേശീയ കമ്മ്യൂണിസവുമായുള്ള തെറ്റിപ്പിരിയലിനുശേഷം യൂഗോസ്ലേവ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കൾ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി അടങ്ങാത്ത ഭാഹത്തോടെ, രണ്ടു ചേരികളിൽനിന്നും വിട്ടുമാറിയ ഒരു നൂതനശക്തിയോടെ, വികേന്ദ്രീകരണത്തിനു അഭിവാഞ്ഛയോടെ, സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു പുരോഗമിക്കുകയാണ്.

എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങൾക്കു പ്രിയംകരങ്ങളായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. പുതിയ പരിഷ്ക്കാരത്തിനു അവരെല്ലാം ഒരുപോലെ അനുയോജ്യരാണ്. ആധുനികപരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ രണ്ടു രൂപങ്ങളും മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂണിസവും ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിക്കു ഒരുപോലെ അപ്രാപ്തങ്ങളാണ്; എന്നാൽ അവയുടെ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ അപ്രകാരമല്ല. അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ ചൊറുചൊറുപ്പും, ഉത്സാഹപ്രസരിപ്പും, ജർമൻ ജനതയുടെ അടുക്കും പൂർണ്ണതയും, ഇംഗ്ലീഷ്ജനതയുടെ പ്രൗഢതയും മാധുര്യം നിറഞ്ഞ ചെരുമാറങ്ങളും ആരെയാണ് ആകർഷിക്കാതിരിക്കുക.

വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടവരുന്ന ചൈനക്കാക്കാരനും സ്കോട്ട്‌ലന്റുകാരനും അവരുമായി സന്തത സഹചാരിത്വത്തിനുള്ള ആഗ്രഹത്തിനു മുർച്ചകൂടുകയും റഷ്യയിലെയും ചൈനയിലെയും ജനതയുമായി കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ നമ്മിൽ സങ്കടം ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെൻറുകൾ അവരുടെ ജനതയും ബാഹ്യലോകവും ആയി മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുല്ലാതെ ആരുമില്ല അതുകൊണ്ട് ഒരുവൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരേ തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നവരുമായി സമ്പർക്കം സാദ്ധ്യമല്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരൻ ബർമ്മയിലെയോ, യുഗോസ്ലേവിയായിലെയോ, ആഫ്രിക്കയിലെയോ, അമേരിക്കയിലെയോ, ജർമ്മനിയിലെയോ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റൂക്കാരനുമായി ഒരടുപ്പത്തോന്നുക സാധാരണയാണ്. എന്നാൽ റഷ്യയിലെയും ചൈനയിലെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കളുമായി അതു സാദ്ധ്യമല്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ കീഴിൽ മുഴുവൻ ജനതയും അവരുടെ ഗവൺമെൻറും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുമായി മാത്രം ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളും ജനങ്ങളും എന്ന രീതിയിലുള്ള ബന്ധം പലത്തുക കറേക്കൂടി വിഷമകരമാണ്. അവസാനമായിട്ടു വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു വകരും കള്ള പ്രചര

ണങ്ങളാണവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് അമേരിക്കയും റഷ്യയും ഒരുപോലെതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അന്തർദേശീയ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ കള്ളപ്രചരണം നന്നയുടെ മേൽ നന്ന കൂട്ടി, നന്നയുടെ കൂമ്പാരം സൃഷ്ടിച്ച അതിനെ അമേരിക്കൻ ഏജൻറായി ചിത്രീകരിച്ചു. ഒരു പുതിയ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ സൂചനകൾക്കു അവരുടെ ആത്മവിശ്വാസം നശിക്കുകയില്ല. വിമർശനം അർഹിക്കുന്നിടത്തു അവർ വിമർശിക്കും. അമേരിക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള ഓരോ വിമർശനത്തിനും പകരം റഷ്യയെ വിമർശിക്കുകയോ തിരിച്ചോ ചെയ്യാറില്ല. ഒരു വാദപ്രതിവാദം അതിന്റേതായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പോകണം. ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവം യുക്തിയെ നശിപ്പിക്കരുത്. സംഘടിതമായ അക്രമരാഹിത്യത്തിന് കമ്മ്യൂണിസത്തെയും മുതലാളിത്തത്തെയും അതിന്റെ മുഖവിലയ്ക്ക്, അനുഭാവത്തോടെ എന്നാൽ ചാഞ്ചല്യമില്ലാതെ, ദോഷത്തോടെ എന്നാൽ വിദോഷമില്ലാതെ കാണാൻ കഴിയണം, ശത്രുത മങ്ങിപ്പോകാം.

പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ സേനകൾ.

ഇന്നത്തെ പരിഷ്ക്കാരത്തിലെ എതിരാളികൾ ഒരുപക്ഷേ അവരുടെ മത്സരത്തിന്റെയും ശീതയുദ്ധത്തിന്റെയും കാരിന്ദ്രം കുറയ്ക്കുവാൻ നേ

റിയതും വിദൂരവുമായ സാമൂഹ്യതകളുണ്ട് ലോക
 മെങ്ങുമുള്ള വിഭവങ്ങൾ സ്വരമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള
 അന്തർദേശീയ സംഘടനയുടെയും പുനരുദ്ധാരണ
 ത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അന്തർദേശീയ സേനകളുടെ
 യും സ്ഥാപനത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന
 തിനു ഒരു പക്ഷേ അവർ സമ്മതിച്ചേക്കാം. അന്തർ
 ദേശീയ വിഭവങ്ങളെ സ്വരമിപ്പിക്കുന്ന സംഘടന
 അവികസിത പ്രദേശങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായി നേട
 ന്നതിൽ വേഗത്തിൽ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്ക
 ന്നതിന് സഹായിക്കും. അവികസിതപ്രദേശങ്ങളെ
 സഹായിക്കുകയാണെങ്കിൽ വികസിതപ്രദേശങ്ങൾ
 സൃഷ്ടിച്ചതു നിലനിർത്തുന്നതിനു അത് അവരെ
 യും സഹായിക്കും. നിർമ്മാണവും നിലനിർത്തലും ഒരു
 മിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും, പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ
 അന്തർദേശീയ സേനകൾ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും
 സ്രീ പുരുഷന്മാരെ പുനർ നിർമ്മാണത്തിനും സമാ
 ധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പൊതു പരിശ്രമ
 ത്തിൽ ഒരുമിപ്പിക്കും. ദേശീയ സ്വഭാവങ്ങൾ പര
 സ്പരം ഉരുകിച്ചേരുകയും ഉത്കടമായുള്ളവ പ
 റിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വെള്ളക്കാരന്റെ
 ലോകത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു അതിന്റെ
 മാത്സര്യവും കരുത്തു വർദ്ധിക്കാൻ പ്രവർത്തനത്തി
 ൽനിന്നു അതിന്റെ ഉദാസീനതയും പൊയ്ക്കോ
 കാം. പ്രവർത്തനവും ഗാംഭീര്യവുമായി ഒരുമിക്കാം.
 ആദ്യമായിട്ടു മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ ശാരീരിക

National character

inter

Laziness

വും സംസ്കാരികവുമായ സമീപിക്കലും ഒരിമി
 ലും ഉണ്ടാകാം. ആഫ്രിക്കയിലെയും ചൈനയിലെ
 യും ഇന്ത്യയിലെയും റഷ്യയിലെയും മറ്റു രാജ്യ
 ങ്ങളിലെയും യുവജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പുനർനിർമ്മാ
 ണപദ്ധതികളിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ വേദ
 ന അനുഭവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനു വിഭാ
 വന ചെയ്യുവാൻപോലും കഴിവില്ലാത്തവിധത്തിൽ
 അതു സമാധാനത്തിനനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷം സൃ
 ഷ്ടിക്കും. പുനർനിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അന്ത
 ര്ദേശീയ സേനകളുടെയും പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയു
 ള്ള കമ്മീഷനുകളുടെയും കാര്യം ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ
 യിലും അതുപോലുള്ള സംഘടനകളിലും തുടർച്ചയ്ക്കു
 യി കൊണ്ടുവരുവാൻ ചില ഗവണ്മെന്റുകൾ ധൈ
 ര്യപ്പെടണം. ഏതായാലും സ്വന്തം രാജ്യങ്ങളിൽ
 നിന്നും ചുറ്റുപാടുകളിൽനിന്നും വേർപിരിയുവാ
 നും അപരിചിതങ്ങളും വിദ്വേഷമുള്ളവരായ ദേശങ്ങളി
 ൽ പണിയെടുക്കുവാനും കഴിവുള്ളിടത്തോളം യുവ
 ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളുടെ സംഘ
 ടനകൾ പ്രവർത്തിക്കണം. തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനം
 പകരുന്നതിനു മാത്രമല്ല അറിവില്ലാത്തതു പഠിക്ക
 ന്നതിനുകൂടി തയ്യാറാകണം. ഇരുണ്ട ലോകം അ
 തിന്റെ മന്ദതയും വെളുത്ത ലോകം അതിന്റെ
 മാത്സര്യവും ഉപേക്ഷിച്ചേക്കാം. ഇങ്ങനെ വിഭിന്ന
 വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികമായ ഈ ഒരുമിച്ചു
 ചേരൽ ശാശ്വത സമാധാനം നേടുന്നതിനുള്ള

മാർഗ്ഗമാകാം. പരസ്പരം വിഭിന്നവും വിരുദ്ധവും ശത്രുതയിലുള്ളതുമായ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സഹവർത്തിത്വം നിമിഷനേരത്തേക്കുമാത്രമുള്ളതും അയമാർത്ഥവുമാണ്. എന്നാൽ ഉന്നതമായിട്ടുള്ള ഒരു ലോകമനസ്സിനാൽ നിർബന്ധിതവും പരസ്പരം സമീപിക്കലിൽ അധിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ളതും ആയ സഹവർത്തിത്വം ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുവാനും ആധിക്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാനും ഒരുമിക്കുവാനും സഹായിക്കും.

പുറത്തുള്ളപ്പൊഴുനവർ പിൻഗാമികൾ.

ആധുനിക പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണ് മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂണിസവും ഇതിനുമുമ്പും ഒരേ പരിഷ്ക്കാരം അതിനെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരസ്പരം യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായിട്ടു മാറിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മത്സരത്തിന്റെ ഭയാനകമായ ശബ്ദം പുതിയ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ മൂടുലശബ്ദം കേൾക്കാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി ലോകമെങ്ങും മുഴങ്ങുകയാണ്. മനുഷ്യപരിഷ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം മുഴുവൻ തലതിരിഞ്ഞതാണ് ജർമ്മനിക്കു ഒരു കാലത്തു എത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞ പരിതൃത്തിലെ പരമമായ ഔന്നത്യം മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരമാണെന്നു വിശ്വസിച്ച ഒരു ആദർശം ഒരു കാലത്തു അവരെ സ്വാധീനപ്പെടു

ത്തിയിരുന്നവെങ്കിൽ പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിനു നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഒന്നുതും ശാശ്വതമായ തേ ജസ്സായി മരവിപ്പിക്കുവാനാണു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചരിത്രം ഒരു പരിഷ്ക്കാരത്തിനകത്തു മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നവെങ്കിൽ ഒരു പരിഷ്ക്കാരവും ഒരു കാലത്തും നശിക്കുകയോ പിൻ തള്ളപ്പെടുകയോ ചെയ്യപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ലോകത്തിലെ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നും മറെറാരു ഭാഗത്തേക്കു അധികാരം മാറുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഒരു പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ദീപ്തി മങ്ങുമ്പോൾ അതിന്റെ ജ്വാല അതു പുറം തള്ളിയിരിക്കുന്നവരുടെ കൈകളിലേക്കു മാറുന്നു. ഇന്നത്തെ പരിഷ്ക്കാരം പുറംതള്ളിയിരിക്കുന്നവർ ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം വരുന്ന അവികസിത പ്രദേശങ്ങളാണ്. എന്നാൽ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ തീവ്രത വാങ്ങിപ്പിടിക്കുവാൻ അവർ അർഹരാകണമെങ്കിൽ പഴയുമായിട്ടു വേർപിരിയുവാൻ അവർ തയ്യാറാവുകയും ചിന്തയുടെയും ജീവിതത്തിന്റെയും അവരുടേതായ മാറ്റങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഒരുപക്ഷേ മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടു സംഭവിക്കാവുന്നതു ഈ പുതിയ മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏകോപിച്ചുള്ള ചരിത്രമാണ്. അനന്യ സാധാരണമായ ബുദ്ധിയും അങ്ങേ അററം ആദരം

പൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സിദ്ധിയും ആയിരിക്കും അതു്. പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ തുടർച്ചയായുള്ള ഈ മാറ്റങ്ങൾ ആരാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. തീർച്ചയായും ഏഷ്യൻ ജനത അതു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഭൂതകാല ചരിത്രത്തിന്റെ ഭൗതികതയിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുകയും പിന്നീട് അത്യുഗ്രതയിലേക്കു പുറം തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യപ്പെട്ട അവർ അതു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

പുതിയ ഒഴുക്കുകൾ.

മനുഷ്യ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ മാറ്റത്തിന്റെ മഹത്തായ നാടകത്തോടു തങ്ങളുടെ ചിന്താസരണിയേയും പ്രവർത്തനപരിപാടികളെയും ബന്ധപ്പെടുത്തുവാൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെയും അമേരിക്കയിലെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നിൽ നന്നായിരിക്കും. ഇന്നേവരെ തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ എന്നും എന്നും ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു ജീവിതത്തോടുകൂടി ആശയിലാണ് അവർ വളർത്തിയതു്. ഈ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള അവരുടെ പ്രവർത്തനം തങ്ങളുടെ രാജ്യാധിപതികൾക്കുള്ളിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ഇന്നു അവർ ഡെമോക്രാറ്റിക് ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തുമുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഇന്നത്തതിൽനിന്നും മെച്ചമായ ഒരു ജീവിതത്തോടു് നേടുന്നതിന്നു, തങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സ്വൽപ്പം ബലികഴിച്ചാൽപോലും

vi. cissitud

സഹായിക്കുന്നതിന്നു തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളോടു ചെയ്യു
 പൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെടണം. അവരുടെ ജനങ്ങൾക്കു
 അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അവരുടെ ജീ
 വിതത്തോതിലുള്ള ദേശീയ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി
 യുദ്ധത്തിന്റെ ക്രൂരമായ വില അവർ ക്രമമായി
 കൊടുത്തുവരികയാണു് ലോകമാകമാനമുള്ള ജീവി
 തത്തോതിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി തങ്ങ
 ൾക്കുള്ളതിൽ സ്വർപ്പം മറുത്തുവെക്കു
 നൽകുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലം സമാധാനമാണു്.
 തങ്ങളുടെ രാജ്യാതൃത്തിക്കുള്ളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്ന
 ജീവിതത്തോതിന്റെ അനസ്പൃതമായ ഉയർച്ചയെ
 പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നതു അടിസ്ഥാനപരമായി തെ
 രുതന്നെയാണു്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെപ്പോലെ അതു
 നേടുവാൻ കഴിവില്ലാതെവരുമ്പോൾ നിർദ്ദശ
 യിലേക്കു നയിക്കുന്നു അതിന്റെ ആകർ
 ഷകത്വം അമേരിക്കയിൽ മുതലാളിമാർ കവന്നു
 ടക്കുകയും മാനസികസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള
 അമേരിക്കക്കാരുടെ വെമ്പലിനെ അതിന്നു സം
 തുഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെയും വന്നിരിക്കുന്നു.
പട്ടിണിയിലും കഷ്ടപ്പാട്ടിലും മാത്രമല്ല സൗഭാഗ്യ
ത്തിലും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളുള്ള പുറുപാടുകളി
ലും വളരുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തമായിരി
ക്കണം സോഷ്യലിസം. സാങ്കേതികസമ്പ്രദായ
 ത്തിലും രാഷ്ട്രീയധികാരത്തിലും വികേന്ദ്രീകരണം
 നടപ്പിലാക്കുന്നതു പട്ടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലും അമേ

രിക്കയിലും വളരെ വിഷമകരമാണെങ്കിൽപ്പോലും അവരുടെ സോഷ്യലിസം മാത്സര്യക്കുറവിന്റെയും ഗാർഭീര്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ആയ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യകതകളുടെ പതാകകളിൽ എഴുതിച്ചേർക്കണം. അതു നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് സർവീസുകൾക്കുവേണ്ടിയും അനീതികൾക്കെതിരായ നിയമനിഷേധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെപ്പോലെ ഭേദസാൽക്കരണത്തിനും അമേരിക്കയിലെപ്പോലെ ഉറപ്പുനൽകപ്പെട്ട വാർഷികവരുമാനത്തിനും വേണ്ടി നിൽക്കുകതന്നെ വേണം മനുഷ്യസമുദായത്തിനാകമാനമുള്ള ഉന്നതമായ ജീവിതത്തോടു്; യൂറോപ്പിലെയും അമേരിക്കയിലെയും മാത്രം ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികമായ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അടങ്ങാത്ത ആവേശം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് സമാധാനത്തിന്റെയും ഗാർഭീര്യത്തിന്റെയും മാത്സര്യക്കുറവിന്റെയും ആയ ജീവിതം എന്നീ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ലോകസോഷ്യലിസത്തിനു പുതുതായ പ്രേരകാശകതികൾ നൽകുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനും യുദ്ധമവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു ലോകവാർദ്ധിമെന്റും ലോകനിയമവും അന്വേഷിക്കുകയുംവേണം. കൂടാതെ യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസം അറുലാൻറിങ്ക് ചേരിയുടെ ഭാഗമായിത്തീർവാൻ നിർബന്ധിതമായി. തങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപ

ത്തിൽ ലോകസോഷ്യലിസത്തിനു രൂപം കൊടുക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ വിദേശനയങ്ങൾ ഏഷ്യൻ സോഷ്യലിസ്റ്റുകളെക്കൊണ്ടു അംഗീകരിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനും പകരം ഒരു പുതിയ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ സൃഷ്ടാവകത്തക്കവണ്ണം സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ വാർത്തെടുക്കുവാനുള്ള ഏഷ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ശ്രമത്തിനു ശക്തിയും വിജയവും ആശംസിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യേണ്ടതു്. ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും രണ്ടു ചേരികളിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുവാനുള്ള നിരന്തര ശ്രമങ്ങളിലും സോഷ്യലിസത്തിനു അതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ നൽകുന്നതിനും ഉള്ള യത്നത്തിലും ഏഷ്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ ഒരിക്കലും തളരാതിരിക്കണം. അതോടൊപ്പം യൂറോപ്പിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകളെ സഹാനുഭൂതിയോടുകൂടിവീക്ഷിക്കണം. കഴിഞ്ഞകാല സംഭവങ്ങളുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും കുന്നുകൂടിയ അനുഭവങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഒരു തിരുത്തലിനു അവരെ സഹായിക്കുന്നു.

വഴിക്കുള്ള അവകാശം.

സാമ്പത്തികവും പൊതുവായും ഉള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ മുൻനടത്തിയ പരിശോധന അവയ്ക്കു രണ്ടിന്നും സ്വന്തമായ നിലനിൽപ്പു ഉണ്ടെന്നും എന്നാൽ അവ രണ്ടു കൂടി സംയോജിതമായ ഒരു

സിലാന്തം സാല്യമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു ഈ സംയോജനം സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സിലാന്തപരമായ അടിസ്ഥാനവും നൽകുന്നു. മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂണിസവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന പാപ്പരത്വം നിറഞ്ഞ ആ സിലാന്തം—ഏതാനും സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങൾ താനെ ലഭ്യമായിക്കൊള്ളുമെന്ന ആ സിലാന്തം മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുക സാല്യമല്ല എന്നൊരു ഒറ്റക്കാരണം കൊണ്ടുമാത്രമെങ്കിലും, നിരാകരിക്കപ്പെടണം. ഏതെങ്കിലും കുറേ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ശ്രമത്താൽ കുറേ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ മേൽ കെട്ടിയേല്പിക്കാമെന്നുള്ള സിലാന്തം കുറേക്കൂടി വഞ്ചനാപരമാണ്. ഈ സിലാന്തം രണ്ടുതരം ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും അവയ്ക്കില്ലാത്ത സ്വതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുകയാണ്. അവരണ്ടിനെയുംകൂടി മാധ്യമ്യമേറിയ ഒരു സ്വീകരണമായി കോർത്തിണക്കുവാൻ കഴിവുള്ളിടത്തോളം മാത്രമേ അവയുടെ സ്വതന്ത്ര്യമായ നിലനിൽപ്പുകൾക്കു വിലയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നു മറ്റൊന്നിനു വഴിമാറികൊടുക്കണം ഈ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും സമോഹനമായ ഏകീകരണം സാല്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, സമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങളായിരിക്കും, അതിന്റെ അനന്തരഫലം വിനാശകരമാണെങ്കിൽതന്നെയും, പ്രാമാണ്യം നേടുന്നത്. ജനാ

predominance

detrimental

ധിപത്യാത്തിന്റെയും ലിബറലിസത്തിന്റെയും സംഘടിതമായ അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെയും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ, ഒരു സമുദായം അതിന്റേതായി അംഗീകരിക്കുന്ന സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വഴിമാറികൊടുക്കണം ഒരു പക്ഷേ പ്രാർത്ഥനാഭാവമുള്ളതല്ല, അതുപോലെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ചിന്താധീനനാകുന്ന അപൂർവ്വം അവസരങ്ങളിലോ അവ സ്ഥിരപ്പെടാം. അങ്ങേ അററം വ്യക്തിത്വത്തിന് നിറപ്പകിട്ടു നൽകിയേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന അർത്ഥത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ സഹായിക്കാം. പക്ഷേ അതിന്റെ ഗതിവിഗതികളെ മാറുവാൻ അശക്തമായിരിക്കും.

അന്തർദേശീയ സോഷ്യലിസം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു പ്ലാനിംഗിന്റെയും വൻ തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെയും ഉയർന്ന ജീവിതത്തോതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിൽ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങൾ മാനസികമായ യത്നത്തിലൂടെ ഒട്ടിച്ചേർക്കാമെന്നുള്ള ധാരണയിലാണ്. ആകപ്പാടെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് മാനുഷികാവകാശങ്ങളുടെ അംഗീകരിക്കലും ജനാധിപത്യപരമായ പ്രാതിനിധ്യവും തൊഴിലാളികളുടെ നിയന്ത്രണവും പൊതുവെ മനുഷ്യന്റെ

വ്യക്തിത്തത്തിനു വിലകൊടുക്കുകയും മാത്രമാണെന്നു അവർ കരുതുന്നു. ഈതരം വാദഗതി എത്രമാത്രം അബദ്ധജഡിലമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അന്തർദേശീയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മറ്റു ചില രൂപങ്ങൾ ഏഷ്യായിലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ബർമ്മയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ, മാർക്സിസവും ബുദ്ധമതവും സമാന്തരസിദ്ധാന്തങ്ങളാണെന്നും മാർക്സിസം മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികവും ബുദ്ധമതം ആത്മികവും ആയ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പ്രതിവിധിയാണെന്നും അവ രണ്ടിനും ഒരുമിച്ചുപോകാമെന്നും പോകണമെന്നും കരുതുന്നു. ആ തരം ഒരു ധാരണ അടിസ്ഥാനപരമായും യുക്തിരഹിതവും അസൂചികാര്യവുമാണ്. ചില പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഈ തരം ധാരണകൾ പ്രയോജനകരമാവുകയും ശരിയായ സിദ്ധാന്തത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യാം. ബർമ്മയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ മർക്സിസമോ ബുദ്ധമതമോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു കീഴടങ്ങുവാൻ സമ്മതിക്കേണ്ട സന്ദർഭങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായിവരും എന്നാൽ അവ രണ്ടിനോടും അവർക്കു ഒരുപോലെ ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടെങ്കിൽ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവും സാമ്പത്തികവും ആയ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഏകീകരണം നേടുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായിത്തീരും.

പ്രവർത്തനരീതികൾ.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിനു സുദൃഢമായ രേടിസ്ഥാനം നൽകേണ്ടതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ആ സിദ്ധാന്തം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും വേണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനരീതികൾക്കു, തെരഞ്ഞെടുപ്പിനും സായുധ വിപ്ലവത്തിനും, അമിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം വർദ്ധിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പരാജിതരാകുമ്പോൾ ജനാധിപത്യരീതികളിലൂടെയുള്ള വോട്ടിംഗ് സമ്പ്രദായം പരിത്യജിക്കുവാൻ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ പ്രേരിതരാവുകയും പ്രസംഗത്തിലെങ്കിലും സായുധ വിപ്ലവത്തിന്റെ പരിപാടികളംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. വോട്ടുപെട്ടിയും വെടിയുണ്ടയുമായുള്ള ഈ വിടവും വൈരുദ്ധ്യവും വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ജനതയുടെ മനസ്സ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാനും സംഘടിപ്പിക്കുവാനും ദേശീയജീവിതം കഴിയുന്ന രീതിയിലെങ്കിലും പുനർനിർമ്മിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ ആയിരിക്കണം. ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അതിൽത്തന്നെ 'നന്മ' ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം മുതലാളിത്തത്തെ പരാ

ജയപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു സോഷ്യലിസത്തിന്നു കഴിവു നൽകത്തക്കവണ്ണവും ഉള്ളതുകൂടി ആയിരിക്കണം. ജനതയുടെ മനസ്സിനെ സംഘടിപ്പിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. വോട്ടിംഗിലൂടെയോ, വിപ്ലവത്തിലൂടെയോ, മറ്റു അനുയോജ്യമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയോ അതു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നൈമിഷികമായ പ്രാധാന്യമേയുള്ളൂ. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ കക്ഷിക്ക് ഓരോ കാലഘട്ടത്തിന്നും അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ അവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും ഉള്ള ശക്തിയും സംഘടനയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആ തരം ശക്തിയും സംഘടനയും സമാജ്ജീകുന്നതിന്നും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പാർട്ടി ജനതയുടെ വക്താവായതിന്നും ജനതയുടെ മനസ്സ് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത അതിന്നു രൂപം നൽകുന്നതിന്നും അനീതിയെ എതിർക്കുന്നവനും പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ ശില്പിയും ആകുവാനും നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കണം എല്ലായ്പ്പോഴും നിർമ്മാണപരമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനും ജനങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം നൽകുവാനും അവരിൽനിന്നും വെളിച്ചം പ്രാപിക്കുവാനും അനീതിയെ എതിർക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവനും ആകണം. തുവ്വയും വോട്ടും ജയിച്ചുമാണ് അവന്റെ മൂന്നുതരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കേണ്ടത്.

സംഘടന രണ്ടാമതു്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അതിന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഒരു സന്നദ്ധസംഘത്തിനോ, യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള അതിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ ഫലപ്രദമാവുകയില്ല. വിദ്വേഷത്തിലോ ഭയത്തിലോ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മറ്റു രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾക്കു വെറുപ്പുണ്ടാകുകയും പരസ്പരം അകൂലപ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടും സന്നദ്ധസംഘത്തെ രൂപീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകാം എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും അതിന്റെ സഹപ്രസ്ഥാനങ്ങളും പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമേ സംഘടന വളരുകയുള്ളൂ എന്നും സംഘടന അതിൽത്തന്നെ ഒരു ലക്ഷ്യമായി നേടേണ്ടതല്ല എന്നും മനസ്സിലാക്കണം. അതിന്റെ അംഗങ്ങളും പ്രവർത്തകരും ചെയ്യുന്ന കാണപ്പെടാവുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ സംഘടനയുളവാകുകയുള്ളൂ. സംഘടന അതിൽത്തന്നെ ഒരു ലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിരാശരാകേണ്ടിവരും. എന്നാൽ വ്യക്തമായ പുനർനിർമ്മാണം ലക്ഷ്യമാക്കുകയാണെങ്കിൽ സംഘടന നൈസർഗ്ഗികമായി അതിൽനിന്നും രൂപമെടുക്കും. രാഷ്ട്രീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും ഇതുപോലെ തന്നെ പരിഹരിക്കപ്പെടാം. രാഷ്ട്രീ

യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാനമായ രണ്ടുമാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രചരണമീറ്ററിംഗുകളും പഠനക്കുളരികളുമാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി പഠനക്കുളരികളിൽ പിന്നോക്കമാണ്. അതിനുവേണ്ടി തുടർച്ചയായ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയില്ല, എന്നതിനപ്പുറമായി അതിന്റെ പരാജയത്തിനു പ്രധാന കാരണം വ്യക്തതയുടെ അഭാവവും അടിസ്ഥാനമില്ലായ്മയുമാണ്. നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമായി ഒട്ടുവളരെ പഠനക്കുളരികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പഠനത്തിന്റെയും തുടക്കമായ കേന്ദ്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രാമമോ, ഘടകമോ, ഒരേ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രണ്ടുവശങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു നേടുന്നു. ഉരുവിട്ടു പുതുക്കിയ നശിച്ച എത്രമാത്രം അപഗ്രഥനങ്ങൾ പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽതന്നെയും രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ ഏതു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരാണെങ്കിൽകൂടിയും അതതു പ്രദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിൽ വളരെ പിന്നോക്കമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മേൽ ഉദ്യോഗസ്ഥ ഭാഷാപ്രഭുത്വം നടത്തുന്ന കൈയ്യേറ്റങ്ങളെ ചെറുക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയില്ലാതെവരുന്നത്. ജനാധിപത്യത്തിനും അധികാരത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ വികേന്ദ്രീകരണത്തിനും ജനങ്ങളുടെ സജീവമായ സഹകരണം നേടുന്നതിനും ഏറ്റവും ചെറിയ കീഴ്ഘടകംവരെയുള്ള

രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ സിദ്ധാന്തപരമായ ജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം പ്രദേശപരമായ അറിവും നേടണം. ഗ്രാമത്തിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ അവിഭേദപ്രവർത്തകനോടൊപ്പംതന്നെ അവരുടെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളെ മറുത്തുവരിൽനിന്നും അകറ്റി നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. അതു പ്രദേശപരമായ ജ്ഞാനത്താലല്ല, ഇടുങ്ങിയ പ്രാദേശിക വികാരങ്ങളുടെ തട്ടിയുണർത്തലാണ് സാധിക്കുന്നതു്. നിമ്നാണ കേന്ദ്രത്തോടൊപ്പമുള്ള പഠനകേന്ദ്രം രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ സിദ്ധാന്തപരമായ ജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം പ്രദേശപരമായ ജ്ഞാനവും നൽകും. വായനയോടു ഇന്നത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാർക്കളെ എതിർപ്പിനെ അവർ അതിജീവിക്കണം.

ജലാകത്തിലേക്കും ദുഃഖിതരായ ജനവിഭാഗം ഇന്ത്യയിലാണുള്ളതെന്നും ആന്ധ്രാദേശത്തിനുള്ള മനോഭാവം അവരിലും അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരിലും കുറവാണെന്നുള്ളതും വിന്യസിക്കപ്പെടരുതു്. വിദ്വേഷം, വിരുദ്ധങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനം, ക്ലിക്കുകളും ഗ്രൂപ്പുകളോപകരണങ്ങളും ഇവയെല്ലാമണ് ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രധാനമായ വൈകല്യങ്ങൾ. മറുത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ പരാജയവും എതിർപ്പും ഇത്രമാത്രം ഗൗരവമായി എടുക്കുകയില്ല. അവർ ആന്ധ്രാദേശികവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ

രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്റെ വൈരാഗ്യം പലപ്പോഴും
 ശ്രദ്ധാലോചനയായി മാറുന്നു. ഇതും അവൻ ഉന്ന
 തമായി കരുതുന്ന ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണു
 പോലും. ദുഃഖത്തെ ദൂരീകരിക്കുവാനും സന്തോ
 ഷിക്കുവാനുമുള്ള ജനാഭിലാഷത്തിനു രൂപം നൽകു
 ന്നവയുമായുള്ളതെല്ലാം ഏറ്റവും ശരിയായതര
 ത്തിലുള്ള നിർമാണപ്രവർത്തനമായി അംഗീകരി
 ക്കപ്പെടണം

അനീതിയോടുള്ള എതിർപ്പ്.

നിർമാണപ്രവർത്തനം അനീതിയോടുള്ള എ
 തിർപ്പിനാൽ മുഴുമിപ്പിക്കപ്പെടണം. എല്ലായിടത്തും
 പ്രത്യേകിച്ചും അവികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു
 സിദ്ധാന്തവും ഒരു പാർട്ടിയും അതു എന്തിനുവേണ്ടി
 നിലകൊള്ളുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല അതി
 ന്റെ പ്രചാരവിത ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എത്ര
 മാത്രം സമരം ചെയ്യുവാനും സാധിക്കുവാനും കഴിവു
 ണ്ടോ എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു വി
 ധിക്കപ്പെടുന്നത്. കഷ്ടപ്പെടുവാനും ത്യാഗങ്ങൾ
 അനുഭവിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ള ഒരു വിശ്വാസ
 പ്രമാണത്തിലേക്കു ആളുകൾ ആകർഷിക്കപ്പെടു
 ന്നു. ഒരു സമരത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയനേട്ടങ്ങളെക്കാ
 ളും അപ്പുറമായി ഒരു യഥാർത്ഥ സിദ്ധാന്തത്തിനു അ
 നീതിയുടെ മുൻപിൽ എങ്ങനെ നിർന്നിമേഷമാ
 യി നിലകൊള്ളുവാൻ കഴിയും എന്നതാണു അറി

യേണ്ടതു്. ഒരു സിദ്ധാന്തം അനീതിയുടെ മുൻപി-
ൽ അങ്ങനെ നിശ്ചലമായിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ
അടിസ്ഥാനപരമായി അതിൽ ചില തകരാറുകളു-
ണ്ടു്. അനീതിക്കെതിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭം
അതു വെറും പ്രചരണം, മാത്രമല്ലെങ്കിൽ എതിർ-
പ്പിലേക്കു നയിക്കണം.

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാ-
നം ഒരു തെറ്റിലാണെങ്കെ വിധേയമായിരുന്നു
സോഷ്യലിസത്തിനു അനുകൂലമായി ജനങ്ങളുടെ
വിധിയെഴുത്തലിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വെ-
മ്പലിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തകർ സമരങ്ങളിൽ ഏ-
ർപ്പെട്ടുതങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്നു
കരുതി. സംഘടനയെപ്പറ്റിയുള്ള ഇത്തരം ധാര-
ണകൾ തെറ്റാണു്. സോഷ്യലിസം ഈ തെറ്റു-
കൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കരുതു് നേരെമറിച്ചു
അനീതിക്കെതിരായി സോഷ്യലിസ്റ്റ് റദ്ദാർ സമ-
രംചെയ്തു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും കൂടുതൽ മെമ്പറു-
ന്മാരെ നിയമസഭകളിലേക്കയച്ചിട്ടുണ്ടു്. എത്ര-
നാൾ അവർ ജയിലിലായിരുന്നുവെന്നും സംഘടന
ചിന്നഭിന്നമായി എന്നുള്ളതും സാരമില്ല. തുമ്പ-
യും വോട്ടും ജയിലും പരസ്പരബന്ധിതമാണു്.
അതിൽ ഏതു പ്രവർത്തനമാണു് ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയ-
ത്തെ കൂടുതൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതു് അതിന്റെ
പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളിലും അനുഭവ-
പ്പെടും

സമരത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ പ്രവർത്തനത്തെ മറ്റൊരു തെറ്റിദ്ധാരണയും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അനീതിക്കെതിരായ സമരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നിർദ്ദേശം ഉപരി കമ്മറികളിൽനിന്നും ലഭിക്കണമെന്നും അതിനുശേഷം മാത്രമേ കീഴ്ഘടകങ്ങളും അംഗങ്ങളും അതിൽ പങ്കെടുക്കാവൂ എന്നും ഒരു ധാരണയുണ്ട്. നിശ്ചയമായിട്ടും രാജ്യം നൊട്ടകം അതിന്റെ വിശ്വാസ്യമാണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാനും അനീതിക്കെതിരായിട്ടു സമരം ചെയ്യേണ്ടതുമായ സന്ദർഭങ്ങൾ വരും. എന്നാൽ ആ തരത്തിലുള്ള ആഹ്വാനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത ഒട്ടവളരെ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ട്. അപ്പോൾ പ്രാഥമിക ഘടകങ്ങളും വ്യക്തികൾ തന്നെയും അനീതിക്കെതിരായിട്ടുള്ള സമരത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതായിവരും. പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടായാലും അടഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടായാലും അനീതിക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യുവാൻ മടിക്കുന്ന ഏതൊരാളും അതിനു പങ്കാളിയായിത്തീരുന്നു ഒരു രാജ്യത്തു സമരം ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ള സത്യാഗ്രഹികൾ വർദ്ധിക്കുന്നിടത്തോളം ആ രാജ്യം സ്വതന്ത്രമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രക്ഷാകവചം അനീതിയെ എതിർക്കുന്നതിനുള്ള വ്യക്തികളുടെയും സംഘടനയിലെ കീഴ്ഘടകങ്ങളുടെയും കഴിവാണു്. നിയമനിഷേധത്തി

നേറതായ രണ്ടു മാറ്റങ്ങളിൽ ഒരു ഉന്നതകമ്മററി യുടെ തീരുമാനപ്രകാരം ഉള്ളതിനേക്കുറ ഒരു പ്രാഥമികഘടകമോ വ്യക്തിയോ നടത്തുന്നതിനാണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കൂടുതൽ ബോധപൂർവ്വമായ ജ്ഞാനം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

ഒരു സമുദായവും അനീതിയിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായി വിമോചിതമല്ല. എന്നാൽ ഇന്ത്യയും മറ്റു അവികസിത പ്രദേശങ്ങളും കഷ്ടതയിലും മർദ്ദനത്തിലും മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. അന്തമില്ലാത്ത ഭാരി പ്രാ. ഒട്ടങ്ങാത്ത പട്ടിണി, ക്ഷാമം, ഭൂവുടമസ്ഥ്രാധം, വിലക്കൂടുതൽ, പിരിച്ചുവിടിലുകൾ, തൊഴിലില്ലായ്മ, മരുന്നുകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള വർദ്ധിച്ച ചെലവ്, ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി പോലീസ് മർദ്ദനം ഇവയെല്ലാം അടിക്കടി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യ നിരന്തരമായ സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു വിസ്തൃത രംഗമായിത്തീരാം അനീതിയെ എതിർക്കുന്നതിനും ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥിതി നേടുന്നതിനും വേണ്ടി രാജ്യം മുഴുവനും അനീതിക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഒരു ദിവസം വരാം.

സത്യാഗ്രഹവും വർഗ്ഗസമരവും.

സത്യാഗ്രഹവും വർഗ്ഗസമരവും തമ്മിൽ ഭാവനാമാത്രമായ ഒരു എതിർപ്പു വളരുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ആ തരമൊരു

വൈരുദ്ധ്യം യഥാർത്ഥത്തിലില്ല ശരിയായ വസ്തു
സമരം സിവിലാജ്ഞാലംഘനംകൂടിയാണ്. സത്യാ
ഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രേരകശക്തി എതിരാളിയുടെ
മനഃമാറ്റമാണെന്നു പരക്കെ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട
പ്പോൾ വസ്തുസമരത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം ഒരു വസ്തു
ത്തിനു ആ തരം മനഃമാറ്റം സാധ്യമല്ലെന്നും ഇന്നു
നിലവിലിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി മറിച്ചിടേണ്ടതു
ആവശ്യമാണെന്നും കരുതുന്നു. സിവിലാജ്ഞാ
ലംഘനം എതിരാളിയുടെ മനസ്സ് മാറ്റുന്നതിനുള്ള
ഒരു മാർഗ്ഗം ആണെങ്കിൽ അതിൽകൂടുതലായി അ
യാളുടെ ശക്തി കുറയ്ക്കുവാനും നല്ല സിദ്ധാന്തത്തി
ന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ളതാ
ണ്. തിന്മയുടെ ബലം കുറയ്ക്കുവാനും നന്മയുടെ
ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള ശക്തിയുടെ ഒരേ
പ്രയോഗത്തിന്റെ രണ്ടു രൂപങ്ങൾ, രണ്ടു പേരുക
ൾ മാത്രമാണ് സത്യാഗ്രഹവും വസ്തുസമരവും. മനോ
ഭാവത്തിൽ ഒരു വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതു
വ്യക്തമാണ്. അതു കൂടുതലായും ആ നല്ല സിദ്ധാ
ന്തം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലാണ്. അവ
ർ പ്രവർത്തനത്തിനു കൂടുതൽ നിശ്ചയവും സംഘടന
യും കഴിവും ലഭിക്കുന്നു. എതിരാളികളിലും ചിലരിൽ
മാറ്റം ഉണ്ടാവുകയും അവർ സ്ഥാപിതതാൽപ്പര്യ
ക്കാരുടെ പേരിയിൽനിന്നു വഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു.
വീണ്ടും എടുത്തുപറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നത് സത്യാ
ഗ്രഹത്തിന്റേതോ വസ്തുസമരത്തിന്റേതോ ആയ

പ്രവർത്തി അത്യാവശ്യകതയുടെ മാനദണ്ഡത്തിൽ വിജയിക്കണം. കളവും വഞ്ചനയും അക്രമവും അവലംബിക്കരുത് അപരിഷ്കൃതമായ പ്രവർത്തന രീതികൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടണം.

സായുധവിപ്ലവത്തിന്റെ കാര്യം എല്ലാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലും ഒട്ടുവളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. ആത്യന്തികമായി ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയെ മാറ്റിമറിക്കുവാൻ സായുധ വിപ്ലവത്തിനുമാത്രമേ കഴിയൂ എന്നു പല സോഷ്യലിസ്റ്റുകളും വിശ്വസിക്കുന്നു ഈ ചിന്താഗതി സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും വളർച്ചക്കു അപകടകരമായിട്ടാണു കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രത്യേകമായി വേർതിരിക്കേണ്ടത് അത് അക്രമം പഠിപ്പിക്കുകയും സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം അല്ലാതെ ആത്യന്തികമായി അക്രമം ഉപയോഗിക്കുന്നുവോ എന്നുള്ളതല്ല അതിന്റെ മാനദണ്ഡം ഒരു ജനതയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതി ബയനറുകകളിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു ഘട്ടം വരാം. ഈ ബയനറുകകൾതന്നെ ന്യൂനതകൾ വൻപിച്ച ജനവിഭാഗം ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി മുന്നേറുകയാണ്. ഇത്തരമൊരവസരത്തിൽ ജനത പഴയതിന്റെ വേദന അനുഭവിക്കുന്നതിനും പുതിയതിനു പിറവി നൽകുന്നതിനുമായി അവരുടെ പരമാധികാരം ഉപ

യോഗിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിക്കാം. ഇതു ചുരുക്കം നിമിഷങ്ങളിലേക്കുള്ള ജനതയുടെ സ്വാഭാവികമായുള്ള ശക്തി പ്രയോഗമാണ്. ഇതുപോലും ആവശ്യമല്ല എന്നു ഒരുവൻ ആശിക്കാം. ഏതായാലും ആത്തരം ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കുള്ള അക്രമം ഒരു സംഘടനയുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ അധഃപതനത്തിന്റെ അളവ് അവൻ തെരുവുപ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ അക്രമത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നിടംവരെ, അല്ലെങ്കിൽ അക്രമത്തിനുള്ള ആഹ്വാനത്തിനു ശ്രദ്ധിക്കുന്നിടംവരെയാണ്. അതു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ നിരാകാരവും ഒരു ദിവസം മനുഷ്യര മാന്യമത്യാദയായുള്ള ജീവിതം കെട്ടിപ്പണിയുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ നശിപ്പിക്കലുമാണ്. അക്രമങ്ങളെ വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുന്ന ഒരു തത്വസംഹിതയ്ക്കു വർണ്ണനാചാരവും വർണ്ണരഹിതവും ആയ ഒരു സമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിവില്ല. ഈ തരം സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നും നിശ്ചയമായും സമ്പൂർണ്ണമായി വേർതിരിയുന്നതിനും അകന്നുമാകുന്നതിനും സോഷ്യലിസത്തിനു കഴിവുണ്ടാകണം. അക്രമത്തിന്റെ പ്രചരണത്തെയും സംഘടിപ്പിക്കലിനെയും സോഷ്യലിസം എന്നും എതിർക്കുകയും സമാധാനപരമായ സമരങ്ങൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നതിനു ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം, അതു വ്യക്തികൾക്കു പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യ

വും ഉത്തരവാദിത്തവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അക്രമത്തിന്റെ സംഘടിപ്പിക്കൽ അധികാര കേന്ദ്രീകരണത്തിലേക്കു നയിക്കും. ഇന്നു ലോകത്തെ നേരിടുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അക്രമത്തിന്റെ പ്രയോഗം. നല്ലകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ പോലും അക്രമപ്രയോഗിക്കുന്നതു ചിത്തയാണെന്നു കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കിവരുന്നുണ്ട്.

അക്രമത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളി.

അക്രമം രണ്ടു തരത്തിലാണ്. ഒന്നാമതായി രണ്ടോ അതിലധികമോ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും യുദ്ധത്തിലും പ്രകടമാകുന്ന അക്രമം മറ്റൊരു ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കൊലപാതകത്തിലും അട്ടിമറിയിലും സായുധവിപ്ലവത്തിലും പ്രകടമാകുന്ന അക്രമം. യുദ്ധത്തിലൂടെയുള്ള അക്രമത്തിനെതിരായി സമാധാനപരമായ സമരത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ബലഹീനമെങ്കിലും സ്തുത്യർഹമായ ചില ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരരാഷ്ട്രീയം സംഘടിതമായ അക്രമപ്രവർത്തനത്താൽ വഷളാക്കപ്പെട്ടേണ്ടതില്ല. സമാധാനപരമായ സമരത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്നു സാദ്ധ്യമാണ്. സംഘടിതമായ അക്രമത്തിനെതിരായുള്ള സംഘടിതമായ സമാധാനപരമായ

സമരത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി ലോകത്തിൽ അങ്ങോളം ഇങ്ങോളം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും അക്രമത്തെ ആരാധിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്തത്തിനുള്ള ആകർഷകതാം ഇല്ലാതാക്കുകയും വേണം

മനുഷ്യന്റെ മുന്നേറ്റത്തിലെ ഈ നാടകത്തിന്റെ രംഗത്തിനു ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ഭൂമണ്ഡലം ആഫ്രിക്കയാണ്. ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും നിറത്തിന്റെയും വർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അകറ്റിനിർത്തുന്ന വർണ്ണ വിവേചനത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ് ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ സംഘടിതമായ അക്രമത്താലോ സംഘടിതമായ അക്രമരാഹിത്യത്താലോ തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടത്? സത്യാഗ്രഹം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള തെക്കേ ആഫ്രിക്കൻ ജനതയുടെ തീരുമാനം നമ്മുടെ കാലത്തെ ഒരു വലിയ സംഭവമാണ്. ആഫ്രിക്കയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളും ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി മുന്നേറുകയാണ്. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അന്തർദേശീയ സേനകൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ആഫ്രിക്കൻ ജനതയുടെ സമാധാനപരമായ സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു ലോകത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സേന ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടി

ഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കു ആ തരം അന്തർദേശീയ സേനകൾ രൂപീകരിക്കുവാൻ വിഷമമാണെങ്കിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് യുവജനങ്ങൾ അതു ചെയ്യും ഈ തരം സംരംഭങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നതിനു സന്നതസ്സുള്ള ഒട്ടവളരെ പുരോഗമനവാദികളും സമാധാനകാംക്ഷികളും ജനാധിപത്യവാദികളും മതവിശ്വാസികളും ലോകത്തിൽ ഉണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ വെള്ളക്കാരുടെ നീഗ്രോ വർഗ്ഗക്കാരോടുള്ള വർഗ്ഗവിവേചനത്തിനെതിരായും പൗരാവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും സമരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ ഒട്ടവളരെയുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലും ജാതിസമ്പ്രദായത്തിനെതിരായും പൗരാവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും സമരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. ലോകത്തിലെ നിരവധി രാജ്യങ്ങളിലെ സമാധാനപരമായ സമരവും സത്യാഗ്രഹവും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവരിൽ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരാതിരിക്കയില്ല. അക്രമത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും അതിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിൽനിന്നും ലോകത്തെ വിമോചിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൃഗീയതയും നിഷ്ഠൂരതയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നായാലും ജനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായാലുംപോയേ മതിയാവൂ. അതിന്നു അക്രമത്തെ വെറുപ്പോടെ കരുതുകയും എന്നാൽ അന്തേസമയം തന്നെ അനീതിയെ സമാധാനപരമായി എതിർക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതുമായ ഒരു ലോകമനുസ്യുണ്ടാകണം.

സമരത്തിന്റെയും നിർമ്മാണത്തിന്റെയും പരിപാടികൾ തുടർച്ചയായി അനാവരണം ചെയ്യുവാൻ സോഷ്യലിസത്തിനു കഴിവുണ്ടായാൽ വോട്ടുകൾ താനേ വന്നുകൊള്ളും വോട്ടിന്റെ പ്രാധാന്യം വിസ്തരിക്കരുത്. അതു ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ ഗംഭീര പ്രകടനം ആണ്. ഈ പ്രകടനം ചിലപ്പോൾ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും പരിപാടികൾക്കും വിരുദ്ധമായിട്ടുവരാം. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ കുറ്റം പറയുന്നതോ വോട്ടിനെ പരിഹസിക്കുന്നതോ പാർട്ടിക്കു നന്നല്ല. അത്തരമൊരു കാര്യത്തിൽ പാർട്ടിയും ജനങ്ങളും ഒരുപോലെ കുറ്റക്കാരാണ്. ജനങ്ങളെ വേണ്ടവണ്ണം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പാർട്ടി പകപതപ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രക്ഷോഭകാരികൾക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന തകരാറു അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ജനങ്ങളുടെ അല്പാപകരായി കാണുന്നു എന്നതാണ്. അവർ വിദ്വാർത്ഥികളും കൂടിയാണെന്നുള്ളതു് കേർമ്മമായിലുണ്ടായിരിക്കണം. ജനങ്ങളും പാർട്ടിയുമായി പരസ്പരം അല്പാപകരം വിദ്വാർത്ഥികളും ആയുള്ള ഒരു ദ്വിവിധ ബന്ധം ഉടലെടുക്കണം. ആ തരമൊരു ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ബോദ്ധ്യമുള്ള ഏതൊരാളും തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പരാജയം പാർട്ടിയെ നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്കു വേഗതകൂട്ടുവാനും ജനങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുവാനുമാണ്.

നോക്കേണ്ടതു് വോട്ടിന്റെ ഗാഢീഭൂവും മഹത്വവും ഒരിക്കലും അപമാസിക്കപ്പെടരുതു്. അതല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ല. മറ്റൊരു മണ്ഡലത്തിൽ ഞെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ളതു അനീതിക്കെതിരായുള്ള സമാധാനപരമായ സമരവും അക്രമത്തിന്റെ ഒരുക്ക കൂട്ടലുമായിട്ടാണു്; സമാധാനപരമായ വിപ്ലവവും സായുധലഹളയുമായിട്ടാണു്. വോട്ടുപെട്ടി അല്ലെങ്കിൽ വെടിയുണ്ട എന്നുള്ളതു മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂണിസവും പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന തെറ്റായ രീതിയാണു് വേർതിരിക്കേണ്ടതു് സത്യാഗ്രഹവും വെടിയുണ്ടയുമായിട്ടാണു്.

ഇന്നുവരെയുള്ളതിൽ കുറേക്കൂടി വിപുലമായ ഒരു പരിപാടിയോടുകൂടി ജനങ്ങളെ സമീപിക്കുവാൻ പഠിക്കണം. കർഷകരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള പ്രാധാന്യം തുടരുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ജനതയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കു. ഇടത്തരക്കാരോടും കൈത്തൊഴിൽക്കാരോടും, കുറേക്കൂടി വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞ ഒരു സമീപനം ആവശ്യമാണു്. കൂടാതെ പൊതുപ്രശ്നങ്ങളിൽ പാർട്ടി കുറേക്കൂടെ ജാഗ്രത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും. മുഴുവൻ ജനതയേയും അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനുള്ള മുന്നേറ്റങ്ങളിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാനും കഴിയണം. ഭക്ഷണത്തിന്റെയും അഴിമതിയുടെയും കാര്യത്തിൽ മുഴുവൻ ജനതയേയും അന്നിനിരത്തുവാൻ കഴിയും. ഗവണ്മെൻറ് എല്ലാ പ്രധാന രാഷ്ട്രീയ

കക്ഷികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരെയും ചേർത്തു ഉന്നതാധികാര കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരും. അതോടൊപ്പം പൊതുപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും സാസ്ക്കാരിക രംഗങ്ങളിലുമുള്ള പ്രധാനവും വിസ്മരിക്കയുതമുതും. ലോകപാർലമെൻറും ലോകസമാധാനവും ഏഷ്യയിലെയും ലോകത്തിലെയും സോഷ്യലിസ്റ്റുകളുടെ ഐക്യവും പുനർനിർമ്മാണത്തിനും സമാധാനപരമായ സമരങ്ങൾക്കും ഉള്ള അന്തർദേശീയ സേനകളും ആ തരം പൊതുവിഷയങ്ങളാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയമേധാവിത്വം കെട്ടിയേൽപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ സാസ്ക്കാരികവും കലാപരവും ആയ രംഗങ്ങളിൽ പാർട്ടി നിർണ്ണായകമായി പങ്കെടുക്കണം.

സ്വാമുഹുപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ.

ജാതിയും സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസം കറേക്കൂടി സുശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കണം. ഇന്ത്യയിലെയും മറ്റു പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ കക്ഷികൾ ജാതിസമ്പ്രദായത്തെയും സ്ത്രീകളുടെ അടിമത്വത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനു അടിയുറച്ച ശ്രമിക്കണം. എന്നാൽ ഈ തരം കാര്യങ്ങളിൽ പൊതുവേ ഒരു അലസതയാണു കാണാറുള്ളതു്. മറ്റുള്ളവരുടെ വിരോധത്തെ ഭയന്നിട്ടു ചില സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ

ഈ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സമീപനത്തിൽ ഉദാസീനരാ
 ണെങ്കിൽ മറുചിലർ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗവ
 ണെമന്റിന്റെ സ്ഥാപനത്തോടെ ഇതെല്ലാം താ
 നേ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളും എന്നു കരുതുന്നു
 ചിലർ സ്രീകളോടു പ്രത്യേകം ഒരു സമീപനം
 ആവശ്യമില്ലെന്നും അവർ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം
 പൊയ്ക്കൊള്ളുമെന്നും കരുതുന്നു. ഈ ധാരണകളെ
 ള്ലാം അബദ്ധജടിലമാണ്. അവ സോഷ്യലിസ
 ത്തിലേക്കു വരേണ്ട ഒട്ടേറെ വോട്ടുകൾ നശിപ്പിക്ക
 ന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഈ അതിപ്രധാന കാര്യ
 ങ്ങളിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ പാർട്ടിയെ തടയുക
 യും ചെയ്യുന്നു. ജനതയുടെ ഇടയിൽ നിലനിൽക്കു
 ന്ന സാമൂഹ്യ ദുഷ്ട്യങ്ങളെ മുഴുവൻ തുറന്നുകാണിച്ചു
 അവയെ എതിർക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യം സോഷ്യലി
 സത്തിന്റെ പാർട്ടിക്കുണ്ടായിരിക്കണം കരേക്കാ
 ലത്തേക്ക് ജനങ്ങളുടെ പിൻതുണ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു
 തോന്നിയാൽപ്പോലും കാർമ്മേഖലങ്ങൾ നീങ്ങുമ്പോ
 ളും ജനങ്ങൾ കൂടുതലായി തങ്ങളുടെ കൂടെ വരുമെന്നു
 ള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരണം
 ശരിയായിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി താൽക്കാ
 ലികമായി ജനങ്ങളുടെ വിസമ്മതിയെ നേരിടുവാ
 ൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ പാർട്ടിക്കു വിജയിക്കുവാൻ
 കരുത്തില്ല. നിയമസഭകളിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ്
 അംഗങ്ങൾ ഈ തരം സാമൂഹ്യദുഷ്ട്യങ്ങളെ, ജാതി
 സമ്പ്രദായത്തെയും വിവാഹമെച്ചലവിനെയും, എതി

കുമാരൻ കടംബസംവിധാനത്തിന്നും ജനനനിയന്ത്രണത്തിന്നും ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാനും ഉള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം ജാതിസമ്പ്രദായത്തിലും ഇന്നത്തെ വിവാഹരീതിയിലും ഉള്ള നാശം സ്വതന്ത്രമായ സാമൂഹ്യബന്ധത്തിൽ താൽക്കലികമായുണ്ടാകാവുന്ന അധികപ്രദകളേക്കാൾ ഭൂഷണമേറിയതാണെന്ന് സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ പറയണം. സ്ത്രീകളുടെ സജീവമായ സഹകരണമില്ലാതെയുള്ള ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം വ്യഗ്രമില്ലാതെയുള്ള വിവാഹത്തോടൊപ്പമായിരിക്കും. ഇന്നു ഓരോ പത്തു പുരുഷന്മാരിൽ ആറുപേരും, ഓരോ പത്തു സ്ത്രീകളിൽ ഏഴുപേരും വേണ്ടവണ്ണം ഭക്ഷണം ലഭിക്കാത്തവരാണ്. ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവും സ്ത്രീകളും ആയി കൂടുതൽ സമ്പന്ന പുലർത്തേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കണം.

മണ്ണിന്റെ മക്കൾ.

ഓരോ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകനും തന്റെ സ്ഥലത്തെ ജീവിതത്തിലെയും മരണത്തിലെയും പങ്കാളിയാകുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഒരു ഉത്സവവും അയാളില്ലാതെ പൂർണ്ണമാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സൗഹൃദവും ഫലിതവും അയാൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ചില്ലറ പരാതികൾ ഭൂരികരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു ഉണ്ടായിരിക്കണം. അന്തിമിയെ അങ്ങേയറ്റം ചെറുക്കണം. ആ സ്ഥലത്തു

നിർമാണപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ എത്ര മാത്രം ഉണ്ട് എന്നു പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അവയുടെ മുഴുവിക്കലിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണം. ആവേശത്തിന്റെയും ശിക്ഷണത്തിന്റെയും അഭാവത്തെപ്പറ്റി സ്വയം പരിതാപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഭൂഖകരമായ ഒരു മനോഭാവം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ക്വാരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു വസ്ത്രീയവാദിയുടെയോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പിൻതിരിപ്പിന്റെയോ ഹാലി ഉക്കം ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റിനോടായിട്ടുണ്ടാ അത്തരം ഹാലി ഉക്കം ഇല്ലാത്തതിൽ നാം സന്തുഷ്ടരായിരിക്കണം എന്നാൽ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിയിൽ അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിശ്വാസവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരൻ ചിലപ്പോൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ ആവേശം കൊള്ളുമ്പോൾ ത്രാഗത്തിന്റെ ഉന്നതവേദിയിലേക്കുയരുകയും എല്ലുനറങ്ങി പണിയെടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പലപ്പോഴും അവൻ മടിപിടിച്ചിരിക്കും. ഇടവിടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ലാതെ വരുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവൻ പിണങ്ങാറുണ്ട് സോഷ്യലിസ്റ്റിന് പാർട്ടിയുടെ നെട്ടല്ലായ ആ വളർന്നുവരുന്ന തലമുറ അതുല്യരാണ്. അങ്ങിങ്ങായി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന അഴുക്കുകൾ തുടച്ചുമാറ്റപ്പെടണം. അങ്ങനെ കറകളുത്തെ സ്വർണ്ണമായി അതിനെ മാറ്റിയെടുക്കണം.

വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പരിശീലനപരിപാടികളുമാണ് ഏറ്റവും ആവശ്യം പാർട്ടിയുടെ ആ പ്രവർത്തനസരണി ഇന്നയോളം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പരിശീലനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, അതിന്റെ ഫലമായുള്ള വിദ്വേഷത്തിന്റെയും അനുകമ്പയുടെയും സംയോജിത പ്രകാശനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, ചുരുവാടുകളോടുള്ള വെറുപ്പ് അവനിലും ഉണ്ടാകുന്നു. അതു പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പാർട്ടിയുടെ പരിപാടികൾ മതിയാകാതെ വരുമ്പോൾ അവൻ നിരാശനാകുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂപം സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുലക്ഷ്യങ്ങളും സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങളും കോത്തിണക്കുവാൻ പഠിക്കണം. പൊതുജീവിതത്തെയും സ്വകാര്യജീവിതത്തെയും പരസ്പരം വേർതിരിക്കുന്ന, വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെയും അകൽച്ചയുടേതുമായ, സിദ്ധാന്തം. അവൻ വലിച്ചുടുത്തെറിയണം ത്വഷ്ഠുരവും അന്ധവും ആയ വൈരാഗ്യം അവൻ ഉപേക്ഷിക്കണം. അതോടൊപ്പം പൊങ്ങുവും വ്യക്തിപരമായ കരുന്തുങ്ങളും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളും അവൻ അനുവദിക്കരുത്. വൃത്തികേടുകളിലേക്ക് കടക്കാതെ എവിടെവരെ ചെല്ലാമെന്നുള്ളതു ഓരോ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരനും തീരുമാനിച്ച അതിന്റേതായ പരിധി നിർണ്ണയിക്കണം. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്വഭാവം

മം താനേ ഉണ്ടാകുകയും വേണം. സോഷ്യലിസ്റ്റ്
 ആശ്രമങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. ഒരു സ്റ്റേറ്റിൽ
 ഒന്നെങ്കിലും ഉണ്ടാകണം. മാനസികമായ
 അനേചക്ഷണത്തിന്റെ അവസരങ്ങളിൽ പാർട്ടിയി
 ലെ അംഗങ്ങൾക്കു അവിടെ വിശ്രമിക്കാം അവ
 നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും സന്തോഷകരമായ
 വിശ്രമത്തിന്റെയും സങ്കേതങ്ങളാകണം. ഇത്തരം
 ആശ്രമങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കൃഷിയും തൊഴിലുകളും
 കൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കാവുന്ന സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 സ്വയം പര്യാപ്തമായിരിക്കണം. മനസ്സിന്റെ പ
 റിശീലനത്തിനും ഒരു സിലാന്തത്തിന്റെ പ്രചര
 ണത്തിനും വേണ്ടി ആശ്രമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്ന
 തു ഇൻഡ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിനനുയോജ്യമാണ്.
 ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഏതെങ്കിലും
 പേരിൽ അതിന്റേതായ കേന്ദ്രങ്ങളെ സൃഷ്ടി
 ച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരിയായ ഒരു സിലാന്തവും അതിനു
 വേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്ര
 സ്ഥാനത്തിനു ആത്മീയമായ ഉയർച്ച നൽകുന്നതാ
 ണ്. അങ്ങനെ ദേശത്തിന്റെയും സ്ഥാനഭ്രതി
 യുടെയും ആയ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു പാ
 ലെ ആവേശം നിറഞ്ഞതായിത്തീരുന്നതിനു സാമാ
 യിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അതിനെ സ്വപ്ന
 ശിക്ഷണ യാത്രാമാളുടെയും ഹൃദയം അതുമായി
 ഒന്നു ചേർന്നു എന്നുള്ള സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു
 കവിയും.

മുന്നിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനവും ശിക്ഷണവും.

സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ചില പ്രമാണങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അംഗീകരിക്കണം കേന്ദ്രീകൃതമായ മുൻകയെടുത്തുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും വികേന്ദ്രീകൃതമായ ശിക്ഷണത്തിന്റെയും ഇന്നത്തെ വഴിപിഴച്ച സമ്പ്രദായം മാറിയിട്ടു മുൻകയെടുത്തുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വികേന്ദ്രീകരണവും ശിക്ഷണത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണവും ആണ് ആവശ്യം. ശിക്ഷണം ഏറ്റെടുക്കുക ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവത്തെയും സിദ്ധാന്തത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും പരിശീലനത്തെയുമാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ അതു പുറമേനിന്നും നിർബന്ധിതമാക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ശിക്ഷണനടപടികൾ കഴിവതും കുറവു ആയിരിക്കണം. എന്നാൽ അത് വേഗവും നിർഭയമായും മുഖം നോക്കാതെയും നടത്തപ്പെടണം. പാർട്ടിയുടെ വിവിധ അവയവങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടണം അവയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളും പാർട്ടിയും ഒരു സിരാചക്രമായി രൂപാന്തരപ്പെടണം. ശിക്ഷണമുള്ള ഒരു പാർട്ടിയുടെ രൂപീകരണത്തിന് വികേന്ദ്രീകൃതമായ പ്രവർത്തനമായിരിക്കും ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കുവാനും അവയ്ക്കു തമ്മിൽ മുൻഗണന കൊടുക്കുവാനും പഠിക്കണം. പാർട്ടിയുടെ നേതൃക്കന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലെ അ

ഭിപ്രായന്തരങ്ങളെപ്പറ്റി ഒട്ടുവളരെ കേൾക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും മുന്നോറങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രസംഗങ്ങളിലെ അന്തരം സുന്ദരമായ ഒരു വീണാനാദമായി മാറിയേനെ. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ വൈപുല്യത്താലും മറ്റു കാരണങ്ങളാലും ആന്തരമൊരു ഏകീകരണം സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വന്നു ഏതായാലും അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നേതാക്കന്മാർ ഒട്ടുവളരെ ബന്ധങ്ങളാൽ വിമിഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണു്. അതു പലപ്പോഴും മറ്റൊരു സഹചാരിത്വത്തെ അസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

പാർട്ടിയിലേക്കു പുതിയ ആളുകൾ വരും. ബുദ്ധിജീവികൾ പാർട്ടിയിലേക്കു താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു ഇന്നത്തെ ശിഥിലീകരണവും മുരടിക്കലും അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. പുതുതായിട്ടുവരുന്നവരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കണം. എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ അവർ പാർട്ടിയിലെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കരുതു്. മറ്റുള്ളവർ അവരെ സംശയിക്കുന്നതിന്നു അതു ഇടയാക്കും. അതിന്നു അവരെ യോഗ്യന്മാരാക്കുന്നതിന്നും സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നും കുറേ സമയം ആവശ്യമാണു്. പാർട്ടി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ക്രമപ്പെടുത്തലും പഠിക്കണം. ഓരോ ആളും എല്ലാ പ്രവർത്തി

യും ചെയ്യാമെന്നാശിക്കരുത്. പുതുതായിട്ടുവരുന്ന വരും പഴയ പ്രവർത്തകരും തമ്മിൽ വിടവുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ നിന്ദാപൂർവ്വം തിരസ്കരിക്കണം. അതു പാർട്ടിയുടെ വളർച്ചയെ തടയുന്നതിനും നേതൃത്വത്തിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാക്കുന്നതിനുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എതിരാളികളുടെ ഒരു വൃത്തികെട്ട പ്രവർത്തനരീതി പാർട്ടിയിലെ പ്രവർത്തകരെ വേർതിരിക്കുകയും ചിലരെ പുകഴ്ത്തുകയും മററു ചിലരെ അധിക്ഷേപിക്കുകയുമാണ്.

വിരമിക്കലും തിരിച്ചുവരവും.

പിൻവാങ്ങലിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ മാനിക്കുവാൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാർ പഠിക്കണം. പിൻവാങ്ങൽ ശാശ്വതമായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഒരോ പ്രവർത്തനത്തിൽ വേണ്ടത്ര വിജയം വരിച്ചില്ല എന്നതുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ചില രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു വിഷമം ഉള്ളതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഒട്ടുവളരെ നാൾ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ നയങ്ങളിലുള്ള വ്യക്തതക്കുവേണ്ടിയോ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽനിന്നും കമ്മറികളിൽനിന്നും പിൻവാങ്ങാം. അങ്ങനെ താൽക്കാലികമായി പിൻമാറുന്നതു ദുഃഖത്തിനോ പ്രത്യേക പ്രസ്താവനകൾക്കോ ഇടയാക്കരുത്. സേനാനായകനായിട്ടോ പടയാളിയായിട്ടോ ഉള്ള അയാളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അതു

കുറയ്ക്കുകയില്ല ഈ രാജ്യത്തിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ മരണത്തോടുകൂടിമാത്രമാണ് വിരമിക്കാറുള്ളത് ഒന്നുകിൽ അവർ അനിർവാര്യരാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അധികാരക്കൊതിയരാണ്. ഇവനമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന രേഖാവരച്ചുകാണിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്. താൽക്കാലികമായി വിരമിക്കുന്നത് വിനീത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പുതുതായ ഉൾജാപസ്ഥലതയും നൽകും പുതിയ ആളുകൾ പരിശീലിക്കപ്പെടും. അവർ അവരുടെ ആവേശം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള വരാവുകയും ചെയ്യും. സംഘടനാപരമായി കമ്മറികളിലേക്കുള്ള പേരുകളെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കങ്ങൾ ആദർശപരമായ വ്യത്യാസങ്ങളായി മാറാതിരിക്കുവാനും അതു സഹായിക്കും. സംഘടനാപരമായ സംഘട്ടനം ആദർശപരമായ സംഘട്ടനമാണെന്നു ധരിച്ചു ആ നിഴൽ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കും. പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം ഗ്രാമം മുതൽ കേന്ദ്രംവരെ പാർട്ടിയുടെ നയങ്ങളുടെയും പരിപാടിയുടെയും മുഴുവ്വിടലിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും മുൻകയ്യെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. ശിക്ഷണത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾക്കുള്ളിൽ സംഘടന ജനാധിപത്യപരമായ അതിന്റെ പ്രവാഹം തുടരട്ടെ. ആ ഒഴുക്കു സുഖകരമായി തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽപോലും ഒഴുകട്ടെ.

തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതും അഭിപ്രായങ്ങൾ തമ്മിൽ അന്തരം ഉള്ളതും ആയ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകും വാദപ്രതിവാദത്തിന്റേതും ഭൂരിപക്ഷതീരുമാനത്തിന്റേതുമായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ജനാധിപത്യത്തിലില്ല. ആ തീരുമാനങ്ങൾ ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ല. എന്നാൽ അപ്രാഭീയന്തരമുള്ളവർ ആ തീരുമാനങ്ങളുടെ പിന്നിലേക്കു കടന്നുചെന്നു ആ തീരുമാനങ്ങളിലെ തെറ്റുൾക്കു മറ്റുദേശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതായിട്ടില്ല എല്ലാം. അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളും സിദ്ധാന്തപരമായ അന്തരങ്ങളാക്കിത്തീർക്കരുത്. ഒരു പാർട്ടിക്കും ശപാശപതമായ പ്രതിസന്ധിപ്പെട്ടതിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അതേ സമയം തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതു അംഗീകൃതമായ ആദർശങ്ങളുടെയും ക്രമരഹിതമായ ചിന്തയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരിക്കണം. നേരെമറിച്ചു ആവശ്യമോ ഭയമോ ആയിരിക്കരുത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം സേപമാധികാരത്തിന്റെയും നിർബന്ധത്തിന്റെയും ലാഞ്ചനപോലും ഉണ്ടാകരുത്. ഔദ്യോഗികമായും അനൗദ്യോഗികമായും ദിവസംപ്രതി തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയാണു്. അവ ചിലർക്കു പൂർണ്ണമായും ശരിയും മറ്റുചിലർക്കു അപ്പാടെ തെറ്റായതോന്നാം. വാശിയേറിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങളുണ്ടാകാം. എന്നാൽ അവയൊന്നും പ്രതിസന്ധിപ്പെട്ടങ്ങളാകരുത്.

തെറ്റായ ശുഭവൽക്കരണം.

പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലമായിട്ടു കോൺഗ്രസ്സും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും തമ്മിൽ തെറ്റായ ഒരു ശുഭവൽക്കരണത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ വിഷബീജം ആപത് നിബിഡമായ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ രാജ്യത്തിന്റെ മനസ്സിനെയും പ്രവർത്തനത്തെയും സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നശിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ഈ ശുഭവൽക്കരണം താൽക്കാലികമാണെന്നും ഇൻഡ്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കർമ്മ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണെന്നും കരുതണം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേട്ടങ്ങൾ അതിന്റെ പരിപാടികളുടെ അംഗീകരിക്കുവാനെന്നും കഷ്ടപ്പാടുകൾ കമ്മ്യൂണിസത്തെ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതു തെറ്റാണ്. കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഗുണവും ദോഷവും വളർത്താം. അടിയുറച്ച വിശ്വാസവും നിരന്തരമായ പ്രവർത്തനവും അതിനെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു നയിക്കുകയല്ലെന്നു കരുതുവാൻ കാരണമില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേട്ടങ്ങളുടെ കാരണങ്ങൾ പ്രധാനമായും രണ്ടാണ്. ഒന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. തെറ്റായിരുന്നാൽതന്നെയും. അവർ കൊള്ളയും കൊലപാതകവും നടത്തിയിട്ടുള്ളിടത്തുതന്നെയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ വിജയവും നേടിയത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കളുടെ ഭീകരപ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വിജയം അപകടകരമായ ഒട്ടവളരെ സാധ്യതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. വിജയം ആസ്വദിച്ച അവർ ആ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മറുക്കു പ്രദേശങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. നിയമവിധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ വീണ്ടും ആരംഭിക്കും. അത് അവർക്ക് ഭൂരിപക്ഷം നേടിക്കൊടുക്കുകയില്ല എന്നാൽ നാലിലൊരുഭാഗം ജനങ്ങളിൽ അവരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിന് അത് സഹായിക്കും. അവിടെനിന്നും അവർ അവരുടെ വിമോചനസൈന്യത്തെ, പിന്നീട് ഒരു സാധാരണസൈന്യമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉയർത്തും. ഇൻഡ്യയിലെ വിശ്വസ്ഥതയേറിയ പട്ടാളക്കാരനിലേക്ക്, വെടിവെയ്പ്പു രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ മടിക്കാണിക്കുന്ന ഇൻഡ്യൻ പട്ടാളക്കാരനിലേക്ക്, സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അതിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കണം. ഇന്നത്തെ ലോകത്തെയും അതിലെ ശക്തികളെയും അവനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതോടൊപ്പം ഒരു യുദ്ധത്തിനുശേഷം നിരാശ്രയനായ അവൻ ലഭിക്കുന്ന പതിനഞ്ചുമുതൽ മപ്പുതു രൂപാവരെ മാത്രമുള്ള പ്രതിമാസ പെൻഷൻ നൽകുന്നതിനും അവനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കണം. ഇതിലും പ്രധാനമായി ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു രാജ്യത്തെ നയിക്കാതെ രാജ്യമൊട്ടാകെ നിർമ്മാണാത്മകവും സമുദ്ധാനപരവുമായ സമരങ്ങൾ നയി

ക്കണം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയത്തിന്റെ മറ്റൊരു കാരണം അവർ പടുത്തുയർത്തിയിരിക്കുന്ന അന്തർദേശീയ ആരാധനയുടെ ദിവ്യക്ഷേത്രങ്ങൾ, ചൈനയും റഷ്യയും, ആണ്. ഒരിക്കൽ ആരാധന ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഉദിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ തെറ്റുകളും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മഹിമയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്. അവരുടെ ആരാധനയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെ തുറന്നുകാണിക്കാതെ, അവരുടെ മാറ്റംമറിച്ചിലുള്ളതും ഓരോ നാലുകൊല്ലത്തിനുശേഷം കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ തെറ്റിപ്പോയി എന്നുള്ള ഏറ്റുപറച്ചിലിനെയും തുറന്നുകാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം പ്രയോജനം ഇല്ല. സോവിയറ്റ് ക്ഷേത്രങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയുടെ രക്ഷാസങ്കേതങ്ങളാണെന്നും അവ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മുതലാളിത്തത്തിന്റെയോ, ഗവണ്മെന്റിന്റെയോ, കൂടെ കൂട്ടുചേർന്നാലും ജനാധിപത്യമോ ഏകാധിപത്യമോ പഠിപ്പിച്ചാലും സാരമില്ല എല്ലാം തന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ ഗവണ്മെന്റും ബുദ്ധിജീവികളും അടുത്തകാലത്തു് ഈ ആരാധനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. നശിക്കുമോ? ഇല്ല

ഇൻഡ്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ്കൾ തങ്ങളുടെ പരാജയകാരണങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്ന

താണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. രാജ്യത്തിലേക്കു ചെറുപ്പക്കാരായ സ്ഥാനാത്മികർ സോഷ്യലിസം റദ്ദുചെയ്തെന്നു സോഷ്യലിസം സിദ്ധാന്തം വേണ്ടത്ര അടിയുറച്ചിരുന്നില്ല. പാർട്ടി ചിലപ്പോഴൊക്കെ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള നയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിർമ്മാണപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും അതിന്റെ അടുത്തകാലത്തുള്ള അനുഭവങ്ങൾ അത്രമാത്രം ആകർഷകമായിരുന്നില്ല. അത് ഒരു വോട്ടിനു നാലു ചെലവാക്കിയപ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സും കമ്മ്യൂണിസം റദ്ദുകളും ഒരു രൂപയും ഒന്നര രൂപയും വീതം ചെലവിട്ടു. പണത്തിന്റെ അഭാവം ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളവയെല്ലാം പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ് എന്നാൽ കൊള്ളയിലൂടെയോ വിദേശസഹായത്താലോ മുതലാളിമാരിൽനിന്നോ പാർട്ടിക്കു പണം ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പണക്കാരിൽനിന്നും ഉള്ള സഹായത്തിന്റെ അഭാവം പാർട്ടിക്കു ആത്മീയമായി നല്ലതായിരിക്കും. പാർട്ടിയുടെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾ പണത്തിന്റെ അഭാവം മൂലം നടക്കുന്നില്ലായെന്നു ഇന്ത്യൻ ജനത ഒരു ഭീവസം മനസ്സിലാക്കും പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അതു പ്രതീക്ഷിച്ച സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിച്ചില്ല എന്നുള്ളതും അതിന്റെ അനന്തരഫലമായി കുറേയെക്കെ തളസ്സോയി എന്നുള്ളതും മറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തരുത്. അതോടൊപ്പം സോഷ്യലിസത്തിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ച ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ള ലക്ഷ്യത്തിൽ പരം

ജനങ്ങളെ അധികേണപിക്കുകയും അരുത്. ഭാവി പ്രവർത്തനത്തിനു അതു നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനമായി രിക്കും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്കൾക്കു സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോടൊപ്പം സ്ഥാനാത്മികളെ നിറുത്തി മത്സരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽപോലും ഇത്രയധികം വോട്ടുകൾ കിട്ടുമായിരുന്നില്ല യു. പി യിലും ബിഹാറിലും ഒരൊറ്റ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സ്ഥാനാത്മി പോലും ജയിക്കാതെ പരാജയമടഞ്ഞതിൽ നിന്നും ഇതു വ്യക്തമാണ്.

അതുപോലെ തന്നെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും പരിപാടികളിലുമുള്ള അവ്യക്തത അവസാനിപ്പിക്കണം അതു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരു രണ്ടാം നിരയായിട്ടു മാറരുത് അതോടൊപ്പം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ തുച്ഛകാര്യം വിറകുവെട്ടുകയായിത്തീരുകയും അരുത്. ദേശീയമായും അന്തർദേശീയമായും സോഷ്യലിസവും കമ്മ്യൂണിസവും ആയുള്ള യുദ്ധം അത്രമാത്രം യോനകമാണ്. സോഷ്യലിസത്തെ നശിപ്പിക്കേണ്ട ഒന്നാണെന്നു കോൺഗ്രസ്സും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും കരുതുന്നു. എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും മാറി മാറി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ കുറേയൊക്കെ വാസ്തവമുണ്ട്.

സ്വാപകമായ ഒരു ശക്തി

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ താത്വികമായ അടിസ്ഥാനം സുരക്ഷിതമാകുന്നതുവരെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും ദേശീയ ഐക്യത്തിന്റെയും കക്ഷിയെന്ന പേരിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെയും മാരാത്തിന്റെയും പുരോഗമനത്തിന്റെയും കക്ഷിയെന്നു തോന്നാവുന്ന കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ അതു ശിഥിലിക്രമമാകും. ഇടതുപക്ഷം വലതുപക്ഷം തുടങ്ങിയ പേരുകൾ മാറി മാറി ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഇന്നത്തെ ചിന്താക്ഷഴപ്പും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അപകടങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവണം. അതുദേശീയ ഐക്യത്തിന്റെയും പുരോഗമനത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിത്തീരണം. തത്കാലികമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ കണക്കാക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അതു തയ്യാറാകണം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയും ഉചാരിച്ചുവന്ന ട്രഷ് പ്രവരണങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും താൽക്കാലികമായി നശിച്ചുപോയാൽ തന്നെയും അതു ശരിയായിട്ടുള്ളതാകാം പ്രവർത്തിക്കണം.

കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിക്കു ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യവും ജനാധിപത്യവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു മേൽ ചില മേന്മകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ആത്യന്തികമായി ജനാധിപത്യപരമായും ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മുൻനിർത്തി

ത്തിയും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയേക്കാൾ കോൺഗ്രസ്സിനുള്ള ഒരു മെച്ചമാണു്. എന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സ് പട്ടിണിയുടെയും അഴിമതിയുടെയും പ്രഹരനമായ മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും കക്ഷിയാണ്. ആത്തരമൊരു കക്ഷിക്ക് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി പിൻതുണ നൽകുകയാണെങ്കിൽ ഏതു ഉദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി അതു നൽകപ്പെടുന്നുവോ ആ ഉദ്ദേശം തന്നെ പരാജയപ്പെടും പിൻതുണയുടേതായ ആതരം ഒരു നയം ജനകീയശക്തി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും അനീതിക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യുന്നതിനും അതിനു കഴിവില്ലാതാക്കിത്തീർക്കും. അതിന്റെ ഫലമായി ജനതയിൽ ഒരു പങ്കു നിരാശയിൽ ആണ്ടു കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കു തീരും. കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു പരിധിവരെ യാഥാസ്ഥിതികരുടെയും പുരോഗമനാശയക്കാരുടെയും ഒരു സങ്കലിത കക്ഷിയാണ്. സാധാരണ ധാരണക്കു വിപരീതമായി ഈ സങ്കലിത സ്വഭാവം ഗുണത്തിനു പകരം ദോഷമാണു് ചെയ്തീനതു്. പുരോഗമനാഭിപ്രായങ്ങളെയും ശക്തികളെയും പററി അതു ജനതയിൽ പിന്താക്കുപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നു കോൺഗ്രസ്സിലെ പുരോഗമനവാദികൾ അതിലെ പിൻതിരിപ്പന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അവരെ സഹാനുഭൂതിയോടു കൂടി കരുതുകയും അങ്ങനെ വശീകരിക്കുവാൻ ശ്രമി

ക്ഷേത്രം ചെയ്യുക എന്നൊരു പ്രശ്നമേന്തില്ല. കോ
 ണ്ഗസ്സ് പാർട്ടിയിലെ കൂട്ടുചേരിയിൽ ഒരു ഭിന്നി
 പ്പുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അതു സംഭവവികാസങ്ങളു
 ടെ പ്രത്യാഘാതമായിട്ടു ആയിരിക്കും. ഈ സംഭ
 വവികാസങ്ങളുടെ ചേഗത സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി
 ക്കു അതിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളും സമാ
 ധാനപരമായ സമരങ്ങളും വർത്തമാനത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീ
 യനീക്കങ്ങളും മൂലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും.
 കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയെ ക്രമീകരിക്കുമായി താരത
 മ്യപ്പെടുത്തുവാനും കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറു അതി
 ന്റെ ഗതികൾ മാറുന്നില്ല എങ്കിൽ രക്തപങ്കി
 ലമായ ഒരു വിപ്ലവത്തെയും ആത്യന്തികമായ ക
 മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയത്തെയും പറ്റി പ്രവചിക്കുവാൻ
 മുഖ്യ വാസന സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാർ അവസാനി
 പ്പിക്കണം. അത് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറു
 കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറിനേക്കാൾ നല്ലതായ രീ
 തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കും എന്ന തെറ്റായധാരണ സൃ
 ഷ്ടിക്കും അതിലും വിനാശകരമായിട്ടുള്ളത് സോ
 ഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ നിസ്സഹായനായ ഒരു കാഴ്ച
 കാരണം ഉപദേശകനും ആയിട്ടു ജനങ്ങൾ കരുത
 ുന്നതിനിടയാക്കും. കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ നി
 ശ്ചലതക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ താദമാറിനും
 കലക്കത്തിനും മദ്ധ്യേ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി
 എന്നും എന്നും ദേശീയ ഐക്യത്തിന്റെയും മ
 ററത്തിന്റെയും ശക്തിയായി വളരണം.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസംഗങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും പലപ്പോഴും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കു സഹായകമായിട്ടാണ് തീരാറുള്ളത്. അതിന്റെ കാരണം സോഷ്യലിസ്റ്റും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും പ്രസംഗങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വേർതിരിക്കുക വിഷമമായതുകൊണ്ടാണ്. രണ്ടു പാർട്ടികളുടെയും സാമ്പത്തിക പരിപാടികൾ ഒന്നാണെന്നുള്ളതൊരായധാരണ മാറ്റം. എങ്കിൽ മാത്രമേ കമ്മ്യൂണിസത്തെ വെറുക്കത്തക്കവണ്ണം ജനശക്തി സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു കഴിയൂ. അപ്പോഴാണ് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ അനുഭവിക്കുകയെന്ന നിർഭാഗ്യം സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ തുടർച്ചയായി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. തങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ വിദ്വേഷം ജനിപ്പിക്കുകയും അതു തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയെന്നതാണ് അതിന്റെ സ്വാഭാവിക ഫലം.

കക്ഷികൾക്കതീതമായ ഐക്യം.

ദേശീയ ജീവിതത്തിലെ ചില ഐക്യങ്ങൾ കക്ഷികൾക്കതീതമാണ്. ദേശീയ പതാകയോടും ദേശീയ ഗാനത്തോടും സമ്പൂർണ്ണമായ ബഹുമാനം പ്രകടിപ്പിക്കണം. വസ്ത്രത്തിലും സ്വഭാവരീതിയിലും

തികളിലും പഞ്ചാംഗം തുടങ്ങിയവയിലുമുള്ള ഐ
ക്യം വളരണം. ഒരു വിദേശാക്രമണം ഉണ്ടാവുക
യാണെങ്കിൽ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി അടരാടുവാൻ സാ
ർവത്രികമായി മുഴുവൻ ജനതയും തയ്യാറാവണം.
രാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യന്തര രാഷ്ട്രീയത്തിൽനിന്നും
അക്രമത്തിന്റെ എല്ലാ ലാഞ്ചനകളും സമ്പൂർണ്ണ
മായും നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടണം പടിഞ്ഞാ
റൻ യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ അക്രമത്തെ
വെറുക്കുന്ന ഒരു മനോഭാവം ഇൻഡ്യയിൽ വളരുക
യാണെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്‌റുകൾ പോലും ചരിത
സ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലം ജനാധിപത്യ രീതി
കളവലംബിക്കുന്നതായിരിക്കും. ആദായകരമെന്ന
മനസ്സിലാക്കും. സോഷ്യലിസ്റ്റ്‌പാർട്ടി അക്രമ
ത്തോടുള്ള വെറുപ്പ് ഉദ്ദീപിപ്പിക്കണം. അത്
ഏവരും തത്വസംഹിതകളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗ
ങ്ങൾകൊണ്ടല്ല നേരെമറിച്ച അനീതിക്കെതിരായി
അക്രമരഹിതമായ സമരത്തിന്റെ നിരന്തരമായ
സംഘടിപ്പിക്കൽകൊണ്ടാണു് സാധിക്കേണ്ടതു്.

പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പു താൽക്കാലികമായിട്ടു
പൊതുജീവിതത്തിന്റെ ശിഥിലീകരണത്തിനിട
യാക്കി. ഒടുവളരെ പാർട്ടികളും ഗ്രൂപ്പുകളും രാ
ഷ്ട്രീയ രംഗത്തു സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോൺ
ഗ്രസ്സിനെതിരായി നിലനിൽപ്പിന്റെയും മാറ്റത്തി
ന്റെയും ആയ ഒരു കക്ഷിയെന്ന നിലയിൽ

വളരുന്നവാനുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ
 കഴിവുകേട് ജനങ്ങളുടെയും സോഷ്യലിസ്റ്റുകളു
 ടെയും മനസ്സിൽ ചില കുറുക്കുവഴികൾക്കു പ്രേരി
 പ്പിക്കുന്നു. ഈ തരം അവസരങ്ങളിൽ ബലിയാട്
 കളെ തേടുവാനും പരാജയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാര
 ണങ്ങൾ പഠിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള വാസന സാ
 ധാരണയാണ് ഈ തരം പരീക്ഷകളെ സോഷ്യലി
 സ്റ്റുകൾ നിശ്ചയ ദാർശ്യത്തോടുകൂടി അതിജീ
 വിക്കണം പരസ്പരം ദോഷപ്പെടുത്തുന്നതുകൊ
 ണ്ടും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടും കുറ്റം പറയുന്നതു
 കൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ല. നാം ഓരോരുത്തരും
 കുറ്റക്കാരാണ്. നിയന്ത്രിതമായ അംഗത്വത്തി
 ലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുവാനുള്ള വാസനയെ എതിർ
 ക്കണം സംഘടന കൂടുതൽ വിപുലമാക്കുവാനും
 അതിന്റെ കുറ്റങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാനും ശ്രമിക്ക
 ണം. മറ്റൊരു കുറുക്കുവഴി ഐക്യമുന്നണികളാ
 ണ് ചുമതലയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നും രക്ഷ
 പെടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒറ്റപ്പെട്ടമെന്നുള്ളതിൽ
 ഭയപ്പെടുവാനും ഇല്ല. ഐക്യമുന്നണികൾക്കും
 കൂട്ടുപേരുകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഈ അഭിവാ
 ണ്ശ യഥാർത്ഥങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനും ഇന്ന
 തെ കുറ്റകൾ നികത്തുവാൻ കഠിനപ്രയത്നം ചെ
 യുവാനുമുള്ള മനസ്സുകേടാണ്. കുറുക്കുവഴികൾ
 അന്വേഷിക്കുകയും പുനർജീവിക്കുന്നതിനു പ്രയ
 തനങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപെടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും

ആണെങ്കിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി എന്നേക്കും ശപിക്കപ്പെടും.

കോൺഗ്രസ്സുമായുള്ള കൂട്ടുപേരലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മായുള്ള ഐക്യമുന്നണിയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ തള്ളത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഇനിയും പറഞ്ഞിട്ടു ആവശ്യമില്ല. അതു പൊതുജീവിതത്തിൽ അസത്വത്തിലേക്കും രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്റെ ശിഥിലീകരണത്തിലേക്കും നയിക്കും ഐക്യമുന്നണിപ്രചാരകന്മാരുടെ ന്യായം താൽക്കാലിക ബന്ധുക്കളുടെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവം തെളിയിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു സഹായിക്കും എന്നതാണ്. തങ്ങളുടെതന്നെ ബന്ധുക്കളുടെ തൊലിയുരിച്ചുകാണിക്കുന്ന മനോഭാവം അടിസ്ഥാനപരമായും അസത്വമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി താൽക്കാലികമായി ഇടതുപക്ഷ ഐക്യത്തിന്റെയും ദേശീയ ജനാധിപത്യ ഐക്യത്തിന്റെയും വിഭിന്നമായ രണ്ടു സ്വരമാണ് ഉരുവിടുന്നത്. റഷ്യയിലും ചൈനയിലും അവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവർ അതു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും ആതരം ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലാത്തതുമായ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ ഈ തരം കബളിപ്പിക്കലുകൾ ഉപയോഗിക്കരുത്. രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്റെ ശിഥിലീകരണം എന്ന വസ്തുതയെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അഭിമുഖീകരിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ ഏകീകര

ണത്തിനതകന്ന സത്യസന്ധതയുള്ള ഒരു പരിപാടി തുടരുകയും വേണം. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ചുമതല അതിന്റെതന്നെ പുനർജീവിപ്പിക്കലും, അതിന്റെ നിർമ്മാണപ്രചരണങ്ങളും സമരങ്ങളും വളർത്തുകയും ആണ്. അതോടൊപ്പം ഏകീകരണത്തിന്റേതായ ഒരു യഥാർത്ഥ രാഷ്ട്രീയ പരിപാടിയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുവാൻ മടിക്കുകയും അരുത്.

സർവ്വോദയവും സോഷ്യലിസവും

അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രസ്ഥാനമാണ് സർവ്വോദയം. അത് ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിയല്ല, ആകവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നമില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒട്ടുവളരെ ദേശീയ ശക്തിയെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സ്വമനസ്സാലെയുള്ള ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണം ആദ്യമായി സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ലക്നോവിൽ വെച്ച് സോഷ്യലിസ്റ്റ് മുഹമ്മദുസുഹാർ ആണ് നടത്തിയതെന്നു അനുസ്മരിക്കണം. ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണത്തിന് ആവേശവും തുടർച്ചയും നൽകുവാൻ സർവ്വോദയത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടുവളരെ പാവപ്പെട്ട കർഷകർ അവരെക്കാൾ പാവപ്പെട്ടവരും ഭൂമി ഇല്ലാത്തവരും ആയി ഭൂമിപങ്കുവയ്ക്കുന്നതിന് മുൻപോട്ടു വന്നി

ടുണ്ട്. ഉള്ളതു പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനും നല്ല അയൽ
 കാരനാകുന്നതിനും ഉള്ള ആഗ്രഹം. ഇന്ത്യൻ ജന
 തക്കം സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനും ഒടുവരെ പ്ര
 യോജനകരമാണ്. എന്നാൽ ആതരം പ്രസ്ഥാന
 ങ്ങളുടെ പരിമിതികൾ മറന്നുപോകരുത്. ഹൃദയ
 ത്തിന്റെ മാററവും നിയമങ്ങൾമൂലമോ സമാധാന
 പരമായ സമരങ്ങൾമൂലമോ ഉള്ള മാററവും ഒരു
 നാണയത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങൾപോലെ തുല്യ പ്ര
 ധാനങ്ങളാണ്. ഈ രണ്ടു രീതികളും തമ്മിൽ സ
 ന്ധിക്കേണ്ട ഒരിടമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ശൂന്യത ആ
 യിരിക്കും അനന്തരഫലം. വിദ്വേഷത്തിന്റേതാ
 യ പല വിപ്ലവങ്ങളും ലോകത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
 എന്നാൽ അവ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിനുപകരം
 മറ്റൊന്നിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.
 സ്നേഹത്തിന്റേതായ പല വിപ്ലവങ്ങൾക്കും വേ
 ണ്ടി ലോകം കാത്തിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവ
 നിറവേറിയിട്ടില്ല. കമ്മ്യൂണിസം വിദ്വേഷത്തിന്റേ
 തായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണെങ്കിൽ സർവ്വാദയം ഇ
 ന്നവരെയും സ്നേഹത്തിന്റെ അപൂർണ്ണമായ ഒരു
 സിദ്ധാന്തം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ സ്നേഹവും വി
 ദ്വേഷവും, എല്ലാവരോടും ഉള്ള സ്നേഹവും അനീതി
 ക്കെതിരായുള്ള വിദ്വേഷവും, ഒരു വിപ്ലവത്തിലു

CH. Preaches in 1106-

ഒരു ഒരുമിച്ചു പ്രകടിതമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ മനുഷ്യസമുദായത്തിനു അതിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിലെ അടുത്തപടിയിലേക്കു കടക്കുവാൻ കഴിയൂ.

Belief that is indispensable —
നശിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത വിശ്വാസം

സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു നാൽക്കാലികമായ ഒരു പരാജയം നേരിട്ടു. എന്നാൽ കൃത്രിമമാറ്റങ്ങളിൽ കൂടി ശക്തി ആജ്ഞിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു നജ്ജരമില്ലാത്ത മറ്റു അനേകം പാർട്ടികളിൽ ഒന്നു മാത്രമായിത്തീരും. പരാജയം അനുഭവിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു പാർട്ടിയുടെ പരീക്ഷണത്തിന്റെ കാലഘട്ടം. അതിനു സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു കഴിവുണ്ടോ. കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ സമയത്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയും ഒരുങ്ങുകയും അടിസ്ഥാനപരമായ സിദ്ധാന്തം ഉറപ്പിക്കുകയും മനസ്സിനെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും വേണം. ആവശ്യമുള്ളിടത്തെല്ലാം സമരം ചെയ്യുകയും കഴിവുള്ളിടത്തെല്ലാം നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും വേണം. *creative work* *civilisation* മനുഷ്യന്റെ ഇന്നത്തെ നാഗരികത തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവനെ ഒരു പുതിയ യുഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ സോഷ്യലിത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും കഴിവില്ല. വിജയം ഒന്നുകിൽ കിരാ

തപത്തിനു അല്ലെങ്കിൽ സോഷ്യലിസത്തിനു, അതിനുമദ്ധ്യേ ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല സോഷ്യലിസത്തിനു ഇനിയും പല പരാജയങ്ങളും നേരിടേണ്ടിവന്നേക്കാം ഒരു പുതിയ നാഗരികതയെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരാജയപ്പെടുവാനും സമരം ചെയ്യുവാനും വീണ്ടും പരാജയപ്പെടുവാനും വീണ്ടും സമരം ചെയ്യുവാനും തയ്യാറാകണം. ഈ യുഗത്തിലെ ഭീകരനായ രണ്ടു രാജ്യസന്മാരോടുള്ള അഴുക്കു പറ്റാത്തുള്ള അതിന്റെ സമരത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി പലവുരുനശിച്ചേക്കാം സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കും! മനുഷ്യൻ ജീവിക്കും എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ. വിജയം സോഷ്യലിസത്തിന്റേതായിരിക്കും.

II.

ഒരു പുതിയ സമന്വയം.

പാശ്ചാത്യമാഹിയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇന്നത്തെ ലോകത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആത്മികം, ഭൗതികം, വർത്തമാനം ഭാവി, മതപരം, മതപരമല്ലാത്തത്, വ്യക്തി, സമൂഹം, ഭക്ഷണം, സംസ്കാരം എന്നിവയിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നില്ല അത് ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും അതിനെ വിജയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനഏകീകരണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്ന മനസ്സിന്റെ നിലപാടിനെ വിശദമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു രാഷ്ട്രീയ സിദ്ധാന്തത്തിന് ഇതിൽ കൂടുതലിന്റെ ആവശ്യമില്ല, അതിൽ കൂടുതൽ ശ്രമിക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ പൂർവകാല സോഷ്യലിസം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഖണ്ഡിതവും അയവില്ലാത്തതുമായ തത്വസംഹിതകളുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. ചിന്തയിലും പ്രവർത്തനത്തിലും വിനാശകരങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളാണ് അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ. ഇവയിലൂടെ ഒരു പ്രവർത്തന ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ തത്വസംഹിതയെ ആവിഷ്കരിക്കുവാനല്ല, എന്നാൽ ഒരു മതമായി മാറാ

.. തിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയ സിദ്ധാന്തത്തിനും സംഘടനയ്ക്കും വിവിധങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള കഴിവുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതു സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ ഒരു മതമായി അതു മാറാതിരിക്കണം.

ഭൗതികവും ആത്മീയവും; ഭാവിയും വർത്തമാനവും.

ആത്മികവാദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഭൗതികവാദിയാകുവാനും ഭൗതികവാദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആത്മീയവാദിയാകുവാനും മിക്കവാറും എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു മനുഷ്യമനസ്സ് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന വിനാശകരമായ അധഃപതനമാണ് ഇതു. ഇന്നുള്ള എല്ലാ തത്വസംഹിതകളും ചില പ്രത്യേക വശങ്ങൾ മാത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്റെയും ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ധാരണകളുടെ തട്ടുപലകകളിൽ അണിനിരത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെയും ഫലമാണ് ഇതു.

ആത്മിക പല വേഷങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. അതിന്റെ ഏറ്റവും ബീഭത്സമായ രൂപം ആദായകരമായ അതിശയങ്ങളും മരിച്ചുപോയവരെയുള്ള ഉപാസിക്കലുമാണ്. മറ്റൊരു വേഷമാണ് നിർദ്വയവും നിഷ്ഠൂരവും സ്വാർത്ഥപൂർണ്ണവുമായ അരമണിക്കൂർനേരത്തെ ഭക്തി. ആത്മീയതപത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വേഷമാണ് ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി നിലനിറുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി,

ഇന്നത്തെ ഉടമസ്ഥനായും; ധനവാൻ ദരിദ്രനായുള്ള അന്തരം; ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ ജാതിസമ്പ്രദായം; പുരുഷനുമായുള്ള സ്ത്രീയുടെ അധഃസ്ഥിതത്വം; വലിയവരും താണവരും—ഇവ നിലനിറുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നീതികരണവും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള വാദവും. ആത്മീയത്വം ശ്രേഷ്ഠമെങ്കിലും നിഷ്പലങ്ങളായ മറ്റുരണ്ടു രൂപങ്ങളിലൂടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. ഉപനിഷത്തുകളിലെയും ബൈബിളിലേയും സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ; ലാ ആനോസിന്റെയും സോക്രട്ടിസിന്റെയും, ഇറാസ്മാസിന്റെയും ജഹേർസിന്റെയും സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ, പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ സന്ദേശങ്ങൾ ഭേദഗതികളെന്നതിലപ്പരമായി അടിസ്ഥാനപരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ഷേക്കിന്റെ ഗതിയെ മാറ്റുവാൻ അവർ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ഷേക്കിന്റെ പ്രധാന ഉറവിടം മറ്റു ചിലയിടംതന്നെ. ആത്മീയത്വത്തിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ രൂപം മനസ്സിനെയും ആത്മാവിനെയും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പററിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങളും സഹാനുഭൂതിയുടെയും ധ്യാനത്തിന്റെ തുമായ ശിക്ഷണവുമാണ്. അത് അവനു പ്രപഞ്ചവും അതിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. ആന്തരം ശിക്ഷണങ്ങൾ കാലത്താലും യുഗങ്ങളാലും പരിമിതമല്ല എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. അതിനു സമൂഹത്തിന്റെ ഏതെ

കിലും പ്രത്യേക രൂപവും ആയി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ല. ആത്മീയതപത്തിന്റെ അഞ്ചു രൂപങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതു മൂന്നും തികച്ചും അതുപ്രകാരം ആണെങ്കിൽ ഒടുവിലത്തേതു രണ്ടും അവ കരേക്കൂടി ഫലവത്താക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽനിന്നുള്ള സങ്കടവും അകാംക്ഷയും ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഭൗതികവാദി കർത്തവ്യം ഭൗതികവാദത്തിന്റെ ഒരു രൂപം ഒഴിച്ചുമാറ്റമില്ലാത്തതല്ലാത്തതിനാൽ തിരസ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദം ലോകത്തെയും യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും വിശദീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതു പദാർത്ഥം മനസ്സാക്കിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ ലോകത്തെയും യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല മാറ്റുവാൻകൂടി ശ്രമിക്കുന്നു. മതം, കവിത, നിരീത്യായം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം തുടങ്ങി എല്ലാത്തിലും ഉള്ള മാനസിക പ്രേരണ അന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന ഉൽപ്പാദന സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അസ്ഥി വാരത്തിൽ കെട്ടി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്ന ആദർശസൗധങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു ഈ സിദ്ധാന്തം അനുശാസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശാശ്വതങ്ങളായ മൂല്യങ്ങളും ആത്മീയമായ യാതൊന്നും തന്നെ ഇല്ല എന്നു ഈ സിദ്ധാന്തം കരുതുന്നു. മനസ്സാണോ പദാർത്ഥമാണോ ആദ്യമായിട്ടുണ്ടായതെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം ഇന്നും അവയിൽ ഏതാണു പ്രധാനമെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു മറുപടി ആവുകയില്ല. മനസ്സ് പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു സൃഷ്ടിയാണെന്നു

എന്നെങ്കിലും തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽപ്പോലും, ഇന്നുവരെ അത് ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഏതാണു് ആദ്യമായിട്ടുണ്ടായതെന്നുള്ള പ്രശ്നത്തിന്നുമാത്രമേ അതു ഉത്തരമാകൂ എന്നാൽ ഏതാണു് പ്രധാനമെന്നുള്ളതു്, അല്ലെങ്കിൽ തുല്യമാണോ എന്നുള്ള പ്രശ്നം പിന്നെയും അവശേഷിക്കും. മനസ്സുപദാർത്ഥവും ഒരുപോലെതന്നെ പരമാധികാരമുള്ളവയാണെന്നും; അവ രണ്ടിനെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തത്വത്തിന്നു അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെ മുണ്ടിക്കാണിക്കാമെന്നും അവയെ അനുകൂലമായി പ്രകടിപ്പിക്കാമെന്നുള്ളതും ഇന്ത്യൻ തത്വചിന്തയിൽ പലയിടത്തും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണു്.

പദാർത്ഥവും മനസാക്ഷിയുമായുള്ള ബന്ധം, ഉൽപ്പാദനരീതിയും മാനസ്സികബോധത്തിന്റെ പ്രകാശനവുമായുള്ള ബന്ധം വിശദാംശങ്ങളിലേക്കുകടന്നുചെന്നിട്ടോ ആകെക്കൂടിയോ ഇന്നുവരെ ആരും പഠിച്ചിട്ടില്ല ഒരു വസ്തുവിന്നു്, ലോകത്തിന്നു് ഒട്ടാകെ ഒന്നായിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിന്നു, പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത നിരവധി പേരുകൾ എന്തുകൊണ്ടാണുണ്ടായതു് എന്നുള്ളതും പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യമാണു്. കോടാലിയും വിറകുവെട്ടുകാരനും ലോകം ഒട്ടാകെ ഒന്നുതന്നെയാണു് എന്നാൽ നൂറു ഭാഷകളിലായി നൂറുപേരുകളാണു് അവയുള്ളതു്. ഈ ചോദ്യത്തിന്നു അതിന്റെ ഉത്തരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണത്തി

നല്ലതും തത്പരിതാപരമായ പ്രാധാന്യം ഇല്ലായിരിക്കാം. മാനസികബോധത്തിന്റെ പ്രകാശനത്തിന് അതിന്റേതായ ഒരു രീതിയും പ്രാധാന്യവും നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സ്വഭാവവും ഉണ്ടായിരിക്കും. വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദികളിൽ തന്നെ ഒരു വിഭാഗം തത്പരിതയിലെയും സാഹിത്യത്തിലെയും രീതികൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും സ്വതന്ത്രമായ സ്ഥാനം നൽകുകയും സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിനുള്ള അവയുടെ കഴിവു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഉള്ളതും ഉണ്ടാകുന്നതും

മനുഷ്യൻ ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നും എന്നാൽ അവൻ ജനിച്ച ചുറ്റുപാടുകളിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്നും മാർക്സ് പറഞ്ഞു. ഇത് ഒരു ശരിയായ പ്രസ്താവനയാണ്. എന്നാൽ മറ്റൊല്ലാ മഹത്വചന്ദ്രങ്ങളെപ്പോലെയും ഇതിന്റെയും അർത്ഥം അകന്നുകൊണ്ടു മാറിപ്പോകുന്നതും അപൂർവ്വം ആണ്. ഓരോരുത്തരും അവരവർക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ട അർത്ഥം ഇതിന് നൽകുന്നു. മാനുഷികമായ ഏതൊരു സ്ഥിതിഗതിയിലും വിവിധ അർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇതു ഇട നൽകുന്നു. എന്നാൽ അർത്ഥങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം ചുറ്റുപാടുകളാൽ നിയന്ത്രിതമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള വൈവിധ്യം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ

എന്നുള്ളതും മറെറാരു തരത്തിലുള്ള അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു സംഭവത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും മാറ്റമോ എന്നുള്ളതും ഭാവനയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദത്തെപ്പറ്റിയുള്ള യാഥാസ്ഥിതിക വ്യാഖ്യാനം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള വൈവിധ്യം അയഥാർത്ഥമാണെന്നും ഉൽപ്പാദനരീതി വളർച്ചയുടെ ഒരു ഉരുക്കുനിയമം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും ഒരു മാറ്റം മാത്രമേ ശരിയായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും മറ്റേതൊരു മാറ്റവും തെറ്റാണെന്നും ആണ്. തെറ്റുവാനുള്ള കാരണംപോലും ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ രീതിയാണ്; ഉടമകളെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ സമയമാകാത്തതുകൊണ്ടാണുപോലും. എല്ലാവളർച്ചയും ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ രീതിയുടെ ഫലമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതു മാത്രമാണ്. മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു യാതൊരു പങ്കുമില്ല; പ്രസക്തിയുമില്ല അങ്ങേയറ്റം ചിലപ്പോൾ വേഗതകൂട്ടുവാനോ കുറയ്ക്കുവാനോ കഴിയുമായിരിക്കും. അതുപോലും ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന മിഥ്യയാണ്. തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള വൈവിധ്യം ഒരു കൈകൊണ്ടു നൽകുകയും മററതുകൊണ്ടു നിഷേധിക്കുകയുമാണ്. ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ രീതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വളർച്ചയുടെ ഉരുക്കുനിയമം ശരിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതു സാരമില്ലായിരുന്നു. ചരിത്രം എങ്ങനെയാണു ചരിത്രത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്.

എന്നുള്ളതെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ചരിത്രത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയോ സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്നതു കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു കേന്ദ്രീകൃതമായ മൂലധനവും സാമൂഹ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട പ്രയത്നശക്തിയും വളർന്നു പരിപക്വമായിട്ടുള്ളിടത്തല്ല ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. അവിടെ ചിട്ടിച്ചെടുത്തവരിൽനിന്നും വീണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നുമില്ല. രണ്ടു പ്രത്യേക ഘടകങ്ങളുടെ, സാമ്പത്തികമാറ്റങ്ങളുടെയും മാനസിക ബോധത്തിന്റെ പ്രകാശനത്തിന്റെയും, ഒരു സമാസമായിട്ടു ചരിത്രത്തെ കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ സാമ്പത്തികവളർച്ചയുടെ നിയമങ്ങൾ കറേക്കൂടെ നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.

സ്വതന്ത്രമനസ്സിന്റെയും മാനസികവീര്യത്തത്തിന്റെയും ചിന്താഗതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു പക്ഷേ ലോകഗതി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ നമുക്കു അറിയേണ്ടതു് ഈ മുൻകൂട്ടിയുള്ള നിശ്ചയത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു കഴിവുണ്ടോ എന്നുള്ളതാണ്. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മണ്ഡപത്തിലേക്കുള്ള ഏതൊരു മുന്നേറ്റവും അറിവില്ലായ്മയുടെ മണ്ഡലത്തിലേക്കു ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയുൾക്കൂടിയാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം വിജ്ഞാനത്തിലുള്ള വർദ്ധനവു മാനുഷികസ്ഥതിഗതികളിൽ മാറ്റംവരുത്തുന്നില്ല എന്നല്ല.

എന്നാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വർദ്ധനവിലൂടെ വി
ജ്ഞാനത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തിച്ചേരാം
എന്നതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ മറ്റു
പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു
മനുഷ്യൻ അവന്റെ എല്ലാ ആശങ്കയും ഒരിക്കലും
എത്തിച്ചേരുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത സമ്പൂർണ്ണ
ജ്ഞാനത്തിന്റെ പിറവിയെടുക്കുവാനുള്ള സുവർണ്ണ
കാലത്തിൽ നിഷേധിക്കേണ്ടതില്ല അപൂർണ്ണ
മായ 'ഇന്നേയി'ൽത്തന്നെ സമാധാനത്തിന്റേതും മാ
നസിക ശാന്തിയുടേതുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'ഉള്ളതു' എല്ലാം 'ഉണ്ടാകുന്ന'
വയിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടതുതന്നെ എന്നാൽ 'ഉണ്ടാക
ുന്നവ'യിൽ 'ഉള്ളതിന്റെ' ഒരു മാതൃക അലിഞ്ഞു
ചേർന്നിട്ടുണ്ട് ഓരോ നിമിഷവും വലിയ വേലിയേ
റ്റമാകുന്ന ശുചലയിലെ ഒരു കണ്ണിയാണ്. അ
തോടൊപ്പം അതിൽത്തന്നെ ശാശ്വതവുമാണ്.
ഇന്നത്തെ മനുഷ്യൻ നേട്ടങ്ങൾക്കു ഒടുവളരെ പ്രാധാ
ന്യം കൽപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഉള്ളവയെ
പരിഗണിക്കുന്നമില്ല നിമിഷത്തിന്റെ ഭവിവിധ
സ്വഭാവങ്ങളെ പരിഗണിക്കാതെ, ഭൗതികവും ആ
ത്മീയവുമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ അതുതർത്തിക്കാണി
ക്കുകയാണ്. അതു് ഒരിക്കലും ചെയ്തുകൂടാത്തതാ
യിരുന്നു. മാനുഷികമനസ്സിന്റെ വൻപിച്ച അധഃ
പതനത്തിലും വഞ്ചനാത്മകമായ സ്വാർത്ഥതയിലും
നിഷ്ഠൂരമായ മൃഗീയതയിലും അതു് എത്തിച്ചേർ
ന്നിരിക്കുന്നു.

നിമിഷം ഒരു വേലിയേറ്റവും നിത്യതയും.

നിമിഷം ഒരു വേലിയേറ്റം എന്നനിലയിൽ അതു ഭൗതികമാണ്; നിത്യതയെന്നനിലയിൽ ആത്മികമാണ്. വളന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനവും വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദത്തിന്റെ സമീപനവും അതിന്റെ നൈമിഷികസ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുമായിരിക്കാം. ധ്യാനവും ചിന്തയും ആത്മീയതപത്തിന്റേതായ രീതി അതിന്റെ നിത്യത വെളിപ്പെടുത്താൻ. ഈ രണ്ടുരീതികളും പരസ്പരം വിജ്ഞാനം പകരണം. വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദം അതിൽത്തന്നെ വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ശൂന്യവാദമായി മാറാം. മറിച്ചും ആകാം. കല്പനീയമായ ഒരു നിത്യതാനിയമം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതോ, ഭൗതിമായ വേലിയേറ്റത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റേതോ ആയ തത്വസംഹിതകൾ, ഒരു മനുഷ്യനെ അവ രണ്ടിന്റെയും കരു മാത്രമാക്കിത്തീർക്കുന്ന തത്വസംഹിതകൾ, അജ്ഞാനത്തിലേക്കും പരുപതുപ്പിലേക്കും നയിക്കുന്നു. വർത്തമാനം ഭാവിക്കുവേണ്ടി, ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. നിശ്ചയമായിട്ടും ഭാവിക്കു അതിന്റെ അവകാശങ്ങളുണ്ട്; അവ സംതുഷ്ടമാക്കപ്പെടുകയും വേണം. വർത്തമാനം അതിൽത്തന്നെ ഉല്പാസാനഭോഗവാദത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ആത്മഭാവത്തിനും ഉല്പാസത്തിനുംവേണ്ടി മാത്രമുള്ള വെമ്പൽ സന്തോഷകരമായ ഒന്നല്ല. എന്നാൽ ഭാവിയും അജ്ഞതയാൽ ആപത്നിബി

ഡമാണ്. അതു വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മരീചിക പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഫലം സത്യമായേക്കാം എന്നു തോന്നാവുന്ന ഒന്നിനുവേണ്ടിയുള്ള നിഷ്ഠാരതയാണ്. മനുഷ്യൻ ഭാവിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കണം. എന്നാൽ അവൻ വർത്തമാനത്തിൽതന്നെ ജീവിക്കണം.

നിമിഷത്തിന്റെ ഈ ദ്വിവിധ സ്വഭാവം ഭൗതികവും ആത്മികവും ആയുള്ള ബന്ധത്തെ നിജപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാവിയെന്നനിലയിലുള്ള നിമിഷം വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികലോകത്തിന്റേതാണ്. ആത്മികമെന്ന നിലയിലുള്ള നിമിഷം വർത്തമാനത്തിന്റേതാണ്. ആത്മികത്താൽ പ്രകാശിതമാകുന്ന വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദം ചരിത്രത്തിന്റെ ചലനങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തും. വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദത്താൽ പ്രകാശിതമാകുന്ന ആത്മികത്വം 'ഉള്ളവയുടെ' സൗധത്തെ ഉയർത്തും. മാനുഷികമായ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിലെല്ലാം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം പലതാണ്. ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ അടിസ്ഥാനമായ വളർച്ചയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം ആത്മികത്വത്തിന്റെ ഉചിതങ്ങളായ രണ്ടു പ്രകാശനരീതികളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുകയാണെങ്കിൽ തെറ്റുപറ്റുവാൻ ഉള്ള സാധ്യതകൾ കുറയും. അഥവാ തെറ്റു പറ്റുകയാണെങ്കിൽതന്നെ കഴിപ്പുണ്ടാക്കുള്ള കഴിവു കുറയും. ഈ ഭൂമിയിലുള്ള മനു

ഷ്യന്റെ ജീവിതയാത്ര നല്ലതും സന്തോഷപ്രവൃദ്ധമാക്കുന്നതിനു ഇന്നുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം ഇതാണ്. എന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗാന്ധിജി ഒരു 'ഭേദഗതി' മാത്രമാകാവുന്ന സ്ഥിതിഗതികളാണ് ഇന്നു ഇന്ത്യ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് സാമ്പത്തിക വളർച്ചയുടെ പ്രവണതകളാൽ നിയന്ത്രിതമായിട്ട്, ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന അരുവി ഗാന്ധിജിയാൽ സ്വാധീനം ചെയ്യപ്പെടാതെ ഒഴുകിയേക്കാം. മുതലാളിത്ത ഉടമസ്ഥനായ ബന്ധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയും അനുയോജ്യമായ സാമ്പത്തികമാതൃകകൾ, പുരോഗതിയുടെ ഉരകല്ലിൽ മാറ്റമുള്ളതോക്കി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അതോടൊപ്പം ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശത്തെ വഹിക്കുന്നതുമായ പുതിയ മാതൃകകൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ മിടുലവും, ശ്രേഷ്ഠവുമായ ആ സിദ്ധാന്തം 'ജീവിതത്തിന്റെയും 'ഉള്ളതിന്റെയും'മായ സിദ്ധാന്തം, വളക്കൂറുള്ള ഈ മണ്ണിൽത്തന്നെ നട്ടുവാൻ കഴിയുമോ?

മതപരവും മതപരമല്ലാത്തതും.

ഒരു പഴയകാല സോഷ്യലിസം മതത്തെ മനുഷ്യന്റെ 'കറപ്പ്' ആയി നിന്ദിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഇന്നത്തേ മനോഭാവം മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉദാസീനതയും മതേതരത്തിലുള്ള വിശ്വാസവുമാണ്. ഇതു പൂർണ്ണമായ ഒന്നല്ല. മതം നാലു വിഭിന്നരീതികളിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അതു

ചിലപ്പോൾ മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ലഹളകളായി, രക്തപങ്കിലമായ ലഹളകളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. അതു ഇന്നത്തെ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരായും, ജാതി, സ്ത്രീകളുടെ അടിമത്വം എന്നിവയോടുകൂടിയ ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയെ നീതീകരിക്കുകയും നില നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു നല്ല സ്വഭാവത്തിനുള്ള സാന്നാർത്ഥികവും സാമൂഹ്യവും ആയ പരിശീലനമാണ്. അവസാനമായി അതിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല രൂപത്തിൽ മതം ധ്യാനവും ദീനാനുകമ്പയുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

മതത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രീതിയിലുള്ള പ്രകടനം ജനങ്ങൾക്കു കറുപ്പുതന്നെയാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തെ മതപരമാക്കുകയും അങ്ങനെ അധികാരത്തിന്റെ ഏറ്റുമുട്ടലുകളെയും വടംവലികളെയും മയപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം മതം രാഷ്ട്രീയമാവുകയും അധികാരത്തന്ത്രങ്ങളോടു മതഭ്രാന്തു കൂടിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ തരത്തിലുള്ള മതം അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മതത്തിന്റെ മറ്റു രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പ്രകാശനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയത്തിനോ സോഷ്യലിസത്തിനോ അവഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല.

ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് മതവിശ്വാസിയോ നിരീശ്വരനോ, അജ്ഞയവാദിയോ ആയിരുന്നാൽതന്നെയും അവൻ മതത്തെപ്പറ്റി തികച്ചും ഉദാസീനനായിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. മതത്തെപ്പറ്റിയ

Inquisitive

ഉള്ള അവന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അന്വേഷണാത്മകമായിരിക്കണം; വെറും തർക്കത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതായിരിക്കരുത്. മതപരവും മതപരമല്ലാത്തതും തമ്മിലുള്ള ഭാവനാത്മകമായ ഇന്നത്തെ വൈരുദ്ധ്യം അവസാനിപ്പിക്കണം. മതം അതിന്റെ മുറുമുറപ്പിനും ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ന്യായീകരണത്തിനും വിരാമമിടണം. ഇന്ന് എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും മൗലികമായ ഐക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്താഗതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും മൗലികമായ അപരോപതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്താഗതിയെപ്പറ്റി കൂടിയാലോചിക്കണം. സോഷ്യലിസം മതത്തിന്റെ ധ്യാനനിരതമായ ശിക്ഷണത്തോടും സാമ്പ്രദായികമായ പരിശീലനത്തോടും കേന്ദ്രങ്ങളുടെ വിനയത്തോടും അനുഭാവത്തോടും സമീപിക്കണം.

വ്യക്തിയും സമൂഹവും.

വ്യക്തിയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം നിമിഷത്തിന്റെ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള സ്വഭാവങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കും. നിമിഷം ഭൂതകാലവുമായുള്ള കണ്ണിയും ഭാവിയുടെ പ്രകാശനവുമെന്നനിലയിൽ വ്യക്തി ചുരുപാടുകളുടെ സൃഷ്ടിയും അതിന്റെ മാറ്റത്തിന്റെ ആയുധവുമാണ്. നിമിഷം വർത്തമാനത്തിന്റെ പ്രകാശനം എന്ന നിലയിൽ വ്യക്തി അവന്റെ വിധിയെ

നിർവാഹകനും ചുറ്റുപാടുകളുടെ സ്രഷ്ടാവുമാണ്. വൃക്കതി, ലക്ഷ്യവും മാറ്റവും, രണ്ടുമാണ്. ഒരു ലക്ഷ്യമെന്നനിലയിൽ അവൻ എല്ലാവർക്കും സ്നേഹം പകരുന്നു. ഒരു മാറ്റമെന്നനിലയിൽ നിഷ്ഠൂരത കൈതിരായുള്ള വിപ്ലവകരമായ വിഭേദത്തിന്റെ ആയുധമാണ്. വൃക്കതിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും മാറ്റങ്ങളുടെയും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും അവയുടെ ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വരുന്നു. 'നല്ല മാറ്റങ്ങൾ' വിപ്ലവത്തിന്റെ പിറവിവരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകരുത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും 'നല്ലവരാ'കുന്നതുവരെ വിപ്ലവവും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകരുത്.

അപ്പവും സംസ്കാരവും.

പന്നികളെ അടച്ചിടുന്ന നിലവറകളെപ്പോലെ വിസ്താരമില്ലാത്ത വീടുകൾ ഉള്ള ഒരു രാജ്യത്തു, വിശപ്പിന്റെ വേദന മനുഷ്യനെ മൃഗങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്ന ഒരു 'രാജ്യത്തു', ജീവിതവൃത്തി നേടുന്നതിനു കള്ളപറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു, സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ സംസാരവും നിഷ്ഠൂരമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അയഥാർത്ഥമാണ്. എല്ലാ മൃഗങ്ങളും ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു എന്നു പഠിപ്പിക്കുകയും മനുഷ്യൻ മാത്രം സംസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയുണ്ടെന്നു എന്നു അവനോടു ബുദ്ധി ഉപദേശിക്കുന്നതു

നിയ്യൂരമണ്ണ്. ദൈവത്തെപ്പോലെതന്നെ ഭക്ഷണവും അത്രമാത്രം വിദ്വരവും ദുർല്ലഭവുമായിരിക്കുന്ന വരോടു വൃക്കതിസപാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും മാനുഷികാവകാശങ്ങളുടെയും പ്രാതിനിധ്യജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സംശയാതീതമായ ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നതു ഒരു വിരോധാഭാസമാണ്.

സംസ്ക്കാരത്തോടുള്ള ഈ നിഷ്ഠരവും *cruel*
unreasonable യുക്തിരാഹിതവുമായ സമീപനത്തോടൊപ്പംതന്നെ സംസ്ക്കാരത്തെ നിറഞ്ഞ വയറിന്റെ സ്തുതിഗീതങ്ങളായി കാണുന്നതും ഭൂതികാവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറുന്നതുവരെ സംസ്ക്കാരം കാത്തുനിൽക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. അറുപ്താററിക്കും സോവ്വററും ചേരികൾതമ്മിലുള്ള ഭീമമായ സംഘട്ടനം ഭക്ഷണവും സംസ്ക്കാരവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷണത്തിനു മുർച്ചകൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘട്ടനത്തിൽ സോവ്വററുഷ്യാ ഭക്ഷണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നൊരു മെച്ചവും അവർക്കുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തോടു അവർ പറയുന്നതു ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതുവരെ സംസ്ക്കാരം കാത്തുനിൽക്കണമെന്നാണ്. മുകൾ പരപ്പിൽ ഇതു വാസ്തവവും ആകർഷകവുമായിട്ടുതോന്നാം. എന്നാൽ അതിനടിയിൽ ഭീമമായ തെറ്റാണ് ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്.

ഭക്ഷണവും സംസ്ക്കാരവുമായുള്ള ഈ സംഘർഷത്തെ തത്പരമായി മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യു

ന്നതിനു പകരം അതിനെ ലോകത്തിലേ വിശക്കുന്ന മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തെ സ്ഥിതിഗതികളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തണം. ഭക്ഷണവും സംസ്കാരവും ഇവിടെ അവിഭാജ്യങ്ങളാണ്. ഒന്നു കാത്തിരിക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു കാത്തിരിക്കണം ഭക്ഷണത്തിന്റെ സ്വാദാ അളവും സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ മറിച്ചും.

വിശക്കുന്ന വയറുകളാലും മറ്റു കാരണങ്ങളാലും ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തു വല്ലാത്ത അലസതയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ജനങ്ങൾ അവിടെ കഠിനമായി പണിയെടുക്കുന്നില്ല എന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മറ്റൊല്ലായിടങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ കഠിനമായി അവർ ചിലപ്പോൾ പണിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. കഴുതകളെപ്പോലെയും കാളകളെപ്പോലെയും അവർ പണിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കഠിനവും ക്രമീകൃതവുമായ ജോലി, സ്വമേധയാ ചെയ്യുന്ന ജോലി കുറവാണ്. ധാരാളം ഭക്ഷണം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഈ അലസത നീക്കം ചെയ്യപ്പെടണം. ഈ അലസത നിർമാജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനു അവസരങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും തുല്യമായി പങ്കിടപ്പെടുന്ന ഒരു പുതിയ യുഗം പിറവിയെടുത്തു എന്നു ജനതയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമാകണം. അവരുടെ പ്രയത്നം ഫലവത്താക്കുന്നതിനു ഉതകുന്ന പണിയായുധങ്ങൾ അവർക്കു നൽകപ്പെടണം. ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും

സാമ്പ്ക്കാരവും ഒരേ വസ്തുത്തിന്റെ ഉയറ്റം പാവമായി മാറുന്ന ഒരു അവസ്ഥാന്തരത്തിൽ മാത്രമേ മനസ്സിലും സാങ്കേതികജ്ഞാനത്തിലും ഉണ്ടാകേണ്ട ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾ സാദ്ധ്യമാവൂ.

ഭരണസ്വതന്ത്ര്യവും സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയും.

മുതലായമായ ഗ്രാമത്തെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള അലസത മാറുന്നതിനും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ നിരുത്സാഹം നിമ്നാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനും ഭൂമി പുനർവിതരണം ചെയ്യപ്പെടണം. പുനർവിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമി ലഭിച്ചവർക്കു ഗ്രാമഭരണത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലയും ഗവർണ്മെന്റിനു നൽകേണ്ട നികുതിയും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലും പോലീസിന്റേതല്ലാത്ത ആളിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും അങ്ങനെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമായി കാരത്തിന്റെ വിനിയോഗത്തിൽ കയ്യും കർതൃത്വവും ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണം ഒരു ഒൻപതാം ദിവസം അടിയന്തിരമായും വെറും കടലാസ് പരിഷ്ക്കാരമായും മാറും. കഷ്ടകത്തൊഴി ലാഭിക്കുവളരെ കുറഞ്ഞ വരുമാനമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഗ്രാമത്തിനു സ്വയംഭരണത്തോടുകൂടിയുള്ള അധികാരങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ അവിടുത്തെ ആളുകൾക്കു തുടർച്ചയായുള്ള പ്രയോജനവും ഉത്തേജനവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. എങ്കിൽ മാത്രമേ

നിയമത്തിന്റെ ഭരണം നടക്കുകയുള്ളു. കാർഷികോൽപ്പാദനത്തിന്റെ വർദ്ധനവിനു മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒന്നാകുന്ന ഇല്ല. ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതുവരെ സംസ്കാരം കാത്തിരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രൂപം പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വാദം തേങ്ങാ അടത്തിയെടുത്ത ചിരട്ട പോലെ ശുശ്രൂഷമാണ്. ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമാധികാരം എല്ലാ നിലകളിലും പ്രായോഗികമാക്കുന്ന ചതുർസ്ഥാനം രാഷ്ട്രത്തോടൊപ്പം ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂപം ഭക്ഷണത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ആവേശത്തെ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുമൂലം അവരണ്ടിലും വിജയം നേടുകയും ചെയ്യും. ഈ അവസരത്തിൽ സാമ്പത്തിക ഉടമയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേണം ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണം എന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വാദഗതി കാര്യശേഷിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വെമ്പലാണ്. എന്നാൽ അതിനാവശ്യമായതു മുന്നിട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനം ആണ്. അത് പൂർണ്ണമായും ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. കൂടാതെ എല്ലാ നിലകളിലും ഉള്ള സഹകരണസമ്പ്രദായം സാമ്പത്തിക ഉടമകളും അല്ലാത്തവയും തമ്മിലുള്ള വാദത്തെ ബാലിശമാക്കിത്തീർക്കും.

അതുപോലെതന്നെ സാമ്രാജ്യതന്ത്രിന്റെ ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങൾ ലോകത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തിനു ഒരു വലിയ വശീകരണശക്തി ആയിരിക്കും. മൃഗ^{house}തുഷണപോലെ അതിന്റെ പിന്നാലെ അവർ ഓടുകയും ചെയ്യും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരൻ അതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവൻ വീണ്ടും ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള വ്യാവസായിക യുദ്ധത്തിലും പരാജയം അടയും. സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിൽ ഉടലെടുത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥമുഷ് പ്രഭുത്വത്തിന്റെയും ബഹുജനശുദ്ധീകരണത്താന്റെയും ഉത്തരവാദിത്തം സ്റ്റാലിന്റെ പകുതിയും നിഷ്ഠൂരതയും ആയി. ചിത്രീകരിക്കുന്നതു അന്തസ്സാരവിഹീനമാണ്. സ്റ്റാലിനും തന്റെ ജനതയെ മറേറതൊരാളെപ്പോലെയും സ്നാഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു തെറ്റു പററിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വൻ തോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനത്തിനുള്ള ധൃതഗതിയിൽനിന്നും ഉളവായതുമാത്രമാണ്. ഉൽപ്പാദനസംവിധാനം വളരെയധികം സങ്കീർണ്ണമാകുമ്പോൾ വ്യാവസായിക ജനാധിപത്യവും തൊഴിലാളികളുടെ നിയന്ത്രണവും സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ പരാജയപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ല. റഷ്യാലാഭത്തോടെ പാപം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലെയും ഇൻഡോനേഷ്യയിലെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൾ (ഒരുപക്ഷേ ചൈനയിലെയും അവരുടെ ജനസംഖ്യയുടെ പെരുപ്പം ഇന്ത്യയുടെ പകുതി മാ

ത്രമാണ്) ലാഭമില്ലാതെ പാപം ചെയ്യുവാൻ ആ
ഗ്രഹിക്കുകയാണ്. കേടിക്കണക്കിനു ആളുകളെ
കൊന്നൊടുക്കാതെ വൻതോതിലുള്ള ഉൽപ്പാദനം
പകരണങ്ങൾ അവർ ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.
അപ്പത്തിനുവേണ്ടി സ്വാതന്ത്ര്യം ബലിയർപ്പിക്കു
വാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക്
അപ്പം ലഭിക്കുകയുമില്ല. ചെറുകിടയന്ത്രങ്ങൾക്കു
വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ്‌റുക്കാ
രൻ വ്യവസായവൽക്കരണത്തോടൊപ്പം സംസ്കാ
രത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യുദ്ധത്തിലും വിജയിക്കും
ചെറുകിടയന്ത്രം ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന സാങ്കേ
തിക സമ്പ്രദായത്തിൽ മുൻപോട്ടുള്ള ഒരു കാൽ
വയ്പായിട്ടാണ് കരുതപ്പെടേണ്ടത്. പഴയകാല
ത്തേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോകലല്ല അതു വൻകിട
യന്ത്രങ്ങളെക്കാൾ കാര്യക്ഷമത കുറഞ്ഞതു ആയിരി
ക്കേണ്ടതില്ല. വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുള്ള ഉൽപ്പാദന
വും നേരിട്ടുള്ള ഉൽപ്പാദനവും തമ്മിൽ ഏതാണ്
കാര്യക്ഷമമെന്നു താരതമ്യപഠനം ചെയ്യുവാനുള്ള
ഉപാധികളൊന്നും ഇന്നില്ല. കൂടാതെ ചെറുകിട
യന്ത്രങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവർ വൻതോതിലു
ള്ള ഉൽപ്പാദനം അനിർവാര്യമായിട്ടുള്ളിടത്തു അതു
നിഷേധിക്കുന്നുമില്ല. മറ്റുള്ളവർ മോഹനമെന്നു
കരുതി അതിന്റെ വശീകരണത്തിനു അടിമപ്പെട്ടു
ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നവരെ ആവശ്യം നിർബന്ധി
ക്കുന്നിടത്തു മാത്രം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം.

ലോകത്തിലെ മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തു നിലവിലിരിക്കുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ അപ്പവും ഭക്ഷണവും അവിഭാജ്യങ്ങളാണ്.

വിധിയോടുകൂടിയ ദിവസം

സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആത്മീയതയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സംയോജനമാണ് നമ്മുടേതായ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. എന്നെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ഈ തരത്തിൽ അവന്റെ വിധിയുമായി മുഖാഭിമുഖമായി നിന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. മുതലാളിത്തത്തിനു അതിന്റെ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ല. മുതലാളിത്തം സൃഷ്ടിച്ച അതിന്റെ അഭ്യന്തര ശിശുവായ ലോകഭാരിദ്യം സ്വകാര്യ ഉടമസ്ഥനായതിനും അതിന്റെ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിനും നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഭീകരമായ ദർഭ്രതയായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തിനും അതിന്റെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങൾ മുഴുമിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവില്ല സ്വകാര്യ ഉടമ നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സാങ്കേതിക പുനഃസ്ഥാപനത്തിനു അതു നിലകൊള്ളുന്നു. സാമ്പത്തിക പുരോഗതി സ്വകാര്യ ഉടമയുടെയും പ്രയത്നത്തിന്റെ പർവ്വതങ്ങളെ മുടിവയ്ക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളുടെയും നിർമ്മാജ്ജനത്തിലേക്കാണ് നീണ്ടുനീളുന്നത്. മനുഷ്യ

ന്റെ മനസ്സു സാമ്പത്തികപുരോഗതിയുടെ ഈ
 ഗതിയെ മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്,
 വിഭവവും ഭയവും അകന്ന ഒരു പുതിയ ലോകം,
 കപടമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ട ഒരു
 പുതിയ ലോകം, എല്ലാവർക്കും യോഗ്യമായി ജീവി-
 ക്കാവുന്ന ഒരു പുതിയ ലോകം, ആർക്കുമാർക്കും യുദ്ധ-
 ത്തിനു പ്രേരണയില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ലോകം, ലോ-
 കപാർലിമെന്റു മുതൽ ഗ്രാമംവരെ എല്ലാ നിലക-
 ളിലും ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പുതിയ ലോകം, സൃഷ്ടി-
 ക്കുവാൻ കഴിയും. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളാ-
 ലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റ്, ഒരു വശത്തു സമു-
 ഛത്തിനുവേണ്ടി സമുച്ഛത്താലുള്ള സമുച്ഛത്തിന്റെ
 ഗവണ്മെന്റ് മൂലവും മറുവശത്തു മനുഷ്യസമുദായ-
 ത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യസമുദായത്താലുള്ള മനുഷ്യസ-
 മുദായത്തിന്റെ ഗവണ്മെന്റ് മൂലവും നേടുവാൻ
 കഴിയും.

ഇൻഡ്യൻ ജനതയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വ-
 ൻതമാനകാലപ്രശ്നങ്ങളെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മന-
 സ്സിന്റെ വീക്ഷണഗതിയിൽനിന്നു കാണുന്നതിനു
 കൂടി ശ്രമിക്കാം.

ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ പ്രശ്നം.

പുതിയ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി വെമ്പൽകൊ-
 ള്ളുന്ന മുതപ്രായമായ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളും
 ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കു-

കയാണു്. എല്ലാം പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രവണതകളാൽ ചലാനാത്മകമാകുമ്പോൾ ഒരു ജനതയിലുള്ള വിഭാഗങ്ങളും ഒരു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ചെറിയചെറിയ വിഭാഗങ്ങളും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതു ശിഥിലീകരണത്തിന്റെ വക്കുവരെ എത്തിച്ചേരുന്നു ഈ വിഭാഗങ്ങൾ മതപരമാകാം, ഭാഷാപരമാകാം. ജാതീയമാകാം, ചരിത്രപരമായ പ്രത്യേകതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകാം. അവരെല്ലാം ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെന്നതിലയിൽ അവകാശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഒരേ ജനതയിൽത്തന്നെ ഒരു പ്രദേശത്തെ ഭൂരിപക്ഷം മറെറൊരു പ്രദേശത്തെ ന്യൂനപക്ഷമാകാം. ആസ്സാമിനെപ്പോലെ ഒരു പ്രോവിൻസ്, ഒരു ഭൂരിപക്ഷ സമുദായവുമില്ലാതെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ നാടായിട്ടുമാറാം. ഈ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളിൽ ചിലതു അതൃപ്തികൾക്കപ്പുറം ബന്ധം നേടുകയും ചെയ്യും. ഈ സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം പരസ്പരവിരുദ്ധമായ സാല്പ്യതകളെക്കൊണ്ടുനിറഞ്ഞതാകാം; വിവിധതരത്തിലുള്ളവരുടെ സമ്മോഹനമായ ഐക്യത്തിന്റെയൊക്കാരും; മറിച്ചു മറിച്ചു ശിഥിലീകരണത്തിന്റെയും താമുമാറിന്റെയും ആകാം.

വഴിയതയുടെയും വിഭാഗീയതയുടേതുമായ രാഷ്ട്രീയം നിശ്ചലതയിലേക്കും ശിഥിലീകരണത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷത്തെ വിഭാഗീയ

തയ്യഭേതായ ഒരു കക്ഷിയാക്കിത്തീർത്താൽ അതു നൃ
നപക്ഷത്തെ വിപ്ലവത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനു
സഹായിക്കുന്നു. അതു വിജയിക്കയാണെങ്കിൽ
നൃനപക്ഷങ്ങൾ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ
സ്വപരം നിഷ്പ്രഭമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു അതു
പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ നൃനപക്ഷങ്ങൾ ഒരു
പ്രത്യേക രാജ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നൃനപക്ഷങ്ങ
ളിൽനിന്നും വാർത്തെടുന്ന വിഭാഗീയ കക്ഷികൾ
വിജയിച്ചാൽ രാജ്യത്തെ ശിഥിലീകരിക്കുകയും
പരാജയമടഞ്ഞാൽ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിന്റെ
തടാകത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു പുതിയജീവിതത്തിനുവേണ്ടി മിടിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനതയുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ അപ്പഴ
പ്പോഴുതെ ആവശ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന
ത്തിലല്ലാതെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ യാഥാസ്ഥി
തികതപത്തിനു കഴിവില്ല. നൃനപക്ഷങ്ങളുടെ
പ്രശ്നങ്ങളെ വിജയകരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യു
വാൻ അതിനുകഴിവില്ല പലപ്പോഴും അതു തീ
യിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതും
രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യത്തെപ്പറ്റിയും നീതിപൂർവ
കങ്ങളായ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും മതേതര രാ
ഷ്ട്രത്തെപ്പറ്റിയും കൈപ്പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ
നൃനപക്ഷത്തെപ്പറ്റി ഒരു നയം രൂപീകരിക്കുന്ന
തിനു അതിനു കഴിവില്ല. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വി
ജയിക്കുന്നതിനു മുസ്ളീം വോട്ടിന്റെ പ്രാധാന്യം

മനസ്സിലാക്കി മുസ്ളീം ന്യൂനപക്ഷത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു ദ്വിമുഖാകൃതമാണെന്ന വിധേയമാക്കി ഒരു വശത്തുകൂടി മുസ്ളീംങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും മറുവശത്തുകൂടി അവരുടെ സുരക്ഷിതത്വം കോൺഗ്രസ്സുകക്കിയുമായി അവിഭാജ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു. അവരെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മുസ്ളീംങ്ങൾ ഒരു കക്കിയെന്നതിൽ വോട്ടുചെയ്തു അങ്ങനെ ന്യൂനപക്ഷരാഷ്ട്രീയത്തിനു പുതുജീവൻ നൽകപ്പെട്ടു. കിഴക്കൻ പഞ്ചാബിൽ ഹിന്ദുക്കളെയും സിക്ഖിസ്ഥാൻ പർവതീകരിച്ച ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും വശീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കോൺഗ്രസ്സുകാർ വേട്ടുപിടിച്ചതു ആ ഒരൊറ്റ പ്രശ്നത്തിനേലാണ്. കോൺഗ്രസ്സ് നിസ്സംശയമായും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ സിക്ഖ് ഓഷ്ട്രീയം വീണ്ടും മുന്നണിയിലേക്കു പൊന്തിവന്നു. അധികാരം നിലനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള വെമ്പലിൽ യാഥാസ്ഥിതികത്വം വിഭാഗീയതയുടെ ഭൂഷിച്ച ശക്തികളിൽനിന്നും മുതലെടുക്കുവാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

ശിഥിലീകരണത്തിന്റെ തന്ത്രം.

കമ്മ്യൂണിസം അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളുടെ മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇന്നു നിലവി

ലിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അധികാരത്തെ ബല
ഹീനമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള വിപ്ലവകരമായ
തന്ത്രത്തിലെ അനിർവാര്യമായ ഭാഗമാണ് ഈ
തരം മുന്നേറ്റം. പാകിസ്ഥാൻ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു
പിൻതുണ നൽകിക്കൊണ്ടു ഇതു ആരംഭിച്ചതിനു
ശേഷം കമ്മ്യൂണിസം ഇന്നു കിഴക്കൻ പഞ്ചാബിൽ
സിക്കിസ്താനമായും, ഡാർജലിംഗിലും ജൽപ്പായി
ശിരിയിലും ഗുർഖിസ്താനമായും തെക്കേ ഇൻഡ്യ
യിൽ ദ്രാവിഡസ്ഥാനമായും മൈത്രിയിലാണ്.
നീപ്പാളിലെയും ബുട്ടാനിലെയും ലഡാക്കുകളുടെയും
നീവാറുകളുടെയും ലിംബസ്സുകളുടെയും ആസ്സാമിനെ
നാഗാകളുടെയും ശ്രദ്ധയും സ്റ്റേറ്റവും ഇന്ത്യൻ അതു
ത്തികൾക്കുപറ്റത്തു ടിബറ്റിലേക്കും ചീനയിലേക്കും
തിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ശിമിലീകരണ
ത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തങ്ങളുടെ ആകെക്കൂടെയുള്ള
തന്ത്രത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ജനതയുടെ കഴിവു
കേടിലാണ് കമ്മ്യൂണിസം നില ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
തു്. പ്രതിപക്ഷത്തായിരിക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസം
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു അവർ അധികാരത്തിൽ
വരുമ്പോൾ യുക്തയിനിൽ ചെയ്തതുപോലെ
മർദ്ദിച്ചു തെക്കുമെന്നു സൂനപക്ഷത്തിനുതന്നെ
അറിഞ്ഞുകൂടാ

യാഥാസ്ഥിതികരപത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു
തന്ത്രവും വിഭാഗീയതയുടെ വിനാശകരമായ ശക്തി
കളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഒന്നു അധികാരം

നിർത്തുവാനും മറ്റതു അധികാരം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാ
നും. അവ രണ്ടും രാജ്യത്തിന്റെയും ജനതയുടെയും
വിനാശകരമായ ശിഥിലീകരണത്തിലേക്കു നയി
ക്കുന്നു.

നൂറുവർഷങ്ങളോളമുള്ള ശരിയായ ഒരു
നയം ആകെക്കൂടിയുള്ള ജനതയുടെ അവകാശങ്ങളെ
വിഭാഗങ്ങളുടെയും ഉപവിഭാഗങ്ങളുടെയും അവ
കാശങ്ങളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒന്നാ
യിരിക്കണം. ഒന്നാമതായിട്ടു താഴെക്കിടയിൽ കിട
ക്കുന്നവരെ ഉയർത്തുവാൻ അതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കു
വാനായിട്ടു മാത്രമേ പരമരത്നത്തിന്റെ സമതപം നി
യമത്തിൽമാത്രം അവശേഷിക്കാതെ സാമൂഹ്യ സാ
മ്പത്തിക ജീവിതത്തിൽ ഒരു പതിവായി മാറു
മെന്നാണു താഴെക്കിടയിൽ മാത്രമുള്ള അതിർ
കൾക്കുള്ളിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതി
നു താമസിക്കുകയില്ല. എങ്കിൽ മാത്രമേ ആ തരം
വിഭാഗങ്ങൾക്കു ആഭ്യന്തരസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവ
പ്പെടുകയുള്ളൂ. ഒരു ചെറിയ വലിയ പ്രണയമായി
വളരാതിരിക്കുവാൻ അതു സഹായിക്കും മൂന്നാ
മതായി രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യത്തോടൊപ്പം
സമ്പൂർണ്ണമായ സംസ്കാരിക സ്വാതന്ത്ര്യവും അധി
കാര വികേന്ദ്രീകരണവും ആസൂത്രണം ചെയ്യണം.
ഫെഡറൽഭരണഘടന കേന്ദ്രവും സ്റ്റേറ്റുകളും
ആയി കരുതാതെ ഗ്രാമവും ജില്ലയും സ്റ്റേറ്റും

കേന്ദ്രവുമായി കരുതണം, ഇതു ജനങ്ങളെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും അവർ മനസ്സിലാകുന്നരീതിയിൽ ആവേശം കൊള്ളിക്കും അതോടൊപ്പം അതു പ്രാദേശികതപത്തിന്റെയും ശിഥിലീകരണത്തിന്റെയും വാസനകളെ തടയുകയും ചെയ്യും. നാലാമതായി ദേശീയ ഐക്യം എന്നു ഹിന്ദു മതത്തിൽ മൈത്രിപോലെ ഉപരിതലത്തിലുള്ള ഒരു ഐക്യമായി കരുതാതെ ഒരു പോലെയുള്ള മനസ്സുകളുടെ ഐക്യമായി കരുതണം. അപ്പോൾ ഒരു നൂനപക്ഷ സമുദായം വിവിധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളനുസരിച്ചു വിഭജിക്കപ്പെടും. അതിലെ അംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സഖാക്കളെ തങ്ങളെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്നവരുള്ള മറ്റു സമുദായങ്ങളിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ഇടയാക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യം ദൈവത്തിലുള്ള മനസ്സുകളോടുകൂടിയ വിവിധവിഭാഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന അഞ്ചാമതായി ദേശീയതപം, ഇൻഡ്യാ തുല്യമാകുന്നതുവരെയും ഒരു ലോകനിയമം സ്ഥാപിതമാകുന്നതുവരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടണം. ഇതു വിദേശ നഷ്ടനഷ്ടകരണത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിരോധനില എന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല എന്നാൽ ലോകത്തിനൊട്ടാകെയുള്ള സജീവമായ ഒരു സംഭാവന അതിലെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെ സമ്മോഹനമായ ഐക്യത്തെ വളർത്തുന്നതിൽ മാത്രമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ഇന്നത്തെ മുതപ്രായമായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സോഷ്യലിസത്തിനു മാത്രമേ ഈ തരമൊരു നയം പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ കഴിയൂ.

വിദേശനയത്തിന്റെ അവിതർക്കിതമായ

പ്രധാന തത്വം.

സർനാഥം ബനാറീസും ലുംബിനിയും ബോധഗയയും പ്രതിവർഷം പതിനായിരക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും സന്ദർശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രങ്ങളാണു്. എന്നാൽ അവ അതിനു യോഗ്യമാക്കപ്പെടണം. ബനാറീസിലെ ഗംഗയുടെ തീരങ്ങൾ മരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്താലും അവിടെവിയുടെയുള്ള ജട്ടികളാലും ഒരു വിഹാരസ്ഥലമായി മാറപ്പെടണം. മനുഷ്യന്റെ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിനുള്ള ഹോളുകളുണ്ടാകണം. ബോധഗയയിലോ സർണ്ണാഥിലോ ഒരു സാർവദേശീയ റിസർവ്വുകേന്ദ്രമോ, സർവ്വകലാശാലയോ ഉണ്ടാകണം ബുദ്ധന്റെയും കപിലിന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും തത്വസംഹിതകൾ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. മനുഷ്യന്റെ തലമുറതലമുറ ആയുള്ള ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിലേതെങ്കിലുമോ കന്യാകുമാരിയോ രാമേശ്വരമോ, പ്രതിവർഷം നൃത്തം, നാട

കുടുംബം, സംഗീതം, കവിത, തത്വസംഹിത വെറും തമാശ, എന്നിവയുടെ കേന്ദ്രമാക്കപ്പെടണം. അങ്ങനെ വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അനേകലക്ഷക്കൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും തമാശയ്ക്കും ആയി ഒരുമിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കും. വീക്ഷണഗതികളുടെ വികസനത്തിനും ലോകസമാധാനത്തിനും ഇത് എത്രമാത്രം സഹായകമായിരിക്കും എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഇതിനു വളരെ അധികം ചെലവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതിനെതിരായി ഇതിൽനിന്നുമുള്ള പ്രയോജനങ്ങളെപ്പറ്റി പലതും പറയുവാൻ കഴിയും. ഉന്നതങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി താഴ്ന്ന ഭാഷയിൽ ന്യായീകരിക്കുകയാണല്ലോ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അസന്തോഷകരമായ ഒരു രീതി. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വിദേശസഞ്ചാരികളിൽനിന്നും ഒട്ടുവളരെ വിദേശ നാണ്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങളും വിദേശനയത്തിന്റെ ദേശീയമായ വശങ്ങളും വിദേശജനതകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സൽപ്പേരിലൂടെ കരേന്ദ്രത്തിന്റെ ഫലവത്താകും. ഇതിലൊന്നും ഉപരിയായി ലോകസഹകരണത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും വികാരങ്ങൾ ശക്തമാക്കപ്പെടും. കിഴക്കൻ പഞ്ചാബിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഡെൽഹിയിൽ വൻപിച്ച തുകകൾ ചെലവു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ കിഴക്കൻ പഞ്ചാബിന്റെ തലസ്ഥാനത്തിന് ഒരിക്കലും ആക

വാൻ കഴിവില്ലാത്ത ദേശീയവും സാർവദേശീയവും ആയ നേട്ടമായിരിക്കും സർണാത്തും ബനാറീസും.

അയൽക്കാരായ ഗവണ്മെന്റുകളെയും ജനങ്ങളെയും ഈ സംരംഭത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ ക്ഷണിക്കാം സർണ്ണാമിപ്പല മുൻസിപ്പൽ നിയന്ത്രണം തന്നെ സാർവദേശീയമാക്കാം ബർമ്മാ ആയിരിക്കും സഹകരിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. മറുജലവർ പിന്നീട് ചേരും. ഗൗതമബുദ്ധൻലോകസമാധാനവും അതോടൊപ്പം ഇൻഡ്യയുടെ സൽപ്പേരും പരത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതു് ആരും വിസ്മരിക്കരുതു്.

ഒരു ബുദ്ധമതസംരംഭമായി ആരംഭിക്കുന്നതു പിന്നീട് സർവ്വരാലും അംഗീകരിക്കപ്പെടാം. മുസ്ലീമുകളും ക്രിസ്ത്യാനികളും നിരീശ്വരരും അവിടെ വരും. ഉത്സവത്തിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം സഹകരിക്കും. നമ്മുടെ മുൻപിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ലക്ഷ്യം ഒബർമ്മെസ്റ്റായും സ്റ്റാററഫാർഡ് ആവണം യേശുലേഖ മെക്കായും ആയുള്ള ബന്ധിപ്പിക്കലാണ്. വെറും ബാഹ്യമായുള്ള ബന്ധമല്ല, തത്വചിന്തയുടെയും ഫലിതത്തിന്റെയും ആയ ഒരു ജീവിതത്തിൽനിന്നുമുള്ള ബന്ധം.

വിദ്യാഭ്യാസം.

വിദ്യാഭ്യാസം വിപ്ലവാത്മകമായ രീതിയിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അ

തു് ചെലവുകുറഞ്ഞതും പ്രയോജനപ്രദവും ആകുന്ന തോടൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥിയെ ഒരു പൂർണ്ണമനസ്സിന്റെ ആവശ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതുകൂടി ആയിരിക്കണം പ്രൈമറിയും സെക്കണ്ടറിയും വിദ്യാലയങ്ങൾ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാക്കണം ചെലവു കൂടിയതും ഉപരിതലത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടിയുള്ളതുമായ സ്കൂളുകൾ സാമൂഹ്യ ഏകീകരണത്തെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തുകയും ഇടത്തരക്കാരുടെ ജീവിതദുരിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തരം സ്കൂളുകൾ എന്നേക്കുമായി അടയ്ക്കപ്പെടണം. നാട്ടിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയവരുടെ കുട്ടികൾ ഏറ്റവും താണവരുടെ കുട്ടികളോടു ഒരുമിച്ചു സ്കൂളുകളിൽ പോകണം. മറ്റുപല പ്രയോജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നിലവാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അതു സഹായിക്കും. സ്വകാര്യ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളോ മതസ്ഥാപനങ്ങളോ പ്രൈമറിയോ സെക്കണ്ടറിയോ സ്കൂളുകൾ നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരും സൗജന്യമായി വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുവാനും മുൻസിപ്പൽ സ്കൂളുകളിലേതുപോലുള്ള കരിക്കുലം പാലിക്കുവാനും നിയമമൂലം ആവശ്യപ്പെടണം.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അധികവകുപ്പും ഏതെങ്കിലും കാർഷികമോ വ്യവസായികമോ ആയ പ്രവർത്തനത്തിൽ ചുരുക്കം നെയ്യെ എടുക്കപ്പെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാൽ അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഇന്നുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു ആപ്പിൾപ്പഴങ്ങൾക്കു പകരം നൂൽകഴികളുടെ എണ്ണം കുട്ടികളുടെ കണക്കിൽ ചേർക്കുക എന്നമാത്രമാണ്. നൂൽ നൂൽപ്പ അപ്രായോഗികമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തൊഴിലോ കാർഷികജോലിയോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടണം. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭക്ഷിച്ചവശം പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ മാറ്റമാണ്. പാഠപുസ്തകങ്ങളുടേതെങ്കിൽ തന്നെ ഇന്നത്തെ കക്ഷിനേതാക്കന്മാരെയും പട്ടാളമനസ്ഥിതിയേയും ഭർത്താവിനുവേണ്ടി എപ്പോഴും ഒരു മുടിക്കയറും വടിയും ഉള്ളവിശ്വസ്തരായ ഭാര്യ തുടങ്ങിയ പഴയകാലവിശ്വാസങ്ങളെയും പുകഴ്ത്തുന്നവയുമാണ്. കുട്ടികളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രാമാണികഗ്രന്ഥങ്ങളോടൊപ്പം സാധാരണ ജ്ഞാനം നൽകുവാൻ പര്യാപ്തവുമായിരിക്കണം. അവകൂടേക്കൂടെ മാറ്റേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താവും പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളുംകൂടിയുള്ള ഇന്നത്തെ ചൂഷണസമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കണം.

പുതുതായുള്ള "ആർട്ട്സ്" കോളേജുകൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ആരംഭിച്ചാലും സ്വകാര്യഉടമക

ഒരു അതിൽനിന്നും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയാലും വലിയ ആപത്തു് ഒന്നും ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഏതായാലും കൃഷിസ്ഥലത്തോ ഫാക്ടറികളിലോ ഉള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ ദേശീയസേവനം ബിരുദം ലഭിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധമാക്കണം.

സാങ്കേതികവും പോളിടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകളുൾക്കും വേണം പുതുതായി പണം ചെലവാക്കുവാൻ സാധാരണ പതിവു് സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ഈ തരം സ്കൂളുകളിൽ പോകണമെന്നു്. ജനകീയ കോളജുകളുടെയും സർവ്വകലാശാലകളുടെയും ഒരു പരിപാടി ആരംഭിക്കണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലിൽ പരിവയമുള്ളവർക്കു അതു ഉപയോഗിക്കാം.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ ഈ തരം മാറ്റങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തികസംവിധാനത്തിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ അനിർവാര്യമാണു്. ഇന്നത്തെ ആദായത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം മാറണം. ഒരു കൃഷിക്കാരനോ യന്ത്രപ്പണിക്കാരനോ ആയി പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു വർഷത്തിനോ, ജില്ലാഭരണാധികാരിക്കോ അല്പാപകനോ ഉള്ള ആദായം ലഭിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ അവരോടൊപ്പമുള്ള പദവി ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

സയൻസും വൈദ്യവും.

ശാസ്ത്രീയ വികസനത്തിന്റെ ഏതൊരു പരിപാടിയിലും മുൻഗണന ആരും, സാധനസാമഗ്രികൾ കെട്ടിടങ്ങൾ എന്നീ ക്രമത്തിലാണ്. എന്നാൽ ന്യൂ ഡൽഹിയിലെ പ്രത്യേക ബുദ്ധിവിശേഷം ഈ ക്രമത്തെ തലതിരിച്ചാക്കി. നാഷനൽ ഫിസിക്കൽ ലാബറററിയിലെ മീറ്ററിംഗ് ഹാൾ അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവങ്ങൾക്കു പറ്റിയരീതിയിലാണ് സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രത വ്യക്തികളേക്കാൾ കൂടുതലായി കെട്ടിടങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകി. ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യോഗ്യതക്കു ഉടനടിയുള്ള നേട്ടങ്ങൾക്കു വിനാശകരമാണ്.

പലരും കരുതുന്നതുപോലെ ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികജ്ഞാനവുമുള്ള ആളുകളുടെ അഭാവമല്ല. നേരെമറിച്ചു അവരെ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ഒരു സൗഖ്യനയുടെ അഭാവമാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. വിദഗ്ദ്ധപരിശീലനം സിദ്ധിച്ച എൻജിനീയറന്മാർ പലപ്പോഴും വിദേശസാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന ഏജൻറന്മാരായും പഴങ്ങളെപ്പറ്റി വിദഗ്ദ്ധജ്ഞാനം ഉള്ളവർ കവിത പഠിപ്പിക്കുന്നവരായും കാണാറുണ്ട്. അപ്രധാനവിഷയങ്ങളിൽ പരിശീലനം നേടുന്നതിനു കുട്ടികളെ വിദേശങ്ങളിൽ അയക്കുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിലാകട്ടെ അടി

സ്ഥാനം തന്നെയില്ല. പൊടുന്നനവെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രീയ പദ്ധതികൾക്കു യാതൊരു പരിപാടിയുമില്ലാതെ ധനസ്ഥായം നൽകുന്നു. ഇതെല്ലാം മാറണം. ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികജ്ഞാനവും ഉള്ളവരുടെ ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാകണം. അവർക്കു പഠനീയ സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരെ നിയമിക്കുന്നതിനും അവരെ സ്റ്റേജത്തോടുകൂടി നോക്കിപ്പോരുവാനും ആ സാഹചര്യം കഴിയും ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം ആദ്യമായിട്ടു രാജ്യത്തിനു വ്യവസായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും ശാസ്ത്രീയ കൃഷിസമ്പ്രദായവും നൽകുന്നതിനു ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. പൊടിപ്പം തൊണ്ടലും പിന്നീടവന്നു കൊള്ളും. വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ പരിശീലനത്തിനു അയയ്ക്കപ്പെടുന്നവർ നിഷ്കൃഷ്ടമായ തെരുത്തുപ്പിനു വിധേയരായിരിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികളെ വിദേശങ്ങളിലേക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനുപകരം വിദേശന്മാരെയും വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരെയും ഇങ്ങേട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം.

ഒന്നാംകിട ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിക്കുള്ള ഭരണപരമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾപോലും സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വൈമുഖ്യമാണു പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളതു്. ഇൻഡ്യയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തങ്ങളും പ്രാദേശികചിന്തയ്ക്കു വിധേയരല്ലയെന്നു ലോചിക്കണം അതു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ തടാകങ്ങളിൽ വിഷം കലർത്തുകയും ഡൽഹിയിലെ ഭര

ണകൂടത്തിലെ സ്വജനപക്ഷപാർത്തിനു സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബോസിനെയും രാമനെയും പോലുള്ള ഒന്നാംകിടശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉള്ളപ്പോൾ ശാസ്ത്രം കരേന്ദ്രത്തിന്റെ മെച്ചമായ രീതിയിലാകണമായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകലോകത്തിലാണ്. അവയിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർ പ്രവേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും അത് വിനാശകരമായിരിക്കും എന്നാൽ പ്രായോഗികശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചില വശങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വളരെയധികം മൂലധനമുടക്കുള്ളവൻകിട യന്ത്രവും വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള ഉൽപ്പാദനക്രമവും ആണ് ആധുനികപരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെങ്കിൽ (അത് ഏതാണ്ട് മരണത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്) ചെറുകിട യന്ത്രങ്ങളും ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ വേഗതയുമാണ് വരുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ.

വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തിലും ഗവേഷണത്തിലും ഒട്ടുവളര ചെയ്യുതിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും ആദ്യമായി സുഖക്കേടിൽനിന്നും ലാഭം സമ്പാദിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന രീതിമാറണം. ആദായത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിയന്ത്രണ

ത്തിലുള്ള മുൻസിപ്പാലിറ്റികളും ലോക്കൽ ബോർഡുകളും ആരംഭിക്കുകയും ഡോക്ടറന്മാരെ ശമ്പളത്തിലാക്കുകയും വേണം. ഒരു ദേശീയ മെഡിക്കൽ സർവീസ് സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള സാമൂഹ്യ മനസ്ഥിതി ഇൻഡ്യയിലെ ഡോക്ടറന്മാർക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിനുള്ള മതിയായ തെളിവാണ്, ജെ. സി. റോയി, എം. ഗുജ്റാൻ, മർച്ചന്റ്, ഗംഗുലി തുടങ്ങിയവരെപ്പോലുള്ള ഡോക്ടറന്മാരും ഗവേഷകരും ശാസ്ത്രം ഹക്കിമിനേയും (യൂനാനി) വൈദ്യനേയും (ആയുർവേദം) ഉപേക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര അശാസ്ത്രീയമായിരിക്കുകയില്ല എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

സത്യാഗ്രഹം.

അനീതികൾ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്നത്തെ ഉടമസ്ഥാവ്യായത്തിന്റെ ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അനീതികൾ, നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളംകാലം സത്യാഗ്രഹത്തിനു ആവശ്യമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ വെടിയുണ്ടയുടെയും കഠാരിയുടെയും ആരാധനയുടെ തത്വസംഹിത ഒരു സേഹാധിപത്യത്തെ മറെറാരു സേഹാധിപത്യംമൂലം മാറി സ്ഥാപിക്കും.

സത്യാഗ്രഹമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ സമാധാനപരമായ വഴ്സമരമെന്നോ പറയുന്നതു അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചൊടിപ്പുറപ്പെടുന്നനിമിഷം മാത്രമല്ല അത് ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള പ്രവർത്തന

നവം. ദൈനംദിന ജീവിതസ്വഭാവമാണ്. സത്യാഗ്രഹിയാകുവാൻ ഒരു വ്യക്തി തയ്യാറെടുക്കണം. പെരുമാറ്റത്തിൽ അയാൾ സത്യത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റേതും ആയ നിയന്ത്രണങ്ങൾ അറിയുകയും സഹാനുഭൂതിയാൽ നിറയുകയും ചെയ്യണം. സമാന്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പലരും ഈ തരത്തിൽ മനഃപൂർവമായി തയ്യാറെടുക്കാറില്ല. അതു ഒരു കുറവുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ കുറവു നികത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അതിലെ പങ്കാളികൾ സൽസ്വഭാവം ഉള്ളവരാകുന്നതുവരെയോ സഹാനുഭൂതിയാൽ നിറയുന്നതുവരെയോ സത്യാഗ്രഹം മാറിവയ്ക്കുകയല്ല. സൽസ്വഭാവത്തിന്റെയും സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും സമയക്രമം വിഭിന്നവ്യക്തികളിൽ വിവിധതർത്തിലാകാം. സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ ലക്ഷ്യം അനിതിയെ ചെറുക്കുകയും അതിന്റെ മുൻപിൽ നിസ്സഹായമായി നിലകൊള്ളാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്രീകൃഷ്ണന്റെയും പുരുഷനാരുടെയും ഒരു വർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ്. ആയുധങ്ങളും സംഘടനയും ഇല്ലാതെ അനിതിയെ നൈസർഗ്ഗികമായി എതിർക്കുക എന്ന സ്വഭാവവിശേഷം മനുഷ്യസമുദായത്തിനു ഇന്നു മറ്റേതൊരു കാലഘട്ടത്തേക്കാളും അത്യാവശ്യമാണ്. ഇൻഡ്യയെപ്പോലെ മനുഷ്യസഞ്ചയം ജാതിയും അതുപോലുള്ള ഭൂഷണങ്ങളാലും ഞെരുക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹങ്ങളിൽ ഇതു പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു ഗുണവിശേഷംതന്നെയാണ്. കശോഡിയിലെ കർഷകസത്യാ

ഗ്രാമത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ശരിയോ തെറ്റോ ആയിരുന്നാൽതന്നെയും, അതിലെ പങ്കാളികൾ അതിനുവേണ്ടി തയ്യാറെടുക്കുകയോ എടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാൽപ്പോലും കെഞ്ചപ്പായെയും മാസ്റ്റിയെയും പോലുള്ള വ്യക്തികളുടെ ആവിർഭാവം, ആ സത്യാഗ്രഹത്തിനു പ്രതിഫലമാകുന്നുണ്ട്. ഈ സത്യാഗ്രഹമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ സെൻസസിലെ കണക്കുകളിലെ വെറും നമ്പരുകൾ മത്രമായിരുന്നേനെ.

ഭക്ഷ്യധാന്യത്തോടനുബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ പലയിടത്തും സത്യാഗ്രഹത്തിനു കാരണമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചിലർ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ന്യായത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തേക്കാം. മറുചിലർ ഈ സമരങ്ങൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള കക്ഷിതാൽപ്പര്യത്തിന്റെ പേരിലാണെന്നു പറയും. ഏതൊരു പ്രശ്നത്തിന്റെ പേരിലാണെങ്കിലും ഒരു സമരവും സമാധാനപരമായി നയിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഉപദ്രവം വരുത്തിക്കൂട്ടുകയില്ല. ഒരു നല്ല പ്രവർത്തി പാർട്ടിതാൽപ്പര്യത്താൽ പ്രേരിതമാണെങ്കിൽപോലും നല്ലതായി അവശേഷിക്കും.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് കൾ സത്യാഗ്രഹത്തോടൊപ്പംതന്നെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും നിസ്സംശമായും പ്രവർത്തിക്കണം. നിർമ്മാണം ഇല്ലാതെയുള്ള സമരം ക്രിയ ഇല്ലാത്ത വാചകംപോലെയാണ്. രൂമ്പ

യാകുന്ന സൂര്യനുമുദമാണു നിമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുററിക്കൊണ്ടെന്നത്.

ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണം, ഭൂ നന്നലഭേന്മാരെ കൊണ്ടുള്ള ചെറുകിട ജലസേചനപദ്ധതികൾ, കൃഷിചെയ്യാത്തസ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഭക്ഷ്യസേന, ഇവയാണു് ശരിയായ ഒരു ഭക്ഷ്യ നയത്തിന്റെ അനിവാര്യ ഘടകങ്ങൾ. എല്ലാ നിലകളിലും ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ വ്യാപാരം ഗവണ്മെന്റു് ഏറ്റെടുക്കണം മഹാഭാരതത്തിന്റെ കാലത്തെ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രവും ഇതു് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഭൂമിയിലുള്ള വിവിധനിമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ, സമ്പന്നസ്റ്റോടെ നൽകപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ ഭാഗം, ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിലെ അനീതിക്കെതിരായുള്ള സമരങ്ങൾ, ഇവ സുശക്തമായ പൊതുജനാഭിപ്രായവും ആവേശവും സൃഷ്ടിച്ചുവരികയാണു്. ഭൂമിയുടെ പുനർ വിതരണം നിയമത്താൽ സുശക്തമാക്കപ്പെട്ട മനസ്സിന്റെ മാറ്റത്താൽ നടന്നാലും, മനുഷ്യസമുദായം ഇന്നേവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സമാധാനപരമായ സമരത്താൽ നേടിച്ചാലും അതു മനുഷ്യസമുദായത്തിനു മുഴുവൻ പഠിക്കേണ്ട ഒരു പാഠമായിരിക്കും.

സ്പോർട്ട്സ്.

ഭക്ഷണം വേണ്ടതുപോലെ ലഭിക്കാത്ത ഒരു രാജ്യ

ത്തിൽ സ്റ്റോർട്ട്സിനു വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം കാണുകയില്ല എന്നു സാധാരണയായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു തെറ്റാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ സ്റ്റോർട്ട്സിനെ രാഷ്ട്രീയമാക്കുന്നതിനു ചെറുതായെങ്കിലും ശ്രമിക്കാതെത്തന്നെ (ആതരം പ്രവർത്തനം കോൺഗ്രസ്സുകാർക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കാം) പഴയകാല പതിവുകളും രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളും സ്പോർട്ട്സിനു വരുത്തിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന വിനാശത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതിനും സമ്പൂർണ്ണവും ആരോഗ്യകരവും ആയ സ്പോർട്ട്സിനുവേണ്ടി കളമൊരുക്കുന്നതിനും കാലമായിരിക്കുകയാണ്.

സ്പോർട്ട്സിനെ അവ നൽകുന്ന കളങ്കരഹിതമായ ആനന്ദത്തിന്റെയും, അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും, പ്രശംസാർഹമായ വിജയങ്ങൾ നേടുന്ന അന്തർദ്ദേശീയമായ കീർത്തിയുടെയും, അവ നൽകുന്ന ശിക്ഷണത്തിന്റെയും, വീക്ഷണഗതികളിലൂടെയാണ് കാണേണ്ടതു്.

എങ്ങനെയായാലും ക്രിക്കറ്റിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണം. അതു് ഒരു സാർവദേശീയവിനോദമല്ല. ബ്രിട്ടീഷ് കോമൺവെൽത്തിലേതു മാത്രമാണ്. അതു് എല്ലാവർക്കും പങ്കെടുക്കാവുന്ന രീതിയിലുള്ളതല്ല. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയു

ഭേദമാണ്. ഗവർണ്ണർനാമം മന്ത്രിമാരും സൂക്ഷക
ളിലെയും കോളേജിലെയും കരിക്കലങ്ങളും ഈ പഴ
യകാലവിനോദത്തിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നു.
ഒട്ടുവളരെ പൊതുമുതലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത്തര
ത്തിൽ സ്പോർട്ട്സിന്റെ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലൂ
ടെയുള്ള പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി നിയമസഭാംഗങ്ങൾ
കരുതലുള്ള വർ ആയിരിക്കണം.

ഡൽഹിയിൽ നടന്ന ആദ്യത്തെ ഏഷ്യൻ ഗെയിം
സിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നവർ ജപ്പാനിലെ കായി
കവിദഗ്ദ്ധകളായ സൂരികളുടെ സൗന്ദര്യ സംപൂർണ്ണ
മായ സാമർത്ഥ്യത്തിൽ സന്തോഷിച്ചിരിക്കണം.
ഡിസ്കസ്സ് എറിയുന്നതിനു മുൻപും പോൾ എടു
ത്തു ചാടുന്നതിനുമുമ്പും അവർ നൃത്തം ചെയ്തു
നൃത്തവും കായികാഭ്യാസവും, സൗന്ദര്യവും ആരോഗ്യ
വും ഒന്നിൽനിന്നു മറെറാന്നിലേക്കു പകരുകയാ
ണ്. ഏറ്റവും ശാന്തമായ കായികാഭ്യാസവും,
ഏറ്റവും ശ്രംഗാരാത്മകമായ നൃത്തവും വേർതിരി
ക്കുക പ്രയാസമാണ്. പ്രാധാന്യം തീർച്ചയായും
കായികാഭ്യാസങ്ങൾക്കായിരിക്കണം. ജിംബാനക
ളിലും സ്റ്റേഡിയങ്ങളിലും ഗവണ്മെൻറ് സഹായധ
നത്തിനു പുരുഷന്മാർ എത്രകൂടുതൽ പങ്കെടുത്താലും
ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു ഇത്ര സൂരികളെങ്കിലും പങ്കെടു
ക്കണമെന്നുള്ളതു നിർബന്ധമാക്കണം. നിന്മൽ
ഒരു ദേശീയവിനോദമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

ഇൻഡ്യ ട്രാക്കെ പ്രചാരമുള്ള ചില ഗ്രാമീണ വിനോദങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ക്രമപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഏഷ്യയ്ക്കു പൊതുവായുള്ള ആ തരം കളികളുണ്ടോ എന്നു അന്വേഷിക്കണം.

നേരത്തെതന്നെ സ്റ്റോർട്ട്സിൽ ദർബലമായിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാ വിജേനത്തോടുകൂടി കറേക്കൂടെ ദർബലമായിരിക്കുന്നു. ഒളിമ്പിക്സിൽ ഇൻഡ്യയുടെയും പാക്കിസ്താന്റെയും നിലവാരം വളരെ താഴ്ന്നുപോയി. രാഷ്ട്രീയമായ സംയോജനം വിഷമകരമാണെങ്കിൽതന്നെയും ഇൻഡ്യയും പാക്കിസ്താനും യോജിച്ചു ടീമുകൾകൊടുത്തു ഒളിമ്പിക്സിൽ മത്സരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം ഒന്നുമില്ല. സ്റ്റാൻഡിനേവിയൻ രാജ്യങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തുവരുന്നു എന്നാണറിയുന്നത്.

സിനിമാ-പ്രശംസയും നിർദ്ദേശവും.

ഒരാൾ സിംഗപ്പൂരിൽവെച്ചു മലയൻ കുട്ടികൾ പാടുന്ന ഇൻഡ്യൻ പാട്ടുകേട്ടു ഞെട്ടിയുണരുന്നു. ബർമ്മയിലും സിലോണിലും ഇതുതന്നെയാണുണ്ടാവം. സിനിമയാണു ഇതു ചെയ്തത് ദേശീയഭാഷ സിനിമയിലൂടെ വളരുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതോടൊപ്പം അന്തർദേശീയവുമായും അല്ലെങ്കിൽ ഏഷ്യയിൽ ട്രാക്കെ പരസ്പരം അറിയുന്നതിനു അതിനു എത്രമാത്രം കഴിവുണ്ടെന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ഇതേപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവർ പറയുന്നതു കഥകളിലും അഭിനയത്തിലും സംവിധാനത്തിലും മരയാഗ്രഹണത്തിലും ഒട്ടുവളരെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടാകുവാനുണ്ട് എന്നാണ്. ആണ്ടിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമോ അതിൽ കുറച്ചോ മാത്രം സിനിമയ്ക്കു പോകുന്നവർ നാട്ടിൽ ഒട്ടുവളരെപ്പേരുണ്ട്. എന്നാലും ആവശ്യമായ കരുക്കൾ അവിടെയുണ്ട്. ആരാണ് ജമനായുടെ കരം പിടിക്കുവാനും ഗീതയുടെയും ലതയുടെയും സംഗീതം ആസ്വദിക്കുവാനും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്? നാടകത്തിന്റെയും നൃത്തത്തിന്റെയും പ്രോത്സാഹനം ഇൻഡ്യൻ ഫിലിമിന്റെ നിലവാരം ഉയർത്തുവാൻ സഹായമാവുകയില്ലയോ എന്നതിനെപ്പറ്റി നിയമസഭാസാമാജികർ ആലോചിക്കണം. സിനിമയുടെ വിനോദനികുതിയുടെ ഒരു ഭാഗം നൃത്തനാടക കലാസമിതിക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി മറ്റൊരുകാരെയും നാട്ടിലുള്ള ഏറ്റവും നല്ല നടനടനാരെ ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള സ്വതന്ത്ര ഉപദേശകമ്മിറ്റികൾ രൂപീകരിക്കുകയും വേണം.

ഇന്ത്യൻ സംഗീതം ചൈതന്യരഹിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മീരയുടെയും സൂരിന്റെയും ചൈതന്യംപോലും, കണ്ണനീരിന്റെ അരുവികളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അവരുടെ ചൈതന്യംപോലും, നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സിനിമകളിലുള്ള ഇന്ത്യ

നും യുറോപ്യനും ആയ സംഗീതങ്ങളുടെ സങ്കലനം
താല്പര്യമാണെന്നും ആറാണ്ടുകളായി മൃതപ്രായ
രായ ഒരു ജനതയ്ക്കു പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ആവേ
ശം നൽകുന്ന ചൈതന്യസമ്പുർണ്ണമായ സംഗീതം
രൂപമെടുക്കുമെന്നും ആശിക്കാം. രവീന്ദ്രനാഥടാ
ഗോർ ഈ വഴിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുതന്നി
ട്ടുണ്ട്.

അനീതിക്കെതിരായിട്ടുള്ള സമരത്തിലേക്കു
തങ്ങളുടെ സ്വേഷ്യൽ കൺവൻഷൻ തങ്ങളെ
ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് എല്ലാ
സോഷ്യലിസ്റ്റുകളും സ്ഥിരീകരിക്ക. ഇൻഡ്യയി
ൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും തീവ്രവാദിത്വത്തി
ന്റെയും ഒരു പാർട്ടിയായി സോഷ്യലിസ്റ്റു
പാർട്ടിയെ മാറുവാൻ ദൃഢപ്രതിജ്ഞചെയ്യുക.
നിർമാണപ്രവർത്തനവും സമാധാനപരമായ സമര
വും ശാശ്വതമായ ഫലം നൽകും.

De

ന.

ഭ

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. 335.13

Acc. No. 1143

This book should be returned on or before the date last stamped below.

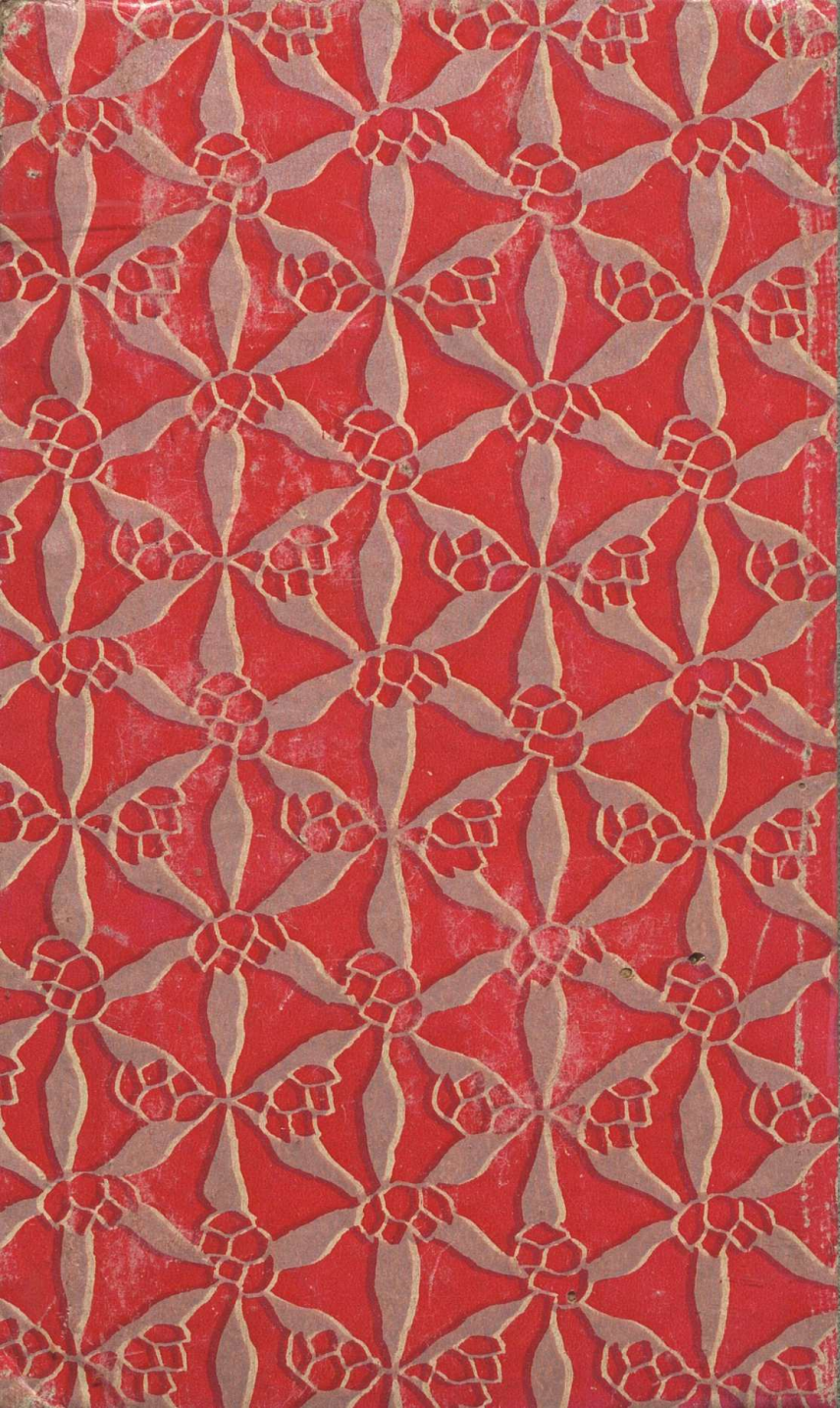
12 MAR 40

If the book is not returned on due date
a fine of 25 Ps. per day will be charged

335.43

11143

ലോഹിതാം മനോഹര
സോഹിയിസതത്തപ്തനി



KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 335.43 Acc. No. 11143

Author. ലോഹിതനാഥ മേനോൻ

Title. സോമശിലിസംഗ്രഹം